

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
95/C 81/01	E-1700/94 af Carmen Díez de Rivera Icaza til Kommissionen Om: Miljøundervisningsnetværk på EF- og internationalt plan	1
95/C 81/02	E-1848/94 af Antoni Gutiérrez Díaz, Alonso Puerta og Laura González Álvarez til Kommissionen Om: Opførelse af Ajuda-broen mellem Olivenza (Spanien) og Elvas (Portugal)	1
95/C 81/03	E-1943/94 af Francisca Bennasar Tous til Kommissionen Om: Støtte til forarbejdning af abrikoser	2
95/C 81/04	E-1971/94 af Alex Smith til Rådet Om: Illegal import af nukleare materialer, der kan anvendes til fremstilling af våben	3
95/C 81/05	E-1977/94 af Alex Smith til Kommissionen Om: Import og eksport af nukleare materialer	3
95/C 81/06	E-2009/94 af Ulrich Stockmann til Kommissionen Om: Kompensation for det manglende beløb af strukturfondmidler, der var lovet til de nye østtyske delstater	4
95/C 81/07	E-2011/94 af Roger Barton til Rådet Om: Samarbejde om retlige og indre anliggender	5
95/C 81/08	E-2036/94 af Bryan Cassidy til Kommissionen Om: Hindringer for markedsføring på det indre marked	5

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
95/C 81/09	E-2042/94 af Johanna Maij-Weggen og Ria Oomen-Ruijten til Kommissionen Om: Etablering af et stenbrud i et naturområde i Skotland	6
95/C 81/10	E-2080/94 af Caroline Jackson til Kommissionen Om: Fællesskabets handelsstatistikker — Intrastat	6
95/C 81/11	E-2087/94 af John McCartin til Kommissionen Om: Stemmeafgivelse ved kommunale valg i Den Europæiske Union	7
95/C 81/12	E-2097/94 af José Apolinário til Kommissionen Om: Bekæmpelse af racisme — projekter støttet af Kommissionen	7
95/C 81/13	E-2121/94 af Pierluigi Castagnetti, Mariotto Segni, Gerardo Bianco, Giovanni Burtone, Carlo Casini, Maria Colombo Svevo, Giampaolo D'Andrea, Michl Ebner, Livio Filippi, Antonio Graziani, Danilo Poggolini og Carlo Secchi til Kommissionen Om: Koncentration af nyhedsformidlingen i Italien	7
95/C 81/14	E-2143/94 af Leo Tindemans til Kommissionen Om: Tjenesteydelser	8
95/C 81/15	E-2149/94 af Antoinette Spaak til Kommissionen Om: Et europæisk frimærke	9
95/C 81/16	E-2182/94 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Afgifter på video- og audiobånd og på -apparatur	10
95/C 81/17	E-2191/94 af Pat Gallagher til Kommissionen Om: Selskabsretlige krav i forbindelse med bestyrelsesmedlemmers vederlag og aflønning	10
95/C 81/18	E-2195/94 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Nedsættelse af eller fritagelse for moms i forbindelse med restaureringsarbejder på gamle bygninger	10
95/C 81/19	E-2202/94 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Lån fra EIB til Latinamerika	11
95/C 81/20	E-2203/94 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Fordeling af støtten under RECHAR	12
95/C 81/21	E-2212/94 af Angela Sierra González til Kommissionen Om: Garantier for fællesskabspræference på bananmarkedet	12
95/C 81/22	E-2215/94 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Moms på reparationer af historiske bygninger og kirker	13
95/C 81/23	E-2217/94 af Giulio Fantuzzi til Kommissionen Om: Skattemæssige indgreb over for erhvervsdrivende foreninger i Italien	13
95/C 81/24	E-2226/94 af Renzo Imbeni til Kommissionen Om: Den italienske finanslov og Kommissionens retningslinjer	13
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-2217/94 og E-2226/94	13

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
95/C 81/25	E-2219/94 af Jannis Sakellariou til Kommissionen Om: Højreekstremisme i Kommissionen	14
95/C 81/26	E-2225/94 af Renzo Imbeni til Rådet Om: Den italienske finanslov og Kommissionens retningslinjer	14
95/C 81/27	E-2245/94 af Nicole Fontaine og Georges de Brémond d'Ars til Kommissionen Om: Moms på plader	14
95/C 81/28	E-2252/94 af Anne André-Léonard til Kommissionen Om: Produktion af non-food og den fælles landbrugspolitik	15
95/C 81/29	E-2263/94 af Jesús Cabezón Alonso, María Izquierdo Rojo og Ana Miranda de Lage til Kommissionen Om: De franske fiskeres fangst af ansjoser	15
95/C 81/30	E-2273/94 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Handicappedes behov	16
95/C 81/31	E-2275/94 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Diskriminering af offentlig ansatte	16
95/C 81/32	E-2279/94 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Foranstaltninger med henblik på at undgå, at Kommissionen fungerer utilfredsstillende	17
95/C 81/33	E-2289/94 af Wolfgang Kreissl-Dörfler til Kommissionen Om: Brenner-aksen og mulige alternative projekter	18
95/C 81/34	E-2290/94 af Wolfgang Kreissl-Dörfler til Kommissionen Om: De forventede omkostninger ved Brenner-aksen	18
95/C 81/35	E-2291/94 af Wolfgang Kreissl-Dörfler til Kommissionen Om: Virkningerne af den planlagte Brenner-akse på landevejs- og jernbanetrafikken	19
95/C 81/36	E-2293/94 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Obligatorisk forsikring for cyklister	19
95/C 81/37	E-2294/94 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Konstruktion af forskellige typer atomanlæg som følge af omstillingen af det militær- industrielle komplekx i det tidligere Sovjetunionen	20
95/C 81/38	E-2295/94 af Concepció Ferrer til Kommissionen Om: Hvilken myndighed, der har kompetence til at gennemføre fællesskabsprogrammer	20
95/C 81/39	E-2296/94 af Concepció Ferrer til Kommissionen Om: Støtte inden for rammerne af RETEX-initiativet	21
95/C 81/40	E-2299/94 af Blaise Aldo til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte til tredjelande, der konkurrerer med de oversøiske departementer og territorier	21
95/C 81/41	E-2308/94 af Christine Crawley til Rådet Om: Flygtninges rejsemuligheder i EU	21

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
95/C 81/42	E-2313/94 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Salmonella- og campylobacterbakterier i kyllinger til konsum	22
95/C 81/43	E-2316/94 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Bevægelsesfrihed for tidligere livsfanger	22
95/C 81/44	E-2326/94 af Carles-Alfred Gasòliba i Böhm til Kommissionen Om: Eksport af levende dyr	23
95/C 81/45	E-2329/94 af Anne André-Léonard til Rådet Om: Bevarelse af den afrikanske elefant i bilag I til Washington-konventionen	23
95/C 81/46	E-2334/94 af André Laignel til Kommissionen Om: Finansiering til landområder fra EUGFL, udviklingssektionen, hvad angår regioner under mål nr. 5b og nr. 1 i enhedsdokumenterne om programmering	24
95/C 81/47	E-2339/94 af Reimer Böge til Kommissionen Om: Beskyttelse af slagtedyr ved eksport til tredjelande	24
95/C 81/48	E-2353/94 af Stelios Argyros til Kommissionen Om: Udvidelse af De Græske Jernbaners aktiviteter	25
95/C 81/49	E-2354/94 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Grameen-banken i Bangladesh	26
95/C 81/50	E-2355/94 af Josu Imaz San Miguel til Kommissionen Om: Reform af den fælles markedsordning for vin og kvalitetskriterier	26
95/C 81/51	E-2365/94 af Giovanni Burtone til Kommissionen Om: Interventioner med henblik på de internationale universitetslege på Sicilien	27
95/C 81/52	E-2373/94 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Slæbegarnsfiskeri	27
95/C 81/53	E-2382/94 af Salvador Garriga Polledo til Kommissionen Om: EMS'ens indvirkning på den fælles landbrugspolitik	28
95/C 81/54	E-2383/94 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Officiel udgave af teksten til Europahymnen	28
95/C 81/55	E-2386/94 af Raymonde Dury til Rådet Om: ILO-konventionen angående lavalderen for børns arbejde	29
95/C 81/56	E-2397/94 af Ole Krarup til Rådet Om: Kollektive overenskomster	29
95/C 81/57	E-2399/94 af Lis Jensen til Rådet Om: Kollektive overenskomster	29
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-2397/94 og E-2399/94	29
95/C 81/58	E-2406/94 af Alex Smith til Kommissionen Om: Friholdelse af nukleart materiale for sikkerhedskontrol	30

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
95/C 81/59	E-2412/94 af Alex Smith til Kommissionen Om: Plutoniumforurenede affald (PCW)	30
95/C 81/60	E-2413/94 af Alex Smith til Kommissionen Om: Differencer i regnskaber over nukleart materiale	30
95/C 81/61	E-2414/94 af Alex Smith til Kommissionen Om: Begrænsning af inspektionsindsatsen udtrykt i manddage	31
95/C 81/62	E-2415/94 af Alex Smith til Kommissionen Om: Beholdninger af forarmet uran	31
95/C 81/63	E-2416/94 af Alex Smith til Kommissionen Om: Overskydende specielle fissile materialer	31
95/C 81/64	E-2418/94 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Bananer	31
95/C 81/65	E-2436/94 af Stanislaw Tillich til Kommissionen Om: Støtte til anvendelse af afgrøder som råstoffer	32
95/C 81/66	E-2443/94 af Angela Sierra González til Kommissionen Om: Definition af udtrykket »socioøkonomiske fordele på mellemlang sigt i betragtning af de midler, der anvendes«	32
95/C 81/67	E-2447/94 af Robin Teverson til Kommissionen Om: Ligebehandlingsdirektiv 76/207/EØF og det britiske Forsvarsministerium	33
95/C 81/68	E-2448/94 af Anthony Wilson til Kommissionen Om: BST-moratorium	34
95/C 81/69	E-2451/94 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Program for sanering af Olympic Airways	34
95/C 81/70	E-2452/94 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen Om: Menneskerettigheder i Den Tjekkiske Republik	35
95/C 81/71	E-2462/94 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Støj og fly	35
95/C 81/72	E-2468/94 af Ria Oomen-Ruijten og W. G. van Velzen til Kommissionen Om: Reaktorkappen i atomkraftværket i Tjernobyl	36
95/C 81/73	E-2472/94 af José Apolinário til Kommissionen Om: Økonomisk støtte til Portugal som et led i fællesskabsstøtterammen for 1994 til 1999	36
95/C 81/74	E-2480/94 af Amedeo Amadeo og Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Foranstaltninger mod faren for oversvømmelser	37
95/C 81/75	E-2487/94 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Fællesskabsinitiativ til fysisk planlægning	38

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
95/C 81/76	E-2488/94 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Handikap i forbindelse med fysiske planlægninger	38
95/C 81/77	E-2489/94 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Beskyttelse og udvikling af kystområder	39
95/C 81/78	E-2492/94 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Udvælgelsesprøve i Europa-Kommissionen og ansættelse — igen	39
95/C 81/79	E-2509/94 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Situationen for den cubanske fagforeningsmand Corp Yeras	40
95/C 81/80	E-2512/94 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Fællesskabsinitiativet PESCA	40
95/C 81/81	E-2520/94 af Antonio Tajani til Rådet Om: Tilpasning af de italienske regler til de europæiske regler vedrørende højere læreanstalter inden for gymnastik	41
95/C 81/82	E-2522/94 af Manuel Medina Ortega til Kommissionen Om: Oversigt for THERMIE-programmet	41
95/C 81/83	E-2664/94 af José Apolinário til Kommissionen Om: THERMIE-programets tidsplan og kort	42
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-2522/94 og E-2664/94	42
95/C 81/84	E-2523/94 af Carles-Alfred Gasòliba i Böhme til Kommissionen Om: EF-foranstaltninger til forbedring af kvaliteten på råhuder og skind til gavn for kvægavl- og garverisektoren	42
95/C 81/85	E-2533/94 af Christian Jacob til Kommissionen Om: Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for landbrugsprodukter til konsum — europæisk konkurrencepolitik	42
95/C 81/86	E-2558/94 af Michl Ebner til Rådet Om: Chikaner i rejsetrafikken inden for Europa	43
95/C 81/87	E-2561/94 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Den Europæiske Union og støtte til virksomheder fra EU, der udsættes for afpresning af den russiske mafia	44
95/C 81/88	E-2568/94 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Indespærring af børn i den guatemalanske stats revalideringscentre	44
95/C 81/89	E-2575/94 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Præsident Kumaratunga og fredsprocessen i Sri Lanka	45
95/C 81/90	E-2576/94 af Christine Oddy, Glenys Kinnock, David Morris og Tony Cunningham til Kommissionen Om: Bistand til rwandiske flygtninge	46
95/C 81/91	E-2583/94 af Richard Balfe til Rådet Om: Vin og spiritus	47
95/C 81/92	E-2586/94 af Isidoro Sánchez García til Kommissionen Om: Forbindelser med Mercosur og landene i Middelhavsområdet	47

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
95/C 81/93	E-2594/94 af Werner Langen til Rådet Om: Planer om indførelse af en minimums-vinafgift på EU-plan	48
95/C 81/94	E-2597/94 af Noël Mamère til Kommissionen Om: Den fælles landbrugspolitik — misbrug af hektarstøtten i spekulationsøjemed	48
95/C 81/95	E-2598/94 af Bernard Stasi, Georges de Brémond d'Ars og Jean-Pierre Bébear til Rådet Om: Reform af den fælles markedsordning for vin	48
95/C 81/96	E-2604/94 af Eryl McNally til Kommissionen Om: Øvre aldersgrænser	49
95/C 81/97	E-2622/94 af James Moorhouse til Kommissionen Om: Pa Nam's integrerede landudviklingsprojekt i Tibet	50
95/C 81/98	E-2624/94 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen Om: Fredsprocessen i El Salvador	50
95/C 81/99	E-2638/94 af Anna Terrón i Cusí til Rådet Om: Børn af EU-arbejdstagere, der skal betale 500 hfl. for at få fast opholdstilladelse i Nederlandene	51
95/C 81/100	E-2640/94 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Direktivet om fjernsyn uden grænser	51
95/C 81/101	E-2644/94 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Græsk Radio og Fjernsyn (ERT)	51
95/C 81/102	E-2646/94 af Konstantinos Hatzidakis til Kommissionen Om: Betalingsbevillinger til Grækenland fra den første fællesskabsstøtteramme	52
95/C 81/103	E-2656/94 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Bilafgift	52
95/C 81/104	E-2671/94 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Menneskerettighederne i Algeriet	53
95/C 81/105	E-2674/94 af Anna Terrón i Cusí til Kommissionen Om: Betaling af 500 hfl. for en permanent opholdstilladelse i Nederlandene	53
95/C 81/106	E-2690/94 af Glenys Kinnock til Kommissionen Om: Verdenshandelsorganisationen (WTO)	54
95/C 81/107	E-2700/94 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen Om: Pensionsrettigheder i Nederlandene	54

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
95/C 81/108	E-2721/94 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Munkesæler i Middelhavet	54
95/C 81/109	E-2742/94 af Honor Funk til Kommissionen Om: Baden-Württemberg og Bayern som hjemsted for erhvervsaktivitet	55
95/C 81/110	E-2743/94 af Markus Ferber til Kommissionen Om: Alpetransportpolitik for Østrig-Schweiz og Italien	55
95/C 81/111	E-2745/94 af Carmen Díez de Rivera Icaza til Kommissionen Om: Det europæiske ældrepas	56
95/C 81/112	E-2762/94 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Betalinger til Spanien fra strukturfondene i 1993	56
95/C 81/113	E-2774/94 af James Moorhouse til Kommissionen Om: Pa Nam projektet for integreret udvikling af landdistrikter	56
95/C 81/114	E-2775/94 af James Moorhouse til Kommissionen Om: Pa Nam-projektet for integreret udvikling af landdistrikter	57
95/C 81/115	E-2799/94 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Den Europæiske Unions samarbejde med beboerforeninger om fremme af socialt boligbyg- geri	57
95/C 81/116	E-2829/94 af Robin Teverson til Kommissionen Om: GATT/WTO og beskyttelse af dyr	58
95/C 81/117	E-2877/94 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Kommissionen Om: PHARE- og TACIS-bevillinger til energisektoren	58
95/C 81/118	E-32/95 af Wayne David til Kommissionen Om: Gadebørn i Guatemala	59

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSER

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1700/94

af Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1994)

(95/C 81/01)

Om: Miljøundervisningsnetværk på EF- og internationalt plan

Det anerkendes i Agenda 21 (UNCED), kapitel 36, i overensstemmelse med Tblisi-erklæringen, at miljøundervisning bør spille en væsentlig rolle i den almindelige undervisning for at fremme borgernes forståelse for nøglebegrebet bæredygtig udvikling.

Kan Kommissionen oplyse, om den i forbindelse hermed har fremmet eller agter at fremme internationale projekter eller netværk, og kan den i så fald give yderligere oplysninger herom?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(4. oktober 1994)

Grundlagene for Det Europæiske Fællesskabs indsats på miljøundervisningsområdet fremgår af den resolution, der blev vedtaget af Ministerrådet og undervisningsministrene forsamlet i Rådet (88/C 177/03) den 24. maj 1988. De er taget op igen i Fællesskabets femte politiske handlingsprogram på miljøområdet ⁽¹⁾.

I denne forbindelse gennemfører Kommissionen med bistand fra en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for medlemsstaterne foranstaltninger:

- med henblik på at udvikle kontakter mellem sammenslutninger og institutioner og støtte disses fælles projekter i europæisk målestok (jf. udbudsmeddelelse om

indgivelse af tilbud vedrørende uddannelses-foranstaltninger på miljøområdet) ⁽²⁾

- med henblik på at fremme møder, seminarer og kollokvier mellem de ansvarlige for uddannelse og alle heri deltagende parter med hensyn til miljøundervisning
- med henblik på at bistå ved udarbejdelse og forsøgsvis anvendelse af pædagogisk materiale til både primær- og sekundærundervisning
- med henblik på at udarbejde praktisk oplysende dokumenter (jf. »EC Study Guide to Environment — Related Courses«).

Kommissionen henleder det ærede medlems opmærksomhed på, at miljøundervisningen ligeledes er én af de prioriterede opgaver, der er stillet som led i partnerskaber mellem uddannelsesinstitutioner på primær- og sekundærtrinet i forbindelse med nye uddannelsesaktiviteter, bl.a. »SOCRATES«-programmet, som for øjeblikket er til anden behandling i Europa-Parlamentet ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 138 af 17. 5. 1993, (kapitel 7, punkt 7.5).

⁽²⁾ EFT nr. C 68 af 27. 5. 1994, s. 13.

⁽³⁾ Dok. KOM(93) 708 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1848/94

af Antoni Gutiérrez Díaz, Alonso Puerta og
Laura González Álvarez (GUE)

til Kommissionen

(6. september 1994)

(95/C 81/02)

Om: Opførelse af Ajuda-broen mellem Olivenza (Spanien) og Elvas (Portugal)

Kan Kommissionen i forbindelse med politikken for grænseoverskridende regionalt samarbejde mellem regionen

Alentejo (Portugal) og den autonome region Extremadura (Spanien) opfordre regeringerne i Spanien og Portugal til at udvise politisk ansvarlighed, således at de på ny samler det blandede udvalg for grænselægning og hurtigst muligt fastlægger grænserne mellem floderne Olivenza og Cuncos samt fremmer gennemførelsen af projektet til genopførelse af Ajuda-broen over floden Guadiana mellem regionerne Olivenza (Spanien) og Elvas (Portugal)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(7. december 1994)

Spørgsmålet om grænsen mellem floderne Olivenza og Cuncos henhører ikke under Kommissionens kompetence, og det tilkommer den derfor ikke at rejse dette spørgsmål.

Genopførelse af Ajuda-broen vil eventuelt kunne omfattes af medfinansiering fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling i forbindelse med det nye EF-initiativ INTERREG II. Udarbejdelsen af det tilhørende operationelle program påhviler de spanske og portugisiske myndigheder.

Udkastet til program blev forelagt Kommissionen den 7. november 1994.

Det omfatter under delprogram 3, foranstaltning 3.1 (forbindelser og sammenkobling) finansiering af grænseoverskridende broer. I denne forbindelse kan genopførelsen af Ajuda-broen blive støtteberettiget og vil udgøre en forbedring af vejen IP7/E«, der er en del af det transeuropæiske net, som blev vedtaget den 29. oktober 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1943/94

af Francisca Bennasar Tous (PPE)

til Kommissionen

(12. september 1994)

(95/C 81/03)

Om: Støtte til forarbejdning af abrikoser

En del af produktionen af abrikoser — der jo er en middelhavsfrugt par excellence — anvendes til forarbejdning og tørres, så de kan anvendes både til direkte forbrug og til konditorvarer og konfekt i almindelighed. Der er et underskud i EU på tørrede abrikoser (12 000 tons i perioden 1986 til 1990), og dette underskud skønnes at vokse årligt med 1 500 tons.

I bilaget til Rådets forordning (EØF) nr. 426/86, der fastsætter den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager, er der anført en række produkter, herunder tørrede figner, men ikke tørrede abrikoser, som der ikke kan ydes tilskud til på grundlag af den nævnte forordning, hvilket indebærer forskelsbehandling af dette produkt.

Kommissionen bedes derfor oplyse, hvorfor tørrede abrikoser ikke er medtaget i det pågældende bilag.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(14. december 1994)

Bilag I, del A, til Rådets forordning (EØF) nr. 426/86 om den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på grundlag af frugt og grøntsager ⁽¹⁾ indeholder en liste over de produkter, for hvilke der rent faktisk ydes produktionsstøtte.

Denne støtte vedrører følgende produkter: tomater, figner, tørrede druer og svesker, ferskner og pærer i sukkerlage eller naturlig frugtsaft.

Formålet er at gøre EF-produktionen konkurrencedygtig i forhold til produktionen fra de vigtigste producerende tredjelande under hensyntagen til prisforskellene på råmaterialer. Ydelse af støtten forudsætter, at der indgås leveringskontrakter mellem producenter og industrien og af, at producentvirksomheden betaler producenten en minimumspris.

Produktlisten er blevet udarbejdet under hensyntagen til omfanget af den pågældende produktion i alle det oprindelige Fællesskabs Middelhavsregioner. Den blev i forbindelse med Grækenlands tiltrædelse udvidet til også at omfatte druer og figner, der i særlig grad er udsat for international konkurrence. Listen er ikke blevet ændret siden som følge af budgetbegrænsninger og internationale forpligtelser, f.eks. den »standstill«, der blev indført under Uruguay-runden.

Kommissionen erkender, at frugt- og grøntsagssektoren omfatter andre produkter af lokal eller regional betydning, for hvilke der er risiko for, at den fælles markedsordnings normale instrumenter er utilstrækkelige, og den foreslår, at man i forbindelse med reformen af denne fælles markedsordning ser særligt på disse produkter. I givet fald må der udarbejdes konkrete foranstaltninger tilfælde for tilfælde, og abrikoser kan også omfattes heraf.

⁽¹⁾ EFT nr. L 49 af 27. 2. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1971/94

af Alex Smith (PSE)
til Rådet
(12. september 1994)
(95/C 81/04)

Om: Illegal import af nukleare materialer, der kan anvendes til fremstilling af våben

Hvilke initiativer har Rådet taget til at samarbejde med Interpol og de russiske sikkerhedsmyndigheder for at overvåge, imødegå og hindre den illegale import af nukleare materialer, der kan anvendes til fremstilling af våben, fra lande i det tidligere Sovjetunionen og tidligere Comecon-lande i Østeuropa?

Svar
(10. februar 1995)

Det Europæiske Råd, forsamlet i Essen den 9. og 10. december 1994, udtrykte sin bekymring over smugleriet af nukleart materiale og godkendte en række foranstaltninger med henblik på bekæmpelse heraf. Det opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke deres samarbejde på dette område og yde oprindelses- og transitlandene en effektiv støtte til den praktiske bekæmpelse på stedet. Det opfordrer endvidere alle de stater, der endnu ikke har gjort det, til at underkaste deres civile følsomme materialer (plutonium og højtberiget uran) international kontrol.

Det ærede parlamentsmedlem kan, hvis han ønsker det, få udleveret rapporten om ulovlig handel med nukleare materialer og radioaktive stoffer, som blev godkendt af Det Europæiske Råd.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1977/94

af Alex Smith (PSE)
til Kommissionen
(12. september 1994)
(95/C 81/05)

Om: Import og eksport af nukleare materialer

Vil Kommissionen ajourføre den tabel, der er gengivet i svaret på skriftlig forespørgsel nr. 1378/90 til Alex Smith af kommissionsmedlem Cardoso e Cunha den 30. juli 1990, og hvori er angivet mængden af

- a) brugt nukleart brændsel
- b) nukleart brændsel til prøvereaktorer
- c) naturligt uran
- d) lavt beriget uran
- e) højt beriget uran
- f) udarmet uran
- g) plutonium og
- h) tritium

der er blevet importeret til og eksporteret fra EU hvert år siden 1990, og vil Kommissionen sikre, at svaret i sin fulde ordlyd offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja
(28. oktober 1994)

I nedenstående oversigt er anført al import til og eksport fra Fællesskabet af de forskellige kategorier af nukleart materiale for årene 1982 til 1993.

Tritium er ikke omfattet af Euratom-traktatens kapitel VII. Dog kontrolleres alt tritium, der henhører under aftalen med Canada, af Euratom. Det første tritium under denne aftale, ankom til Fællesskabet i 1992 (ét gram), og importen heraf fortsatte i 1993 (fire gram).

Import/eksport af nukleart materiale til/fra Fællesskabet

(tons)

År	Import						Eksport					
	Pu	HEU	LEU	N	D	T	Pu	HEU	LEU	N	D	T
1982	2,9	0,3	1 113	10 633	1 395	284	0,0	0,2	622	4 689	41	162
1983	3,6	0,1	1 129	10 233	862	292	0,1	0,2	595	4 210	25	230
1984	3,9	0,0	1 202	10 957	731	< 1	0,3	0,1	1 126	4 106	64	196
1985	4,2	0,4	1 156	12 301	326	< 1	0,2	0,2	1 516	2 130	28	131
1986	3,0	0,6	1 129	13 749	343	< 1	0,1	0,2	887	4 966	991	81
1987	3,8	0,02	1 156	15 968	538	1	0,5	0,3	1 277	4 360	306	208
1988	3,5	0,3	1 127	12 081	386	< < 1	0,5	0,2	1 369	5 780	129	177

(tons)

År	Import						Eksport					
	Pu	HEU	LEU	N	D	T	Pu	HEU	LEU	N	D	T
1989	4,2	0,4	1 113	11 514	247	5	0,5	0,1	1 277	2 634	67	136
1990	3,9	0,2	1 037	8 710	643	5	0,2	0,1	1 385	2 060	408	200
1991	3,1	0,2	1 098	8 476	285	1	< < 1	0,1	1 204	1 252	97	101
1992	3,6	0,0	1 242	10 106	80	< < 1	1,9	0,1	1 473	1 659	50	55
1993	3,2	< 0,01	1 057	13 523	192	< < 1	< < 1	0,1	974	3 137	469	32

NB: Kategorierne (a) og (b) indgår i ovenstående tal.

Pu = plutonium

HEU = uran beriget over 20 % med uran 235

LEU = uran beriget indtil 20 % med uran 235

N = naturligt uran (0,7 % uran 235)

D = udarmet uran (under 0,7 % uran 235)

T = thorium

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2009/94

af Ulrich Stockmann (PSE)

til Kommissionen

(22. september 1994)

(95/C 81/06)

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(17. januar 1995)

Om: Kompensation for det manglende beløb af strukturfondsmidler, der var lovet til de nye østtyske delstater

Omfattende støtte fra Den Europæiske Unions Strukturfond er uundværlig for reduktion af udviklingsefterslæbet i de nye østtyske delstater og i Østberlin.

De nye delstater blev i juli 1993 lovet bevillinger fra Strukturfonden på 14 mia. ecu (1992-priser). Efter Kommissionens vejledende opdeling af bevillingerne til ni af de tretten fællesskabsinitiativer den 13. juli 1994 ser det ud til, at dette løfte er i fare for ikke at blive indfriet. Til de tyske områder under mål 1 er der ifølge denne opdeling kun afsat 732,5 mio. ecu til perioden 1994 til 1999. Da der af de lovede strukturfondsmidler er afsat et beløb på 1,186 mia. ecu til finansiering af fællesskabsinitiativer, er der en manko på 453,5 mio. ecu.

Hvorledes påtænker Kommissionen at yde kompensation for ovennævnte manglende bevillinger inden for rammerne af den vejledende fordeling af bevillingerne, der skal udarbejdes? Anser Kommissionen en forhøjelse af bevillingerne via Kommissionens reserve — som det er sket i forbindelse med Spanien, Irland, Nederlandene og Det Forenede Kongerige — for mulig?

Ville de meget effektive sektorale fællesskabsinitiativer RECHAR og KONVER ikke være særlig velegnede til denne kompensation?

Hvornår vil Kommissionen træffe afgørelse om dette forhold?

Kommissionen traf i oktober 1993 og i juli 1994 beslutning om de vejledende fordelinger pr. medlemsstater af strukturfondenes forpligtelsesbevillinger til EF-støtterammerne for mål nr. 1 og til de ni første EF-initiativer, for hvilke der hidtil har kunnet afsættes et beløb pr. medlemsstat. For de tyske regioner, der er støtteberettigede under mål nr. 1, udgør de to rammebevillinger henholdsvis 13 640 mio. ecu og 7,32,5 mio. ecu i 1994-priser for perioden 1994 til 1999.

Med hensyn til initiativerne RECHAR, RESIDER og RETEX besluttede Kommissionen den 12. oktober 1994 at afsætte et beløb på 190,1 mio. ecu i 1994-priser til de tyske regioner, der er støtteberettigede under mål 1, for perioden 1994 til 1997. For initiativet KONVER's vedkommende besluttede Kommissionen den 21. december 1994 at tildele Tyskland 219,3 mio. ecu i 1994-priser (for perioden 1994 til 1997). Heraf kan 120 mio. ecu gives til mål nr. 1-regioner.

Kommissionen har hidtil ikke stillet yderligere krav med hensyn til fordelingen af den finansielle reserve og har i øvrigt på indeværende tidspunkt ikke fastsat nogen tidsplan for anvendelsen af denne.

Ifølge artikel 12 i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/93 er fordelingen på medlemsstaterne kun vejledende. Den udgør ikke en kvota, som medlemsstaten har ret til. Med dette forbehold udgjorde det vejledende beløb til de nye tyske delstater, som Kommissionen offentliggjorde i sin pressemeddelelse af 21. oktober 1993, 14 mia. ecu i 1992-priser.

Kommissionens beslutninger vedrørende fordelingen af beløbene til samtlige EF-initiativer er helt i overensstemmelse med fordelingen af rammebevillingen for mål 1, som der blev givet meddelelse om den 21. oktober 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2011/94

af Roger Barton (PSE)

til Rådet

(23. september 1994)

(95/C 81/07)

Om: Samarbejde om retlige og indre anliggender

Hvornår agter Rådet at reagere på Parlamentets beslutning om samarbejde om retlige og indre anliggender (A3-215/93) ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT nr. C 255 af 20. 9. 1993, s. 168.

Svar

(10. februar 1995)

Rådet har noteret sig den beslutning, som det ærede medlem henviser til. Det ærede medlem er sikkert bekendt med, at nogle af emnerne i beslutningen henhører under artikel K i traktaten om Den Europæiske Union, og at denne traktat skal tages op til revision på regeringskonferencen i 1996.

Rådet har dog truffet en række foranstaltninger i forbindelse med visse områder, der er dækket af beslutningen, i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Union. Disse er nævnt i dokumenterne »Handlingsplan inden for retlige og indre anliggender« og »Prioriteret arbejdsprogram for 1994«, som begge er sendt til Europa-Parlamentet.

Hertil kommer, at formandskabet flere gange og især på samlingen i Rådet (retlige og indre anliggender) den 15. september 1994 har underrettet Udvalget om Borgerlige Frihedsrettigheder og Indre Anliggender om, hvilke fremskridt der er gjort på området. I forbindelse med Europa-Parlamentets årlige debat den 13. december 1994 aflagde formændene for Rådet (retlige og indre anliggender) på ny rapport om, hvilke fremskridt der er gjort på det område, der er omhandlet i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2036/94

af Bryan Cassidy (PPE)

til Kommissionen

(22. september 1994)

(95/C 81/08)

Om: Hindringer for markedsføring på det indre marked

En oversigt, sendt direkte til Kommissionen, viser, hvilke typer salgsfremmende teknikker, der er tilladt eller forbudt i de tolv medlemsstater. Det viser tydeligt, at der ikke er to lande, der har de samme bestemmelser. Disse forskelle hindrer firmaer i at føre EF-omfattende salgsfremmende kampagner.

Hvornår har Kommissionen planlagt at udarbejde et direktiv for at bringe disse hindringer for handelen inden for det indre marked til ophør?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(23. november 1994)

Salgsteknik er et vigtigt element i markedsføringen af produkter og tjenesteydelser.

Kommissionen er ved at udarbejde en grønbog om handelsmæssig kommunikation inden for det indre marked. I denne grønbog, der skal vedtages i begyndelsen af 1995, vil man søge at etablere en ny gennemsigtig politik på området. Grønbogen vil blive baseret på analyser af betydningen af handelsmæssig kommunikation, herunder salgsteknik. Endvidere vil der i grønbogen blive afstukket lovgivningsmæssige rammer på både EF-plan og nationalt plan.

Kommissionen erkender, at reglerne vedrørende salgsteknik divergerer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat og takker det ærede medlem for den oversigt, der er vedlagt forespørgslen.

Som det ærede medlem ved, er forskelle i lovgivningen ikke i sig selv nok til at berettige harmoniseringsforanstaltninger. Kommissionen skal først undersøge det retlige grundlag for de forskellige love og deres forenelighed med EF-traktaten. Endvidere er lovforskelle ikke nødvendigvis et problem, hvis de afspejler kulturelle traditioner, som firmaer ønsker at afpasse deres markedsføringsstrategi efter med henblik på effektivt at trænge ind på markedet i de relevante medlemsstater. Det vil derfor være for tidligt for Kommissionen at planlægge foranstaltninger på et område, blot fordi der eksisterer forskellige love inden for Fællesskabet. Grønbogen vil bidrage til at belyse dette emne yderligere.

Kommissionen er for øjeblikket i færd med at foretage omfattende konsultationer for at vurdere, hvorvidt handelsmæssig kommunikation finder sted på tværs af landegræn-

serne samt planlægges og organiseres på europæiske plan (selv om det sker forskelligt fra medlemsstat til medlemsstat) og derfor påvirkes negativt af forskellige love i medlemsstaterne.

Grønbogen kommer ikke til at indeholde nye lovforslag. I de tilfælde, hvor interesserede parter er blevet opmærksom på problemer, vil disse blive anført i konklusionerne som områder, hvor der kan anvendes en ny politik, dvs. salgsteknik kan medtages under et af de områder, som der bør ses nærmere på.

Kommissionen finder, at det ville være fornuftigt at afvente resultaterne af dette initiativ, før man fastlægger, hvorvidt og i givet fald på hvilken måde Kommissionen skal træffe foranstaltninger med hensyn til salgsteknik.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2042/94

af Johanna Maij-Weggen og Ria Oomen-Ruijten (PPE)

til Kommissionen

(3. oktober 1994)

(95/C 81/09)

Om: Etablering af et stenbrud i et naturområde i Skotland

Øen Harris er en af de yderste Hebrider, der ligger ud for Skotlands vestkyst; øen har et meget rigt dyre- og planteliv. Det er et af de få naturområder i Europa, hvor odderen endnu ikke er udryddet.

1. Er Kommissionen bekendt med planerne om at etablere et stenbrud på den sydøstlige del af Harris?
2. Ved Kommissionen, om dette projekt giver økonomiske fordele og beskæftigelse på øen?
3. Kan regionen ikke stimuleres til at give en mere varig og miljøvenlig økonomisk støtte, og har Kommissionen mulighed for at hjælpe i den forbindelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(14. november 1994)

Kommissionen forstår, at der er sat en offentlig undersøgelse igang af projektet vedrørende etablering af et stort stenbrug på Island of Harris, og i den forbindelse vil de spørgsmål, som det ærede medlem har stillet, utvivlsomt også blive taget op.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2080/94

af Caroline Jackson (PPE)

til Kommissionen

(3. november 1994)

(95/C 81/10)

Om: Fællesskabets handelsstatistikker — Intrastat

Vil Kommissionen oplyse, hvor mange der er beskæftiget i Den Europæiske Union med indsamling af statistiske oplysninger til Intrastat, hvor store omkostninger der er forbundet med denne indsamling, og hvad formålet er med denne aktivitet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen

(22. november 1994)

Formålet med Intrastat, der anvendes siden 1. januar 1993, er at give Kommissionen og medlemsstaterne mulighed for at udarbejde statistikker om samhandelen mellem medlemsstaterne. Indsamlingen af data til Intrastat sker på basis af månedlige, sammenfattende erklæringer, der af virksomhederne fremsendes direkte til den nationale myndighed, der har til opgave at udarbejde disse statistikker.

En af de væsentlige fordele ved Intrastat i sammenligning med det foregående system er den lettelse, der er sket i forbindelse med dataindsamlingen, der tidligere skete med udgangspunkt i tolddokumenter. Denne lettelse sker navnlig ved:

- at fritage størstedelen af de europæiske virksomheder fra forpligtelsen til at indgive statistiske oplysninger om deres samhandel inden for EU
- en forenkling af den opgave samtlige oplysningspligtige stilles over for, idet Intrastat-formularen, selv i dens mest detaljerede udgave, kun kræver få oplysninger
- ved at tilpasse arbejdsbyrden, de oplysningspligtige pålægges, til deres betydning i samhandelen inden for EU.

Det er klart, at indførelsen af Intrastat-systemet, der blev nødvendiggjort ved fjernelsen af toldgrænserne mellem medlemsstaterne, udgør en omfattende reform, og at denne har medført visse udgifter for virksomhederne og forvaltningerne. Kommissionen er i øjeblikket ikke i stand til at sætte tal på disse omkostninger og kan heller ikke oplyse, hvor mange personer, der er beskæftiget med indsamling af disse oplysninger. Rent faktisk er det i forbindelse med de pågældende nationale forvaltninger sådan, at Intrastat blev integreret i det statistiske system, der genererer data såvel om samhandelen inden for EU som med tredjelande. Det er derfor vanskeligt at isolere omkostningerne i forbindelse med Intrastat.

Kommissionen gør dog det ærede medlem opmærksom på, at den søger og omhyggeligt vil gennemgå ethvert forslag, der kan medføre en forenkling af arbejdsbyrden for de oplysningspligtige og forvaltningerne, uden at oplysninger-

nes pålidelighed lider skade. Derfor har man indledt EDICOM-projektet (elektronisk dataudveksling om samhandel), der vil gøre det lettere at fremskaffe og behandle oplysningerne.

Herudover agter Kommissionen at gennemføre undersøgelser i medlemsstaterne for derigennem at kunne vurdere de oplysningspligtiges og forvaltningernes omkostninger i forbindelse med Intrastatsystemet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2087/94

af John McCartin (PPE)

til Kommissionen

(6. oktober 1994)

(95/C 81/11)

Om: Stemmeafgivelse ved kommunale valg i Den Europæiske Union

Har Kommissionen lært noget af valgdeltagelsen i EF-valget, og kan den bruge disse erfaringer ved udarbejdelsen af lovgivning om udenlandske unionsborgeres valgret ved kommunale valg (unionstraktatens artikel 8) med henblik på at sikre, at alle stemmeberettigede deltager?

Hvilke nærmere bestemmelser skal medlemsstaterne opfylde med henblik på at sikre, at udenlandske unionsborgere opnår valgret på den mest automatiske og ubureaukratiske måde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(6. januar 1995)

I overensstemmelse med artikel 16 i direktiv 93/109/EF ⁽¹⁾ vil Kommissionen senest den 31. december 1995 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af direktivet på valget til Europa-Parlamentet i juni 1994. Kommissionen er begyndt at indsamle data og oplysninger om valgdeltagelsen og udenlandske vælgeres og kandidaters deltagelse, men har endnu ikke draget nogen konklusioner.

I forbindelse med forslaget til direktiv om fastsættelse af de nærmere regler for valgret og valgbarhed ved kommunalvalg for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere ⁽²⁾, har Kommissionen fremhævet, at det kun i begrænset omfang er muligt at sammenligne deltagelse i valg til Europa-Parlamentet på den ene side og deltagelse i lokalvalg på den anden side. Kommissionen kan dog forsikre det ærede medlem om, at den er overbevist om, at reglerne for udenlandske vælgere og kandidater i videst muligt omfang bør tilpasses reglerne i

den nationale lovgivning for nationale vælgere og kandidater, således at man undgår ekstra bureaukrati for udlændinge.

⁽¹⁾ EFT nr. L 329 af 30. 12. 1993.

⁽²⁾ Dok. KOM(94) 38.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2097/94

af José Apolinário (PSE)

til Kommissionen

(6. oktober 1994)

(95/C 81/12)

Om: Bekæmpelse af racisme — projekter støttet af Kommissionen

Kan Kommissionen oplyse, hvilke projekter til bekæmpelse af racisme, antisemitisme og fremmedhad den har finansieret i 1993 og 1994 og angive de enkelte projekters målsætning og de dertil afsatte bevillinger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(21. november 1994)

Kommissionen medfinansierede i 1993 og 1994 ca. 100 projekter, der enten direkte eller indirekte sigtede mod at bekæmpe racisme, anti-semitisme og fremmedhad, med et samlet beløb på 1 742 480 ecu. En fortegnelse over disse projekter er blevet fremsendt direkte til det ærede parlamentsmedlem og til Parlamentets generalsekretariat med en kort beskrivelse af projekternes indhold.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2121/94

af Pierluigi Castagnetti, Mariotto Segni, Gerardo Bianco, Giovanni Burtone, Carlo Casini, Maria Colombo Svevo, Giampaolo D'Andrea, Michl Ebner, Livio Filippi, Antonio Graziani, Danilo Poggiolini og Carlo Secchi (PPE)

til Kommissionen

(13. oktober 1994)

(95/C 81/13)

Om: Koncentration af nyhedsformidlingen i Italien

Mener Kommissionen ikke, at den seneste udvikling inden for radio- og tv-sektoren i Italien, som kulminerede med udpegelsen af direktører hovedsagelig fra Fininvest-gruppen i spidsen for de nationale radio- og tv-selskaber, en underlæggelse af hele den nationale radio- og tv-sektor

under den udøvende magt og indførelse af kontrol med den offentlige sektor fra en vigtig økonomisk gruppes side, vil skabe et uacceptabelt monopol inden for nyhedsformidlingen, hvilket er et brud på fællesskabsprincippet om fri konkurrence og er en krænkelse af de grundlæggende borgerrettigheder?

Hvilke initiativer agter Kommissionen at tage for at bremse koncentrationen inden for massemedierne i Den Europæiske Unions lande og garantere borgere i Unionen ret til en fri pluralistisk information?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(8. december 1994)

Den i spørgsmålet beskrevne situation kan ikke behandles inden for de nuværende fællesskabsrammer, og der kan ikke træffes hasteforanstaltninger desangående.

Det i spørgsmålet beskrevne tilfælde falder ikke nødvendigvis ind under EF's konkurrenceregler, da der er tale om udelukkende eller overvejende nationale forhold, og da konkurrencereglerne desuden ikke direkte behandler problemer om pluralisme i medierne. For at afgøre om der i omtalte sag er tale om en fusion, der kan behandles af Kommissionen, eller en aftale eller misbrug af en dominerende stilling efter EF-traktatens artikel 85 og 86, er det nødvendigt at iværksætte en kompleks og detaljeret undersøgelse på baggrund af konkrete oplysninger, som Kommissionen ikke er i besiddelse af på nuværende tidspunkt.

Hvad angår opretholdelse af pluralismen samt de grundlæggende borgerrettigheder, er Kommissionen ikke i stand til at løse et specifikt problem desangående i en enkelt medlemsstat. I betragtning af Fællesskabets mål og beføjelser har Kommissionen intet retligt instrument, der gør det muligt at træffe hasteforanstaltninger for at sikre pluralismen i en medlemsstat. Sådanne situationer skal behandles af de nationale myndigheder, og disse kan træffe de foranstaltninger, de anser for nødvendige til opretholdelse af pluralismen.

For at fjerne forskellene mellem de nationale lovgivninger på fusionsområdet, der opstiller retlige grænser i det indre marked, overvejes det at fremlægge et EF-initiativ om ejerskab i medierne på tværs af grænserne for at skabe et indre marked for medier. Grønbogen »Pluralisme og koncentration i medierne i det indre marked. Vurdering af behovet for et EF-initiativ«⁽¹⁾ har faktisk vist, at det område uden grænser, som det indre marked udgør, kun kan fungere tilfredsstillende, hvis man fastsætter fælles spilleregler. Det er derfor nødvendigt, at man sikrer en effektiv beskyttelse af pluralismen i hele EF. Den 5. oktober vedtog Kommissionen en meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om opfølgning af høringen i forbindelse med grønbogen »Pluralisme og koncentration i medierne i det indre marked — vurdering af behovet for et EF-initiativ«⁽²⁾, og den har besluttet at

fortsætte arbejdet med denne problematik med henblik på eventuelt at fremlægge et initiativ i løbet af 1995.

⁽¹⁾ Dok. KOM(92) 480 endelig udg.

⁽²⁾ Dok. KOM(94) 353 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2143/94

af Leo Tindemans (PPE)
til Kommissionen
(13. oktober 1994)
(95/C 81/14)

Om: Tjenesteydelser

Kan Kommissionen oplyse, om det ikke er i modstrid med bestemmelserne i Rom-traktatens artikel 59 ff. og/eller det andet bankdirektiv, når Banque de France, efter at Rådets direktiv 89/646/EØF⁽¹⁾ er trådt i kraft, fortolker den ændrede franske banklov af 23. januar 1984 således, at der skal ske forudgående anmeldelse af oprettelse af en filial af et belgisk kreditinstitut, som er meddelt tilladelse i sit hjemland, og hvor der er tale om fri udveksling af tjenesteydelser og overholdelse af bestemmelserne i førnævnte direktivs artikel 20, og begrunder det med inddragelse af et formidlende mellemlid (juridisk uafhængigt af kreditinstituttet og kun repræsenterende franske låntagere)?

⁽¹⁾ EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(25. november 1994)

Siden Rådets andet direktiv trådte i kraft, er Kommissionen af den mening, at en medlemsstat kun kan kræve, at et ikke-etableret kreditinstitut, der starter gennem et formidlende mellemlid, skal oprette en filial i det tilfælde, hvor mellemliddet virker som en faktisk udvidelse af kreditinstituttet, således at kunder ikke behøver at kontakte kreditinstituttet med hjemsted i udlandet direkte, men kan indgå aftaler med det formidlende mellemlid, der udgør udvidelsen.

Fire betingelser, inspireret af Domstolens dompraksis, skal således være opfyldt, for at et kreditinstitut på forhånd skal anmelde oprettelsen af en filial:

— mellemliddet skal være underlagt kreditinstituttets myndighed (normalt enemyndighed)

- det skal have bemyndigelse til at forhandle med tredjemand
- det skal kunne yde kredit
- det skal være permanent.

Det fremgår ikke af de af det ærede medlems oplysninger, om disse betingelser er opfyldt, idet mellemedet ikke er underlagt kreditinstituttets myndighed. Kommissionen benægter dog ikke værtsmedlemsstatens ret til i almenvellets interesse at kræve, at mellemedet skal have fuldmagt fra kreditinstituttet. Kommissionen mener dog, at tilstedeværelsen af en fuldmagt ikke nødvendigvis betyder, at kreditinstituttet henhører under etableringsret og ikke under udveksling af tjenesteydelser.

Endelig kan det nævnes, at Kommissionen er bekendt med de af det ærede medlem rejste problemer, og diskuterer dem for tiden med de berørte kredse i medlemsstaterne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2149/94

af Antoinette Spaak (ELDR)

til Kommissionen

(13. oktober 1994)

(95/C 81/15)

Om: Et europæisk frimærke

Kommissionen ved som bekendt, at Europa-Parlamentet har vist særlig interesse for udgivelsen af et europæisk frimærke og for en harmonisering af posttaksterne som led i planerne om et Borgernes Europa.

Allerede i 1988 understregede Kommissionen i sin meddelelse om Borgernes Europa ⁽¹⁾, at »fastsættelsen af den samme værdi i de tolv medlemsstater for et frimærke med gyldighed overalt i Fællesskabet stadig kolliderer med kursudsvingene inden for det europæiske monetære system samt med takstforhøjelsesproblemer«, men erklærede, at »man på den anden side kunne tænke sig, at der indførtes i det mindste et frimærke i hver medlemsstat med angivelse af modværdien i ecu i lighed med det frimærke, der for nylig blev udgivet af det franske postvæsen.«

Hvilke fremskridt er der gjort i denne sag? Agter Kommissionen at indlede en særakktion på dette område i betragtning af, hvor vigtigt det er at fortsætte de indledte bestræbelser på at skabe et Borgernes Europa?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(16. januar 1995)

Kommissionen har siden 1989 indgående beskæftiget sig med postsektoren. Den har i forbindelse med en række omfattende rådslagninger med de involverede parter vedtaget to meddelelser ⁽¹⁾, hvori der præciseres de vigtigste målsætninger for udviklingen af posttjenesterne i Fællesskabet. Som følge af en anmodning fra Rådet, som var fremsat i dets resolution af 7. februar 1994 ⁽²⁾ om udviklingen af Fællesskabets posttjenester, er Kommissionen nu i gang med at forberede de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at kunne opfylde de vedtagne målsætninger.

Specielt mht. posttaksterne, er målet at etablere en takststruktur for den samlede tjeneste, som er baseret på de faktiske omkostninger. Omkostningerne i forbindelsen med posttjenesterne udgøres for hovedpartens vedkommende af lønudgifter. I Fællesskabet er der fortsat betydelige variationer i enhedsomkostningerne til arbejdskraft. I postsektoren, kan lønomkostningerne variere fra det enkelte til det dobbelte mellem medlemsstaternes postvæsener. Anvendelse af en takststruktur, som er baseret på de faktiske omkostninger, skulle til gengæld betyde fjernelse af konkurrenceforvridningen på postmarkedet og garantere en økonomisk og finansiel levedygtighed for de serviceydelser, der udgør posttjenesten som helhed.

Denne situation skulle blive mindre udtalt med tiden i takt med, at medlemsstaternes økonomiske udviklingsniveau nærmer sig hinanden, men det er dog i dag endnu ikke muligt at imødesee indførelsen af et frimærke med ens værdi, som har gyldighed i samtlige tolv medlemsstater.

Fællesskabets institutioner bidrager dog til en række forskellige programmer med henblik på at gøre det muligt hurtigt at forbedre posttjenesternes effektivitet og kvalitet og harmonisere serviceydelserne på det bedst mulige niveau. Disse programmer er afhængige af strukturfondene for regionaludviklingens vedkommende og i øvrigt af fondene til nettene for de transeuropæiske net.

Hvad angår især frimærket, har Kommissionen i 1992 under hensyntagen til dets værdi som emblem og symbol for den europæiske borger støttet medlemsstaternes fælles udgivelse af tolv frimærker med figurative elementer, som fundamentalt er fælles, til at fejre starten af det fælles indre marked. Bl.a. har Kommissionen finansieret en vandrestilling inden for Fællesskabet vedrørende denne begivenhed, hvilket har bidraget til at bevidstgøre offentligheden om opbygningen af et fælles Europa.

⁽¹⁾ Dok. KOM(91) 476 endelig udg. og KOM(93) 247 endelig udg.

⁽²⁾ EFT nr. C 48 af 16. 2. 1994.

⁽¹⁾ Dok. KOM(88) 331 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2182/94

af Jaak Vandemeulebroucke (ARE)

til Kommissionen

(21. oktober 1994)

(95/C 81/16)

Om: Afgifter på video- og audiobånd og på -apparatur

Det fremgår af presseoplysninger, at et forslag om opkrævning af en copyright-afgift på audio- og videoapparatur og på -bånd ikke bliver til noget.

Kan Kommissionen oplyse, hvorfor man ikke går videre med denne sag?

Mener Kommissionen ikke, at dette fremmer illegal kopiering af originalværker, til stor skade for rettighedsindehaverne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(25. november 1994)

De oplysninger, som det ærede medlem henviser til, og som går ud på, at en EF-harmonisering af opkrævning af afgifter ved privatkopiering ikke er blevet til noget, er ukorrekte.

Efter at have rådført sig med de interesserede kredse, undersøger Kommissionen i øjeblikket et udkast til direktivforslag, og den vil først udtale sig, når det forberedende arbejde er afsluttet.

Det ærede medlem bør dog vide, at dette emne er særdeles ømtåleligt, og at det rejser modstand fra visse grupper. En klar og grundig undersøgelse er derfor nødvendig.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(22. november 1994)

I artikel 43, stk. 1 og 12, og artikel 47 i Rådets direktiv 78/660/EØF ⁽¹⁾ bestemmes det, at man har pligt til at oplyse »størrelsen af de vederlag, der for regnskabsåret er tillagt medlemmer af administrations-, ledelses- og tilsynsorganer for deres funktioner«. Samtlige medlemsstater har givet meddelelse om de nationale foranstaltninger til gennemførelse af dette krav.

Artikel 44 i direktiv 78/660/EØF gør det blandt andet muligt for medlemsstaterne at fravige de ovenfor nævnte krav for selskaber, der opfylder kravene i artikel 11 i samme direktiv (»små selskaber«). På baggrund af de meddelelser Kommissionen har modtaget, fremgår det, at alle medlemsstaterne undtagen Danmark, Spanien og Portugal har benyttet sig af denne mulighed.

Endelig har artikel 4 i Rådets direktiv 90/604/EØF ⁽²⁾, som ændrer artikel 43, stk. 1 og 12, i direktiv 78/660/EØF gjort det muligt for medlemsstaterne at tillade, at størrelsen af de vederlag, der for regnskabsåret er tillagt medlemmer af administrations-, ledelses- og tilsynsorganer for deres funktion, ikke offentliggøres i de tilfælde, hvor denne oplysning gør det muligt at fastslå et bestemt medlem af disse organers formueforhold. På baggrund af de meddelelser, Kommissionen har modtaget, fremgår det:

- a) at denne mulighed er blevet benyttet af følgende medlemsstater: Belgien, Tyskland, Frankrig, Luxembourg, Nederlandene
- b) at den ikke er blevet brugt af Danmark, Irland, Italien og Det Forenede Kongerige
- c) at Grækenland, Spanien og Portugal endnu ikke har omsat direktiv 90/604/EØF til national lovgivning.

(1) EFT nr. L 222 af 14. 8. 1978.

(2) EFT nr. L 317 af 18. 11. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2191/94

af Pat Gallagher (RDE)

til Kommissionen

(21. oktober 1994)

(95/C 81/17)

Om: Selskabsretlige krav i forbindelse med bestyrelsesmedlemmers vederlag og aflønning

Kan Kommissionen oplyse, hvordan de enkelte medlemsstater stiller sig til de selskabsretlige krav om, at bestyrelsesmedlemmers vederlag og aflønning skal offentliggøres individuelt eller samlet?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2195/94

af Alexandros Alavanos (GUE)

til Kommissionen

(21. oktober 1994)

(95/C 81/18)

Om: Nedsættelse af eller fritagelse for moms i forbindelse med restaureringsarbejder på gamle bygninger

Virksomheden Europa Nostra har i april 1994 indgivet anmodning om lettelse af momsbyrden i forbindelse med arbejder, som vedrører levende kulturarv i Europa. Andre organisationer, som den græske virksomhed til beskyttelse af miljøet, tilslutter sig denne anmodning.

Momsnedsættelsen vil ikke kun gavne den sociale og økonomiske betydning af kulturarven, men vil endvidere bidrage til at bevare håndværksspecialiteter, som er ved at forsvinde.

Kommissionen bedes oplyse:

1. Hvad har den til hensigt at gøre for at støtte forsøget på at restaurere og bevare kulturarven?
2. Er den omtalte foreslåede momsfritagelse i overensstemmelse med anvendelsen af subsidiaritetsprincippet?
3. Hvorledes stiller den sig over for en sådan anmodning om momsnedsættelse af kulturelle grunde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(2. december 1994)

I henhold til Fællesskabets momsforskrifter (Rådets sjette momsdirektiv som ændret ved direktiv 92/77/EØF) er reparationsarbejder på historiske bygninger ikke på nuværende tidspunkt berettiget til den nedsatte momssats. Fra og med 1994 skal Rådet imidlertid hvert andet år undersøge omfanget af anvendelsen af den nedsatte sats på grundlag af en rapport udarbejdet af Kommissionen.

Kommissionen kan forsikre det ærede medlem om, at den inden for rammerne af sit årlige program til støtte for pilotprojekter på bevaringsområdet støtter nationale, regionale og lokale bestræbelser på at restaurere og bevare Europas kulturarv.

Hertil kommer, at Kommissionen i løbet af ganske kort tid vil forelægge Rådet og Europa-Parlamentet en meddelelse om retningslinjer og initiativer vedrørende kulturarven.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2202/94
af Carlos Robles Piquer (PPE)
til Kommissionen
(21. oktober 1994)
(95/C 81/19)

Om: Lån fra EIB til Latinamerika

Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd har endelig efter en række henstillinger fra Europa-Parlamentet givet tilladelse til finansiering af projekter i Latinamerika og Asien for 750 mio. ecu fordelt over en treårsperiode.

Der er som følge heraf ydet lån til Argentina (naturgasledninger), MERCOSUR (veje) og Costa Rica (elektricitet). Disse tre bevillinger beløber sig til 135 mio. ecu.

Kan Kommissionen give sin eller EIB's bedømmelse af, hvorledes disse midler er blevet anvendt? Giver efterspørgslen efter lån — der foreligger allerede nye anmodninger fra Chile, Peru, Mexico og Brasilien — anledning til at overveje en forhøjelse af det samlede beløb, herunder af lånerammen for Latinamerika, således som det kunne virke rimeligt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen
(21. december 1994)

I februar 1993 bemyndigede EIB's styrelsesråd EIB til at yde lån på op til 750 mio. ecu over en treårsperiode til investeringer i latinamerikanske og asiatiske lande, der havde undertegnet samarbejdsaftaler med Den Europæiske Union.

I Latinamerika er der siden indgået finansieringskontrakter til:

- opførelse af en dæmning og et vandkraftværk i Costa Rica: 44 mio. ecu
- modernisering og udbygning af naturgasdistributionsnettet i Argentina: 46 mio. ecu.

Andre lån, der er godkendt af EIB's bestyrelse på i alt 202 mio. ecu, vedrører projekter i fire latinamerikanske lande.

I overensstemmelse med reglerne for disse interventioner har disse investeringer en fælles interesse for Europa og de pågældende lande.

Kommissionen mener, at det samlede beløb for de transaktioner, der var besluttet frem til november 1994, og de pågældende investeringsprojekter er i god overensstemmelse med de retningslinjer, som Rådet for Den Europæiske Union vedtog den 19. maj 1992, og hvori EIB blev opfordret til at finansiere investeringer i Latinamerika og i Asien inden for ovennævnte lofter.

I henhold til Rådets beslutning af 15. februar 1993 skal Kommissionen en gang om året forelægge Parlamentet og Rådet en rapport om bankens aktiviteter i Latinamerika og Asien. Den første af disse rapporter blev fremlagt den 8. juli 1994. Som foregrebet i beslutningen vil Kommissionen ved udgangen af treårsperioden foreslå en forlængelse af EIB-lånene, der garanteres via Fællesskabets budget. Låneforløbet vil samtidig blive justeret.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2203/94**af Carlos Robles Piquer (PPE)****til Kommissionen***(21. oktober 1994)**(95/C 81/20)***Om:** Fordeling af støtten under RECHAR

Det fortrinlige samarbejde, der blev etableret i 1992 mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen, havde det tilfredsstillende resultat til følge, at Kommissionen iværksætte fællesskabsinitiativet RECHAR II til fremme af økonomisk omstilling i kulmineområder. Bevillingen på 400 mio. ecu var markant højere end ved RECHAR I. EKSF-traktatens snarlige udløb i år 2002 stiller den europæiske kulindustri, som står over for stigende miljømæssige begrænsninger og en hård konkurrence fra producenter, som nyder fordel af meget lave lønninger, i en yderligere dramatisk situation.

Hvorledes agter Kommissionen i de kommende måneder at fordele støtten til de første projekter under RECHAR II? Vil de sociale støtteforanstaltninger kunne følges op af andre foranstaltninger, der giver mulighed for at arbejde videre hen imod anvendelse af europæisk kul på en sådan måde, at miljøet udsættes for færrest mulige skadevirkninger, således som det forsøges i Puertollano, Spanien?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan***(7. december 1994)*

EF-initiativprogrammet RECHAR 2 tager i første række sigte på følgende foranstaltninger:

- jobskabelse og etablering af alternative økonomiske aktiviteter i mineområderne
- uddannelse og omskoling af de berørte personer
- genopretning af arealer, især genopretning på det miljømæssige plan.

Kommissionen har lige fordelt de finansielle midler for perioden 1994 til 1997 mellem medlemsstaterne. For Spaniens vedkommende drejer det sig om 27,3 mio. ecu for denne periode.

EF-foranstaltninger til fremme af en mere miljøvenlig anvendelse af kul falder hovedsagelig ind under støtte til forskning og udvikling fastsat i fjerde rammeprogram og under de udbredelsesforanstaltninger, der er forudsat i THERMIE-programmet. De operationelle programmer, der medfinansieres af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, vil også kunne omfatte støtte til anlæg med miljøvenlig anvendelse af kul, forudsat at de er økonomisk konkurrencedygtige og således bidrager til regionaludviklingen.

Hvad angår sociale ledsageforanstaltninger i forbindelse med omstruktureringen af kulmineindustrien, har Kommis-

sionen truffet beslutning om at godkende sociale foranstaltninger (1994—1997) til et samlet beløb på 110 mio. ecu i tilslutning til RECHAR-programmet, der gør det muligt at overtage en del af de samlede omkostninger i forbindelse med førtidspensionering, ledighed og omstilling (løntabs-godtgørelse, fratrædelsesbonus og godtgørelse for geografisk mobilitet) med hensyn til de arbejdstagere, der berøres af omstrukturering og lukning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2212/94**af Angela Sierra González (GUE)****til Kommissionen***(21. oktober 1994)**(95/C 81/21)***Om:** Garantier for fællesskabspræference på bananmarkedet

Kommissionsmedlem Marín bekræftede over for Parlamentet den 27. september 1994, at de forskellige foranstaltninger, der skal træffes til fordel for bananproducenter i AVS-lande, indgår i en samlet løsningsmodel for problemerne på bananmarkedet, og at det som en logisk følge af den fælles markedsordning for bananer også drejer sig om at beskytte visse områder i Fællesskabet.

Betyder det, at Kommissionen agter at foretage ændringer i den nuværende markedsordning for bananer på baggrund af de hidtidige erfaringer? Hvis dette ikke er tilfældet, hvorledes vil producenterne i Fællesskabet så blive berørt af den planlagte åbning af markedet for »dollar-bananer«? Vil der blive tale om at give producenter i Fællesskabet kompensation, hvis denne markedsåbning er til skade for fællesskabspræferencen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen***(18. november 1994)*

Kommissionen kan meddele det ærede medlem, at den ud over aftalen indgået med de fire latinamerikanske lande under Uruguay-runden ingen andre planer har om at foretage yderligere ændringer af bestemmelserne, herunder bestemmelserne for støtte til EF-produktionen.

Forhøjelsen af toldkontingentet, der følger af ovennævnte aftale, skulle ikke medføre nogen fundamental forskydning af ligevægten mellem EF-markedets forskellige forsyningskilder.

Med hensyn til EF's bananproducenter gør Kommissionen opmærksom på, at disse ikke blot nyder godt af struktur-

bestemmelserne i den fælles markedsordning, men også af ordningen med udligningsgodtgørelse for afsætning af deres produkter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2215/94

af Mary Banotti (PPE)
til Kommissionen
(21. oktober 1994)
(95/C 81/22)

Om: Moms på reparationer af historiske bygninger og kirker

Agter Kommissionen at nedsætte momsen på vedligeholdelses- og reparationsarbejder på bygninger af historisk og arkitektonisk betydning, herunder kirker?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(23. november 1994)

I henhold til Fællesskabets momslovgivning (Rådets sjette momsdirektiv som ændret ved direktiv 92/77/EØF) anvendes der ikke for øjeblikket reduceret momssats for reparationer af bygninger af historisk og arkitektonisk betydning, såsom kirker.

Fra 1994 skal Rådet imidlertid tage omfanget af anvendelsen af den reducerede sats op til fornyet overvejelse hvert andet år på grundlag af en rapport fra Kommissionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2217/94

af Giulio Fantuzzi (PSE)
til Kommissionen
(21. oktober 1994)
(95/C 81/23)

Om: Skattemæssige indgreb over for erhvervsdrivende foreninger i Italien

De erhvervsdrivende foreninger har stor betydning i hele Europa.

Fællesskabet har iværksat en række foranstaltninger med henblik på at styrke denne økonomiske sektor og bevare dens tydelige sociale sigte.

Der er især grund til at bemærke forslaget om et flerårigt arbejdsprogram til fordel for andelsselskaber mv. fra Kommissionens GD XXIII.

På denne baggrund bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

Hvordan vurderer Kommissionen de skattemæssige manøvrer, som den italienske regering foretager ved hjælp af finansloven, og som rammer andelssektoren hårdt ved både at forårsage alvorlige problemer for denne sektors udvikling og videreførelsen?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2226/94

af Renzo Imbeni (PSE)
til Kommissionen
(21. oktober 1994)
(95/C 81/24)

Om: Den italienske finanslov og Kommissionens retningslinjer

Den 30. september 1994 forelagde den italienske regering lovforslag om det årlige og flerårige statsbudget (finansloven for 1995) samt lovforslag vedrørende offentlige finansielle indgreb.

I Den Europæiske Unions medlemsstater spiller erhvervsdrivende foreninger en betydningsfuld rolle, og der er vedtaget fælles foranstaltninger med henblik på at styrke denne økonomiske sektor og bevare dens klare samfundsmæssige formål.

Kommissionens GD XXIII har for nylig forelagt forslag til et flerårigt arbejdsprogram vedrørende andelsselskaber.

Finder Kommissionen på baggrund heraf ikke, at det ville være på sin plads at gøre den italienske regering opmærksom på, at visse bestemmelser i finansloven for 1995 vil kunne få overordentlig negative følger for den kooperative sektor samt for beskæftigelsesniveauet?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
på skriftlig forespørgsel E-2217/94 og E-2226/94
(2. december 1994)

Kommissionen erkender andelssektoren betydning, men medlemsstaterne er frit stillet med hensyn til at træffe foranstaltninger til finansiering af deres budget, så længe de overholder EF-retten. Når finansloven er vedtaget, vil Kommissionen påse, at der ikke er uoverensstemmelser mellem denne og EF-retten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2219/94**af Jannis Sakellariou (PSE)****til Kommissionen***(21. oktober 1994)**(95/C 81/25)***Om:** Højreekstremisme i Kommissionen

1. Er Kommissionen af den opfattelse, at personer med en højreekstremistisk og/eller fascistisk grundholdning eller tilsvarende politiske forbindelser som tjenestemænd ved Kommissionen er i stand til at udføre de opgaver efter forskrifterne, som Kommissionen har fået overdraget?

2. Hvilke skridt har Kommissionen i benægtende fald taget eller agter den at tage for at hindre, at sådanne personer ansættes som tjenestemænd ved Kommissionen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(22. december 1994)

Ansættelse i stillinger ved EU-institutionerne sker i henhold til de almindelige retsprincipper samt artikel 10 og 14 i den europæiske menneskerettighedskonvention uden skelen til politisk overbevisning.

Det ville være at lade hånt om disse principper, hvis Kommissionen undlod at ansatte personer på grund af deres politiske overbevisning, eller hvis den afskedigede allerede ansatte på et sådant grundlag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2225/94**af Renzo Imbeni (PSE)****til Rådet***(26. oktober 1994)**(95/C 81/26)***Om:** Den italienske finanslov og Kommissionens retningslinjer

Den 30. september 1994 forelagde den italienske regering lovforslag om det årlige og flerårige statsbudget (finansloven for 1995) samt lovforslag vedrørende offentlige finansielle indgreb.

I Den Europæiske Unions medlemsstater spiller erhvervsdrivende foreninger en betydningsfuld rolle, og der er vedtaget fælles foranstaltninger med henblik på at styrke denne økonomiske sektor og bevare dens klare samfundsmæssige formål.

Kommissionens GD XXIII har for nylig forelagt forslag til et flerårigt arbejdsprogram vedrørende andelsselskaber.

Finder Rådet på baggrund heraf ikke, at det ville være på sin plads at gøre den italienske regering opmærksom på, at visse bestemmelser i finansloven for 1995 vil kunne få overordentlig negative følger for den kooperative sektor samt for beskæftigelsesniveauet?

Svar*(10. februar 1995)*

Rådet vil den 5. december 1994 på grundlag af en rapport fra Kommissionen drøfte, hvorvidt medlemsstaternes økonomiske politik er i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer, som Rådet har afstukket i den henstilling, der blev vedtaget den 11. juli 1994 i henhold til traktatens artikel 103, stk. 2.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2245/94**af Nicole Fontaine og Georges de Brémont d'Ars (PPE)****til Kommissionen***(26. oktober 1994)**(95/C 81/27)***Om:** Moms på plader

Kommissionen er for øjeblikket ved at udarbejde et forslag til direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF ⁽¹⁾ som ændret ved Rådets direktiv 92/77/EØF ⁽²⁾.

Hovedformålet med denne ændring er at revidere listen over goder og tjenesteydelser, som kan belægges med reducerede momssatser (bilag H).

Plader har i modsætning til bøger, koncerter og radio- og tv-modtagelse hidtil ikke været omfattet af denne liste, hvilket er ensbetydende med en diskriminering af plader.

Finder Kommissionen ikke, at det af kulturelle, sociale og økonomiske årsager vil være hensigtsmæssigt at opføre plader på denne liste?

Har Kommissionen gjort det tilstrækkelig klart for medlemsstaternes regeringer, at det, at et gode medtages på listen over goder, som kan belægges med reducerede momssatser, ikke tvinger medlemsstaterne til at sænke deres momssatser på det pågældende gode, men derimod giver dem mulighed herfor?

Bør Kommissionen ikke bringe denne misforståelse ud af verden og gøre det helt klart, at det er valgfrit, om medlemsstaterne vil nedsætte momssatserne på goderne opført i bilag H?

⁽¹⁾ EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 316 af 31. 10. 1992, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(25. november 1994)

CD'er, plader osv. er ikke omfattet af Fællesskabets momslovgivning (Rådets sjette momsdirektiv som ændret ved direktiv 92/77/EØF), og kan derfor ikke belægges med reducerede momssatser.

Imidlertid er det Rådets opgave hver andet år, startende i 1994, at revidere omfanget af reducerede momssatser på baggrund af en kommissionsrapport.

Kommissionen kan forsikre det ærede medlem om, at medlemsstaterne udmærket er bekendt med, at det er valgfrit at nedsætte momssatserne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2252/94

af Anne André-Léonard (ELDR)

til Kommissionen

(26. oktober 1994)

(95/C 81/28)

Om: Produktion af non-food og den fælles landbrugspolitik

Produktionen af non-food-produkter inden for landbruget er en mulighed, som bør overvejes for en landbrugssektor, der er hårdt ramt af reformen af den fælles landbrugspolitik og Blair-House-aftalen.

Kommissionen bedes oplyse, hvor langt den er i behandlingen af dette spørgsmål, og hvilke konkrete beslutninger og aktioner det kompetente generaldirektorat regner med, at der bliver vedtaget?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(14. december 1994)

De forslag til landbrugsreform, der blev vedtaget af Rådet i juni 1992, omfattede som et nyt initiativ et særligt udvidet

støtteprogram med henblik på dyrkning af landbrugsprodukter, der primært er beregnet til non-food-formål.

På grundlag af artikel 7, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder ⁽¹⁾, som åbner mulighed for, at et udtaget areal kan anvendes til at tilvejebringe materialer til fremstilling i Fællesskabet af produkter, som ikke primært er bestemt til konsum eller foderbrug, udstedte Kommissionen sidste år to forordninger, som indeholder detaljerede bestemmelser for anvendelse til andre formål end konsum og foderbrug af årlige eller flerårige råvarer, der dyrkes på udtagne arealer (henholdsvis Kommissionens forordning (EØF) nr. 334/93 ⁽²⁾ og (EØF) nr. 2595/93 ⁽³⁾).

Råvarer, der kan omfattes af ordningen, er bl.a. korn, visse former for oliefrø og proteinafgrøder, sukkerroer, visse buske samt hurtigtvoksende skovtræer med en primær produktionstid på højst ti år.

Landbrugerne udviser stigende interesser for de muligheder, disse ordninger byder på. Ifølge foreløbige oplysninger er de udtagne arealer, der blev anvendt til non-food-formål i 1993/94, på ca. 690 000 ha, hvilket er en stigning på ca. 160 % sammenlignet med ordningens første år.

Foruden forslagene til landbrugsreform giver EF-forskningsprogrammer som ECLAIR (1989—1992), landbrug og agroindustri, herunder fiskeri (1991—1994) og landbrug og fiskeri (1994—1998) støtte til forskningsprojekter, der har til formål at skabe nye afsætningsmuligheder, herunder til non-food-formål, for landbrugsprodukter.

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992.

⁽²⁾ EFT nr. L 38 af 16. 2. 1993.

⁽³⁾ EFT nr. L 238 af 23. 9. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2263/94

af Jesús Cabezón Alonso, María Izquierdo Rojo og
Ana Miranda de Lage (PSE)

til Kommissionen

(9. november 1994)

(95/C 81/29)

Om: De franske fiskeres fangst af ansjoser

Kan Kommissionen bekræfte, at de franske fiskere i begyndelsen af oktober 1994 havde overskredet kvoten for ansjosfangsten, som de havde fået tildelt, herunder også den kvote, som Spanien havde afgivet?

Er Kommissionen klar over, at dette, hvis det virkelig er tilfældet, er til stor skade for andre landes fiskere og ganske særlig de nordspanske?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(19. december 1994)

Ifølge de foreløbige fangstrapporter, de franske myndigheder havde indsendt til Kommissionen, udgjorde anjosfangsten i alt 8 989 tons pr. 30. september 1994. Dette tal svarede til 95 % af Frankrigs anjoskvote, som var på 9 600 tons for 1994, inkl. 6 400 tons, som Frankrig havde fået fra Spanien som led i en udveksling. De franske myndigheder lukkede fiskeriet den 10. november 1994. Lukningen blev bekræftet af Kommissionen den 18. november 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2273/94

af Glyn Ford (PSE)
til Kommissionen
(9. november 1994)
(95/C 81/30)

Om: Handicappedes behov

Kan Kommissionen venligst oplyse, hvorfor GD III har besluttet ikke at tage handicappedes behov med i betragtning ved fastlæggelsen af nye designregler for busser i hele Europa?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(15. december 1994)

Der kan overhovedet ikke være tale om, at Kommissionen skulle vedtage et forslag, der hindrer handicappede i at benytte de offentlige transportmidler.

Spørgsmålet hentyder formentlig til det forberedelsesarbejde, som stadig er i gang for at opstille tekniske regler for fremstilling af busser og rutebiler til både privat og offentlig brug. Dette projekt skal være det sidste i en række europæiske typegodkendelsespakker for sådanne køretøjer (i lighed med den, der allerede findes for biler) og skal sikre, at det indre marked for disse køretøjer fungerer som en helhed.

Kommissionen forstår den bekymring, spørgsmålet er udtryk for og påskønner det ærede medlems interesse for de handicappede. Kommissionen deler den interesse, således som det klart fremgår af hvidbogen om socialpolitikken, og, for transportområdets vedkommende, af rapporten om foranstaltninger til fordel for bevægelseshæmmedes adgang til transportmidlerne ⁽¹⁾.

Når de formelle forslag til denne endelige typegodkendelsesforanstaltning for busser og rutebiler skal vedtages, vil Kommissionen sørge for, at der tages tilstrækkelig hensyn til handicappede og bevægelseshæmmede. Blandt de specifikationer, der skal tages i betragtning, er specifikationer for let tilgængelighed, konstruktion af lavt gulv, særlige håndstøtter, muligheder for kommunikation med føreren og installation af ramper, elevatorer og lignende udstyr og faciliteter.

Kommissionens endelige mål er at sikre, at alle formelle forslag, der vedtages på dette område, opfylder alle Fællesskabets relevante målsætninger inden for industri, transport og sociale spørgsmål, og at de samtidig overholder subsidiaritetsprincippet.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 433.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2275/94

af Peter Crampton (PSE)
til Kommissionen
(9. november 1994)
(95/C 81/31)

Om: Diskriminering af offentlig ansatte

Det hedder i paragraf 19, stk. 1, litra A, i 1968-aftalen mellem Det Forenede Kongerige og Frankrig om dobbeltbeskatning, at pension fra offentlige fonde i Det Forenede Kongerige, som udbetales for udførelse af opgaver af statslig art for den britiske regering eller for britiske lokale myndigheder, kun kan beskattes i Det Forenede Kongerige (idet det forudsættes, at pensionisten er britisk statsborger). Følgelig kan de franske myndigheder ikke opkræve skat af en sådan pension.

I samme aftales artikel 18, stk. 1, hedder det, at pension fra en privat fond, som udbetales til personer, der har taget ophold i Frankrig, kun kan beskattes i Frankrig. Følgelig kan de britiske myndigheder ikke opkræve skat af en sådan pension.

En af mine vælgere, som har arbejdet for en britisk lokal myndighed og nu har taget ophold i Frankrig, ønsker sin

britiske pension udbetalt ubeskåret til sin franske bank for derefter at betale fransk skat. Dette er imidlertid ikke muligt, da han har arbejdet i den offentlige sektor.

Er Kommissionen enig i, at der her er tale om diskriminering af offentligt ansatte, og ved Kommissionen, hvor udbredt denne diskriminering er?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener**

(16. december 1994)

Reglerne for beskatning medlemsstaterne imellem fremgår af bilaterale aftaler. Principperne i disse aftaler er normalt baseret på OECD-standardaftalen.

Det hedder i denne standardaftales artikel 19, afsnit 2a, at pensioner, der udbetales af en kontraherende stat eller af en af denne stats lokale myndigheder, enten direkte eller fra en af dem oprettet fond, til en fysisk person for arbejde i statens eller de lokale myndigheders tjeneste, kun kan beskattes i den pågældende stat.

Princippet ifølge hvilket kun den stat, som udbetaler de omhandlede pensioner, kan opkræve skat, findes i henhold til Kommissionens oplysninger i alle bilaterale aftaler mellem medlemsstaterne og er en følge af det internationale samarbejdsprincip, hvorefter en stat ikke beskatter offentligt ansatte fra en anden medlemsstat.

Hvad angår det ærede medlems spørgsmål om denne skattemæssige behandling udgør en diskriminering af offentligt ansatte, da pensioner fra den private sektor normalt beskattes i opholdslandet (artikel 18 i OECD's standardaftale), gør Kommissionen opmærksom på, at indkomstskat henhører under medlemsstaternes kompetence. På nuværende tidspunkt opstiller fællesskabsretten ikke hindringer for anvendelse af medlemsstaternes regler for indkomstbeskatning af fysiske personer, forudsat at disse regler overholder de fundamentale principper og friheder i EF-traktaten, som bl.a. forbyder forskelsbehandling begrundet i nationalitet (artikel 48). Derimod indgår princippet om ligebehandling af offentligt ansatte og privat ansatte ikke som sådan i fællesskabsretten.

I betragtning af ovenstående mener Kommissionen ikke, at bestemmelsen i den bilaterale aftale mellem Frankrig og Det Forenede Kongerige, der foreskriver, at offentlige personer beskattes i den medlemsstat, der udbetaler dem, udgør et brug på fællesskabsretten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2279/94

af Jean-Pierre Raffarin (PPE)

til Kommissionen

(9. november 1994)

(95/C 81/32)

Om: Foranstaltninger med henblik på at undgå, at Kommissionen fungerer utilfredsstillende

Der er tilsyneladende uro i Kommissionen på grund af de forestående ændringer i forbindelse med fornyelsen af dette vigtige unionsorgan.

Det lader til, at mange sager er blokeret, ligesom allerede iværsatte projekter synes at være opgivet. Dette gør sig f.eks. gældende for regionalpolitikken (efter rapporten om Europa år 2000).

Regionerne i Unionen har imidlertid et presserende behov for at modtage de midler fra strukturfondene, som er blevet tildelt dem, for at de kan drage nytte af det nuværende opsving.

Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at afbøde disse uheldige virkninger?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**

(7. december 1994)

Kommissionen deler ikke det ærede parlamentsmedlem opfattelse.

Hvad angår iværksættelsen af strukturfondenes anden programmeringsperiode (1994—1999), skrider arbejdet planmæssigt frem. Således kan det nævnes, at hele den finansiering, der var planlagt for mål nr. 1-regionerne (næsten 94 mia. ecu), blev godkendt før sommeren inden for EF-støtterammerne eller enhedsprogrammeringsdokumenterne. De tilsvarende dokumenter for de andre strukturfondsmål er ved at blive godkendt, eller godkendelsen vil ske i de kommende uger og under alle omstændigheder inden årets udgang.

Med hensyn til rapporten Europa år 2000 blev dette dokument godkendt af Kommissionen den 27. juli 1994 ⁽¹⁾ og forelagt ministrene for fysisk planlægning, da disse holdt møde i Leipzig den 21. og 22. september 1994. Dokumentet er ved at undergå en teknisk revision, for at teksten og kortene kan blive af så høj kvalitet som muligt, og det vil blive offentliggjort snarest.

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 354.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2289/94**af Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)****til Kommissionen***(15. november 1994)**(95/C 81/33)*

Om: Brenner-aksen og mulige alternative projekter

Hvilke fordele forventer man sig af Brenner-aksen, når Schweiz realiserer sine NEAT-projekter? Ville den optimale linjeføring da ikke gå over Lindau/Bodensøen til Gottshard?

Vil det planlagte tidspunkt for færdiggørelse af Brenner-aksen ligge før eller efter færdiggørelsen af NEAT-projekterne?

Efter hvilken plan vil Kommissionen i mellemtiden reducere trafikken over Alperne?

Foreligger der undersøgelser vedrørende rentabiliteten af Brenner-aksen og af alternative projekter med en kortere byggetid?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja**

(9. januar 1995)

Det er med gennemførelsen af aksens bestående af jernbane/kombitransport mellem München og Verona — hvori Brenner-tunnelen mellem Innsbruck og Fortessa indgår — hensigten at gøre disse transportformer, som er mere miljøvenlige, mere attraktive og konkurrencedygtige, hvilket er i overensstemmelse med tankegangen bag det trans-europæiske net. En vurdering af den ideelle adgangsroute for NEAT hører under de tyske og schweiziske myndigheders kompetence.

I øjeblikket forventes begge NEAT-tunneler at blive færdigbygget før Brenner-tunnelen. Ændringer i den tekniske og økonomiske gennemførlighed kan dog påvirke denne tidsplan.

På grundlag af Rådets mandat af 1. marts 1994 i forbindelse med Østrigs tiltrædelsesforhandlinger forelægger Kommissionen inden 1997 et forslag til løsning af de miljøproblemer, der forårsages af trafikken med tunge lastbiler, navnlig i den økologisk følsomme alpekæde. Denne fælles ramme skal baseres på fire elementer: udvikling af jernbaneinfrastrukturen, fremme af kombitransport, omkostningsgennemsigtighed og gradvis forbedring af de tekniske køretøjsstandarder.

Den overordnede konsulent for Brenner (BGC) fremlagde på vegne af de nationale jernbaneselskaber (DB, FS og ÖBB) en endelig rapport i marts 1994, hvori man på grundlag af den eventuelle udvikling i renten og trafiktilvæksten konkluderede, at projektet kræver 30—40 % offentlig finansiering for at kunne tiltrække privat investering. Der foretages

ikke analyser af andre projekter i BGC-undersøgelsen, da den bygger på den gennemførlighedsundersøgelse, der blev forelagt af »Internationales Brenner-Konsortium« (IBK) 1987/1989. Denne undersøgelse anbefalede projektet, efter at der var blevet foretaget en analyse af flere aspekter, herunder teknisk gennemførlighed, arbejdets varighed og betydning for miljøet. Projektet blev den 21. november 1994 godkendt og undertegnet af transportministrene fra Østrig, Tyskland og Italien og af Kommissionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2290/94**af Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)****til Kommissionen***(15. november 1994)**(95/C 81/34)*

Om: De forventede omkostninger ved Brenner-aksen

Hvor mange procent af udgifterne til projektet skal finansieres med EU-midler?

Hvilke EU-midler (budgetafsnit osv.) forventes anvendt til finansieringen?

Skal der også anvendes midler fra Den Europæiske Investeringsfond til finansieringen, og i bekræftende fald, hvilke?

Er Kommissionen klar over, at de omkostninger, der er angivet for udbygningen af strækningen, er beregnet uden moms og finansieringsomkostninger?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja**

(9. januar 1995)

Enhver form for økonomisk støtte fra Fællesskabet skal baseres på bestemmelserne i EF-traktatens artikel 129C, som muliggør tre former for økonomisk intervention: forundersøgelser, lånegarantier og rentegodtgørelser. Støtten af fællesskabsstøtten er ligeledes afhængig af størrelsen af den private finansiering til projektet. Hidtil har Fællesskabet givet finansiel støtte til forundersøgelser vedrørende Brenner-projektet og til fremme af kombineret transport på denne rute.

Projektet kan komme i betragtning med henblik på finansiering både over budgetpost nr. B5-700 til transportinfrastruktur og fra strukturfondene.

Ressourcerne fra Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond kan principielt anvendes til finansiering af transalpine transportinfrastrukturprojekter på Fællesskabets territorium.

Så vidt det er Kommissionen bekendt, var den undersøgelse, der er foretaget af den overordnede konsulent for Brenner og som er godkendt af de tre berørte medlemsstater, i overensstemmelse med generelt accepterede standarder for vurdering af investeringsomkostningerne.

lokomotivet og køretøjernes bremsekarakteristika. På Alperuten kan togets længde også være en afgørende faktor i forhold til den samlede kapacitet på ruten. Godstog på alpe-ruter er normalt kortere end på flade strækninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2291/94

af Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)

til Kommissionen

(15. november 1994)

(95/C 81/35)

Om: Virkningerne af den planlagte Brenner-akse på landevejs- og jernbanetrafikken

Hvilken reducerede virkning på landevejstrafikken (person- og godtransport) forventer Kommissionen sig af den planlagte Brenner-akse München—Verona?

Hvordan vurderer Kommissionen planerne om at lade en blandet trafik af godstog og persontog befare Brenneraksen?

Hvor høj er udnyttelsesgraden for allerede eksisterende jernbaneforbindelser over Alperne? Hvor høje er tallene for tog i person-nærtrafikken, person-fjerntrafikken og godstrafikken? Hvor stor en gennemsnitlig tonnage transporterer et godstog?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Marcelino Oreja

(9. januar 1995)

Kommissionen forventer, at gennemførelsen af München-Verona-aksen vil medføre, at en stigende andel passagerer og godstransport overgår fra vej til jernbane. I øjeblikket er det dog svært at sætte tal herpå, da en række faktorer spiller ind, herunder både størrelsen af brugerbetaling på konkurrerende landevejsruter og kvaliteten af jernbane- og kombineret transport.

Kommissionen mener, at passager- og godtransport må gøres mere attraktiv på Brenner-aksen, så vidt dette er teknisk muligt og lønsomt.

Med hensyn til den eksisterende kapacitet mener Kommissionen, at denne er begrænset og snart er udtømt. I særdeleshed forventes der snart at opstå kapacitetsmangel i den nedre del af Inn-dalen i Østrig. En dobbeltsporet jernbanelinje kan normalt ikke bære over 100 tog om dagen i hver retning. Kommissionen har ingen detaljerede tal om distributionen mellem de forskellige typer jernbanetrafik. Gennemsnitsbelastningen af et godstog er afhængig af

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2293/94

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen

(15. november 1994)

(95/C 81/36)

Om: Obligatorisk forsikring for cyklister

Selv om det europæiske færdselssikkerhedsår i 1986 for længst er forbi, har Europa-Parlamentets beslutning om fremme af cyklen som transportmiddel helt klart bevaret sin aktualitet. I beslutningen defineres cyklen som et billigt, energibesparende og sundhedsbefordrende transportmiddel, som bidrager til at lette trafikken og formindske støj- og luftforureningen.

På baggrund af den seneste tids meget store stigning i salget af cykler — og i dødsulykker for cyklister — må det imidlertid overraske, at så få cyklister har tegnet forsikring til dækning af lægeudgifter, civilt ansvar, tyveri og skader, idet kun medlemmer af cykelforbund er dækket af sådanne forsikringer takket være de respektive sportsforeningers indsats.

Et flertal af eksperter er tilhængere af en obligatorisk forsikring for alle cyklister, der færdes på vejene. Mener Kommissionen på den baggrund, at den burde overveje at forelægge et forslag herom eller i det mindste søge at skabe større forståelse hos førere af tøjlede køretøjer for det hensigtsmæssige i en sådan forsikring?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Raniero Vanni d'Archirafi

(22. december 1994)

Ifølge Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer ⁽¹⁾, er cyklister forsikret i tilfælde af en ulykke forårsaget af et motorkøretøj. Størrelsen og betingelserne for erstatningsansvaret er fastsat i henhold til Rådets andet direktiv 84/5/EØF ⁽²⁾.

Anden del af spørgsmålet rejser et andet problem, nemlig hvorvidt cyklister skal forpligtes til at tegne en ansvarsforsikring, der ikke kun dækker cyklistens civile ansvar, men også tyveri af cyklen, lægeudgifter osv. Kommissionen er af

den opfattelse, at det er op til medlemsstaterne at løse dette problem, og har på nuværende tidspunkt ikke i sinde af fremkomme med et lovforslag på området.

(¹) EFT nr. L 103 af 2. 5. 1972.

(²) EFT nr. L 8 af 11. 1. 1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2294/94

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen

(15. november 1994)

(95/C 81/37)

Om: Konstruktion af forskellige typer atomanlæg som følge af omstillingen af det militær-industrielle kompleks i det tidligere Sovjetunionen

Foretager Kommissionens tjenestegrene en evaluering af de forskellige typer mindre atomcentraler (under 200 mw), som tilsyneladende skyder frem som følge af omstillingen af det militær-industrielle kompleks i det tidligere Sovjetunionen og dets indtrængen i den civile produktion?

Denne type centraler kan være et hensigtsmæssigt svar på behovet for elektricitet i fjerntliggende egne overalt i verden; de kan producere energi til de nødvendige afsaltningsanlæg, og de anvender i øvrigt teknikker, som militært bl.a. har været afprøvet i atomubåde. Mener Kommissionen på den baggrund, at udvikling af disse anlægstyper bør indgå i gennemførelsen af det europæiske energicharter, og navnlig i arbejdet på Det Internationale Institut for Videnskab og Teknologi i Moskva?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja

(17. januar 1995)

Det er rigtigt, at atomkraftanlæg af middelstørrelse kan løse problemer med lokal el-forsyning i fjerntliggende og isole-rede egne, herunder til afsaltningsanlæg som det allerede er tilfældet i Kasakhstan. Der skal imidlertid skabes sikre betingelser for anlæg, drift heraf og miljøteknologi.

Det europæiske energicharter behandler meget generelt energispørgsmål, også i protokollen om atomkraft. Der henvises ikke specielt til bestemte anlæg, men ingen er udelukket.

Eftersom den her omtalte type anlæg er af militær oprindelse, forekommer tilknyttede projekter at kunne komme på

tale i forbindelse med Det Internationale Videnskabs- og Teknologicenter, for så vidt de opfylder de påkrævede betingelser, herunder omskoling af militærekspertes, og at de på korrekt vis indgår i udvælgelsesproceduren for projekter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2295/94

af Concepció Ferrer (PPE)

til Kommissionen

(15. november 1994)

(95/C 81/38)

Om: Hvilken myndighed, der har kompetence til at gennemføre fællesskabsprogrammer

Det fremgår af de fleste af de tekniske oversigter, som udarbejdes af Generaldirektoratet for Regionalpolitik, de såkaldte »infotechniques«, at den myndighed, der er ansvarlig for gennemførelsen af et program i de fleste medlemsstater med decentral territorial forvaltning, er den myndighed, hvis kompetenceområde programmet henhører under.

I Spaniens tilfælde er den eneste ansvarlige myndighed, der anføres, imidlertid den centrale regering, på trods af at det i henhold til en dom afsagt af den spanske forfatningsdomstol påhviler de regionale regeringer at forvalte midler fra EF inden for deres kompetenceområder.

Agter Kommissionen at søge den nuværende situation ændret?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(7. december 1994)

I de omtalte »infotechnique«-oversigter oplyses der efter omstændighederne om den nationale eller regionale myndighed, der har ansvaret for forvaltningen af de pågældende operationelle programmer eller globaltilskud.

Da valget af denne myndighed udelukkende hører under medlemsstatens kompetence, retter Kommissionen sig efter dette valg. Oversigterne afspejler således den officielle ordlyd af beslutningerne vedrørende de pågældende interventioner.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2296/94

af Concepció Ferrer (PPE)

til Kommissionen

(15. november 1994)

(95/C 81/39)

Om: Støtte inden for rammerne af RETEX-initiativet

På mødet den 12. oktober 1994 traf Europa-Kommissionen beslutning om støtteberettigede områder og om den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne af den støtte, der i perioden 1994 til 1997 ydes inden for rammerne af EF-initiativet RETEX.

Af bevillingen på 94,6 mio. ecu afsættes 63,6 % til Tyskland, 19,2 % til Italien og resten fordeles mellem Frankrig, Belgien, Det Forenede Kongerige og Spanien.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke områder i Spanien der vil modtage støtte over denne bevilling, hvor stor støtte hvert enkelt område modtager, og hvilke kriterier der ligger til grund for støtteberettigelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(7. december 1994)

Med hensyn til Retex-initiativet traf Kommissionen på sit møde den 12. oktober 1994 beslutning om den vejledende fordeling af bevillingerne mellem medlemsstaterne for de nye regioner, der er blevet støtteberettigede under mål nr. 1, nr. 2 og nr. 5b fra den 1. januar 1994. Den supplerende bevilling til Spanien er på 0,8 mio. ecu.

Med hensyn til Spanien påhviler det de nationale myndigheder at give meddelelse til Kommissionen i form af et forslag til ændret RETEX-program om anvendelsen af de ekstra bevillinger. Der vil blive afholdt samråd om dette forslag, inden Kommissionen træffer beslutning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2299/94

af Blaise Aldo (RDE)

til Kommissionen

(15. november 1994)

(95/C 81/40)

Om: Fællesskabsstøtte til tredjelande, der konkurrerer med de oversøiske departementer og territorier

Er Kommissionen klar over de vanskeligheder, som de franske oversøiske regioner støder imod som følge af de

negative virkninger af den støtte, den yder til tredjelande, der grænser op til disse regioner, for landbrugsproduktioner, der direkte konkurrerer med den franske oversøiske produktion?

Hvilke foranstaltninger påtænker Kommissionen at træffe?

Denne situation medfører således en væsentlig hindring for afsætningen af de franske oversøiske regioners produktion på deres egne indre marked.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(21. december 1994)

Den fælles landbrugspolitik finansieres af EUGFL. Denne fond skal bruges til foranstaltninger på de tolv medlemsstaters territorium. Der ydes følgelig ikke EF-tilskud til tredjelandes landbrugsprodukter.

Der er i kraft af den generelle toldpræferenceordning indrømmet diverse toldreduktioner for flere tredjelande.

Som led i POSEIDOM-programmet har de franske oversøiske departementer siden december 1989 været omfattet af et særligt handlingsprogram som følge af disse departementers afsides beliggenhed og det forhold, at de er øer. Ifølge dette program kan der bl.a. ydes støtte til produktion, forarbejdning og afsætning af lokale landbrugsprodukter, og disse produkters adgang til enhedsmarkedet skal lettes.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2308/94

af Christine Crawley (PSE)

til Rådet

(16. november 1994)

(95/C 81/41)

Om: Flygtninges rejsemuligheder i EU

Kan Rådet hjælpe med oplysninger vedrørende en situation, som en af mine vælgere har henledt min opmærksomhed på? Et par, som har fået flygtningestatus i én EU-medlemsstat, er ofre for alvorlige racistiske tilkendegivelser og ønsker at bosætte sig i en anden medlemsstat, hvor de har et støttenet af slægtninge. Kan Rådet — på baggrund både af ånden i Dublin-konventionen og af den ret, det indre marked giver enkeltpersoner til at rejse, arbejde og bosætte sig i andre medlemsstater — oplyse, hvilken procedure det ville være mest hensigtsmæssigt for dette par at følge, især i betragtning af de ovenfor anførte formildende omstændigheder?

Svar

(10. februar 1995)

Skønt medlemsstaterne betragter asyl- og indvandringspolitik som spørgsmål af fælles interesse i medfør af kapitel VI i traktaten om Den Europæiske Union, er det fortsat nationalstaterne selv, der træffer afgørelsen om, hvorvidt der kan tildeles flygtningestatus, og Rådet kan ikke gribe ind i denne procedure. Spørgsmålet om opholdsret for statsborgere fra tredjelande, der har ansøgt om at få tildelt flygtningestatus i en medlemsstat og ønsker at opnå samme status i en anden medlemsstat, henhører ligeledes under medlemsstaternes nationale kompetence. Rådet kan derfor ikke udtale sig om, hvilke procedurer det omhandlede par skal følge.

Som det vil være det ærede medlem bekendt, er Dublin-konventionen endnu ikke trådt i kraft.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2313/94

af Thomas Megahy (PSE)

til Kommissionen

(15. november 1994)

(95/C 81/42)

Om: Salmonella- og campylobacterbakterier i kyllinger til konsum

Har Kommissionen kendskab til en nylig undersøgelse foretaget af den britiske forbrugersammenslutning, hvoraf det fremgår, at der forekommer salmonella- og campylobacterbakterier i en meget høj procentdel af de rå kyllinger, der i forretningerne sælges til konsum? I Det Forenede Kongerige forekom der salmonellabakterier i 36 % af de testede kyllinger og campylobacterbakterier i 41 % af de testede kyllinger. I andre EU-lande er niveauerne endnu højere. Blandt årsagerne kan nævnes forurenede foder, dårlig hygiejne og trang plads.

Er Kommissionen villig til at gøre en indsats for at afhjælpe denne situation, både af hensyn til folkesundheden og til husdyrenes velfærd, eftersom de to ting synes at gå hånd i hånd i dette tilfælde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(14. december 1994)

Kommissionen er i færd med at analysere den af det ærede medlem omtalte undersøgelse.

To EF-foranstaltninger er relevante her, nemlig Rådets direktiv 92/116/EØF af 17. december 1992 om ændring og ajourføring af direktiv 71/118/EØF om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med fersk fjerkræ-

kød ⁽¹⁾ og Rådets direktiv 92/117/EØF af 17. december 1992 om beskyttelsesforanstaltninger over for specifikke zoonoser og specifikke zoonotiske agenser hos dyr og i animalske produkter for at forhindre levnedsmiddelbårne infektioner og forgiftninger. Det første direktiv indeholder sundhedsbestemmelser vedrørende produktion og afsætning af fersk fjerkrækød til konsum sammen med bestemmelser vedrørende import fra tredjelande. Det andet indeholder bestemmelser om indsamling af epidemiologiske data, herunder vedrørende campylobacterbakterier og salmonella og fastslår, at der straks skal gribes ind over for salmonella i fjerkræavlsflokke.

Der er givet højeste prioritet til salmonella i fjerkræ, herunder en internationalt accepteret metode til kontrol af salmonella i fjerkræavlsflokke. Medlemsstaterne skal forelægge deres nationale planer vedrørende salmonella hos fjerkræ, og hidtil har kun en enkelt gjort dette.

⁽¹⁾ EFT nr. L 62 af 15. 3. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2316/94

af Thomas Megahy (PSE)

til Kommissionen

(15. november 1994)

(95/C 81/43)

Om: Bevægelsesfrihed for tidligere livsfanger

I henhold til fængselsbestemmelserne i Det Forenede Kongerige kan løsladte livsfanger kun rejse inden for Det Forenede Kongeriges grænser. Kan Kommissionen oplyse, om dette er foreneligt med bestemmelserne om fri bevægelighed for unionsborgerne, som sætter disse i stand til at rejse frit i hele Det Europæiske Fællesskab? Har andre EU-lande lignende bestemmelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(9. januar 1995)

Princippet om fri bevægelighed for unionsborgerne, som bekræftet i EF-traktatens artikel 8A, kan ikke ændre anvendelsen af frihedsberøvelsesforanstaltninger som følge af strafferetlige domme. Løsladelsen af livsfanger i Det Forenede Kongerige, suppleret med visse restriktioner, der navnlig berører disses rejsefrihed, er en måde, hvorpå man kan iværksætte en frihedsberøvelsesstraf, og den kan ikke kritiseres ud fra et EF-lovgivningssynspunkt.

Idet fængselsbestemmelserne er et område, der udelukkende henhører under medlemsstaternes kompetence, er Kommissionen ikke i stand til at præcisere, om der i de øvrige

medlemsstater eksisterer en lignende ordning for løsladelse af livsfanger som den i Det Forenede Kongerige.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2326/94

af Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR)

til Kommissionen

(15. november 1994)

(95/C 81/44)

Om: Eksport af levende dyr

Kan Kommissionen bekræfte, at den nuværende ordning for fællesskabsstøtte som led i den fælles landbrugspolitik gør det økonomisk set mere interessant at eksportere levende dyr end at eksportere kød? Er Kommissionen klar over, at denne politik betyder, at slagtedyr, der på denne måde forlader Unionens territorium, udsættes for en usædvanlig brutal behandling under transporten, og at mange af dem må aflæsses med kran, når de når frem til bestemmelsesstedet, navnlig i landene i Mellemøsten, fordi de ikke længere selv kan stå?

Agter Kommissionen at træffe foranstaltninger til at afhjælpe denne situation ved at fastsætte en grænse for den tilladte transportafstand for levende dyr fra gård til slagteri?

Ville dette ikke være en hensigtsmæssig foranstaltning af hensyn til dyrenes velfærd, den vanskelige økonomiske situation, slagterierne i Europa befinder sig i, og den mangel på råhuder og -skind, som læderindustrien i Den Europæiske Union klager så meget over?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(14. december 1994)

Kommissionen er ikke enig med det ærede medlem i, at der er en økonomisk fordel forbundet med at eksportere levende kvæg i forhold til kød. Bortset fra nogle korte perioder i 1993, hvor restitutionen for levende kvæg blev forhøjet for at tage hensyn til særlige markedssituationer, er forholdet mellem restitutionerne for voksent hankvæg og for slagtekroppe praktisk taget ikke blevet ændret i de senere år, og det kan derfor ikke hævdes at være til fordel for levende kvæg.

I betragtning af den gunstige markedssituation for oksekød i Fællesskabet og ophøret med offentlige interventionsopkøb

i efteråret 1993 foretog Kommissionen endvidere i april 1994 en nedsættelse af restitutionerne, som kun berørte levende voksent kvæg.

Sammenfattende mener Kommissionen, at det nuværende forhold mellem restitutionerne bestemt ikke er til fordel for levende kvæg, og når der rent faktisk har været en stigning i eksporten heraf i de tre sidste år, er det fordi disse tredjelands af forskellige grunde, som kun vedrører dem, foretrækker at importere levende dyr for derefter at slagte dem på deres område.

Kommissionen har tidligere foreslået en grænse for varigheden af transport af slagtedyr, efter at Parlamentet havde afgivet en udtalelse ⁽¹⁾, men Rådet accepterede ikke dette forslag. Den videnskabelige komité er blevet anmodet om at tage dette spørgsmål op til fornyet behandling, før der fremsættes et forslag, og denne konkluderede, at der ikke er noget videnskabeligt belæg for en begrænset varighed, idet dyr kan transporteres over meget lange afstande, uanset hvad formålet med rejsen er, forudsat at transporten foregår under passende vilkår. Kommissionen har derfor ikke genfremsat sit forslag.

⁽¹⁾ EFT nr. C 154 af 23. 6. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2329/94

af Anne André-Léonard (ELDR)

til Rådet

(16. november 1994)

(95/C 81/45)

Om: Bevarelse af den afrikanske elefant i bilag I til Washington-konventionen

Ifølge forskellige oplysninger fra dyreværnsorganisationer lader det til, at det var Den Europæiske Union, der under ledelse af Storbritannien i dybeste fortrolighed tilrettelagde og ledede den konference, hvor den afrikanske elefants skæbne skulle afgøres.

Konferencen, der blev afholdt den 19. til 23. september 1994 i Chobe i Botswana, havde til formål at få den afrikanske elefant flyttet til konventionens bilag II, hvorved det på ny ville blive tilladt at handle med elfenben.

Kan Rådet oplyse, om det har kendskab til afholdelsen af dette møde?

Kan Rådet be- eller afkræfte afholdelsen af et lignende møde, der skulle gøre det muligt at sætte nyt skub i handelen med elfenben?

Svar
(10. februar 1995)

Konferencen i Botswana var tilrettelagt af Det Forenede Kongerige på Den Europæiske Unions vegne. Der deltog 17 afrikanske stater, CITES-sekretariatet, UNEP, formandskabet, Kommissionen og delegationer fra en række medlemsstater og tredjelande.

Formålet med mødet var at give staterne lejlighed til at nå til en bedre forståelse omkring spørgsmålet om bevarelse af den afrikanske elefant, og det udgjorde for de afrikanske stater, hvor denne elefant lever, første etape i en dialog, som skal videreføres, også efter at Sydafrika og Sudan på 9. CITES-konference i november 1994 i Fort Lauderdale frafaldt deres forslag om at overføre deres bestand af afrikanske elefanter fra bilag I til bilag II. Referatet fra konferencen blev offentliggjort og omdelt på 9. CITES-konference i november.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2334/94

af André Laignel (PSE)
til Kommissionen
(8. november 1994)
(95/C 81/46)

Om: Finansiering til landområder fra EUGFL, udviklingssektionen, hvad angår regioner under mål nr. 5b og nr. 1 i enhedsdokumenterne om programmering

Visse regioner, som er støtteberettigede i henhold til mål nr. 1 og nr. 5b i strukturfondsreformen, synes at støde på vanskeligheder med at få anerkendt renovering af landsbyer samt beskyttelse og bevaring af landdistrikternes værdier som støtteberettigede fra EUGFL, udviklingssektionen, i enhedsdokumenterne om programmering. Da en forbedring af levevilkårene for landboerne og en udnyttelse af landskabsværdierne er nødvendige elementer i enhver strategi for udvikling af landdistrikterne, kan Kommissionen da bekræfte, at foranstaltninger til renovering og udvikling af landsbyer samt beskyttelse og bevaring af landskabsværdier er støtteberettigede under EUGFL, udviklingssektionen, således som det fastsættes i artikel 5, litra c, tredje led og litra g i forordning (EØF) nr. 2085/93 ⁽¹⁾ om gennemførelsesbestemmelser for EUGFL, udviklingssektionen?

⁽¹⁾ EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993, s. 44.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(21. december 1994)

Kommissionen er enig med det ærede medlem i, at forbedring af levevilkårene i landsbyer og udnyttelse af landskabsværdierne er nødvendige elementer i enhver strategi for udvikling af landdistrikterne.

I forbindelse med mål nr. 1 og nr. 5b i strukturfondsreformen drager Kommissionen omsorg for, at renovering og udvikling af landsbyer samt beskyttelse og bevarelse af landskabsværdier i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 4256/88, ændret ved forordning (EØF) nr. 2085/93, svarer til opgaverne for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen, som defineret i artikel 3, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2052/88. I denne artikel fastsættes det bl.a., at EUGFL, Udviklingssektionen, under overholdelse af principperne i traktatens artikel 39 bidrager til at sikre landbrugerne en rimelig levestandard og til udviklingen af de sociale strukturer i landdistrikterne, til beskyttelse af miljøet og til bevaringen af landskabet. Det er på denne baggrund, at de foranstaltninger, der indgår i enhedsprogrammeringsdokumentet, kan vedrøre boliger på landet og renovering og udvikling af landsbyer, forudsat at de indgår i en begrundet strategi for udvikling af landdistrikterne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2339/94

af Reimer Böge (PPE)
til Kommissionen
(15. november 1994)
(95/C 81/47)

Om: Beskyttelse af slagtedyr ved eksport til tredjelande

I Kommissionens forslag KOM(93) 330 ⁽¹⁾ om ændring af direktiv 91/628/EØF ⁽²⁾ vedrørende beskyttelse af dyr under transport, hvortil Europa-Parlamentet afgav udtalelse ⁽³⁾ den 15. december 1993, og hvorom Rådet endnu ikke er nået til enighed, tages der ikke hensyn til eksport af slagtedyr.

1. Kan Kommissionen oplyse, hvor stor en andel eksport af slagtedyr udgør i sammenligning med EU's samlede eksport af kød, og opdelt pr. medlemsstat?
2. Er der for øjeblikket forskel på størrelsen af eksportretentionerne for transport af levende kvæg og eksport af kød?
3. Hvilke foranstaltninger har eller vil Kommissionen iværksætte med henblik på også fuldt ud at sikre dyrenes

velfærd ved eksport af slagtedyr, herunder eventuelle aftaler med veterinærmyndighederne i tredjelande?

4. Er Kommissionen rede til i overensstemmelse med Europa-Parlamentets krav inden for rammerne af budgetforhandlingen for 1995, at iværksætte foranstaltninger over for eksportører som ikke overholder dyrebesskyttelsesbetingelserne, til og med ophævelse af eksportrestitutionerne?

(¹) EFT nr. C 250 af 14. 9. 1993, s. 12.

(²) EFT nr. L 340 af 11. 12. 1991, s. 17.

(³) EFT nr. C 20 af 24. 1. 1994, s. 63.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(21. december 1994)

1. I 1993 udgjorde EF's samlede eksport af levende kvæg bortset fra racerene avlsdyr 120 000 tons udtrykt som slagtet vægt).

For de vigtigste medlemsstater, der eksporterer levende kvæg, var der tale om følgende procentdele:

- Irland: 21,2 %
- Frankrig: 2,7 %
- Tyskland: 14,1 %

2. Det er Kommissionens opfattelse, at det nuværende forhold mellem restitutionerne for levende voksent hankvæg og kød heraf er korrekt, og at det under alle omstændigheder ikke er til fordel for førstnævnte.

- 3 & 4. Kommissionen kan ikke give garantier for dyrs velfærd i tredjelande; den er dog rede til at undersøge de juridiske muligheder for at sikre sig, at EF-eksportører overholder bestemmelserne, når de eksporterer levende dyr til tredjelande.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2353/94

af Stelios Argyros (PPE)

til Kommissionen

(8. november 1994)

(95/C 81/48)

Om: Udvidelse af De Græske Jernbaners aktiviteter

Den Græske Jernbaneorganisation (OSE) har meget betydelige økonomiske og strukturelle problemer på trods af sit

monopol på ejerskab og udnyttelse af det græske jernbanelinje. Derfor har den udarbejdet et moderniseringsprogram, som i femårsperioden 1994—1999 vil modtage en økonomisk støtte på 560 mia. dr. fra EU's strukturmidler og den græske stat.

Men i stedet for at koncentrere kræfterne om dette program og at yde kunderne en ordentlig service har formanden for bestyrelsen og organisationens generaldirektør den 8. september 1994 bebudet en udvidelse af OSE's aktiviteter, der ikke er forenelige med dens bestemmelse og enorme økonomiske problemer, nemlig oprettelsen af datterselskaber:

1. En turistorganisation »OSE turisme«, som i samarbejde med andre statslige eller private turistorganisationer skal stå for udformningen af turistpakker, og som samtidig skal administrere OSE's buslinjer.
2. Et konstruktionsselskab til tekniske arbejder.
3. Et selskab, hvis opgave skal være at registrere og udnytte OSE's faste ejendom.

OSE er ikke bestemt til sådanne aktiviteter, og aktiviteterne vil på skatteydernes bekostning konkurrere med den private sektor. Som følge af den nuværende økonomiske krise i OSE er det klart, at en del af støtten fra den græske stat og Fællesskabet vil gå til oprettelsen og driften af disse nye datterselskaber. Er OSE's planer forenelige med Fællesskabsrettens bestemmelser om konkurrence, statsstøtte og anvendelsen af strukturmidler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(6. december 1994)

I EF-støtterammen for Grækenland for perioden 1994 til 1999 fastsættes det, at der skal udarbejdes en aktivitetsplan for Den Græske Jernbaneorganisation (OSE), som skal omfatte både investeringer og modernisering af virksomheden. Ifølge EF-støtterammen skal der også udarbejdes et operationelt program, hvorigennem der vil blive ydet strukturfondsstøtte på i alt 294 mio. ecu til OSE's investeringer.

Kommissionen er bekendt med, at OSE planlægger at oprette et datterselskab, som skal forvalte organisationens investeringsprogram, og den er af den opfattelse, at dette meget vel vil kunne skabe bedre betingelser for gennemførelsen af ovennævnte operationelle program. Der foregår stadig tekniske drøftelser med de græske myndigheder om dette spørgsmål.

Kommissionen har imidlertid ikke kendskab til forslag om at oprette datterselskaber for turisme og fast ejendom. Eventuelle aktiviteter af denne art må utvivlsomt vurderes af de græske myndigheder på grundlag af den aktivitetsplan,

der skal udarbejdes i henhold til EF-støtterammen. Spørgsmål vedrørende EF's konkurrencebestemmelser kan kun overvejes, hvis der modtages oplysninger om påstående overtrædelser.

EF-beløb kan kun anvendes til de formål, de er bevilget til. Der er ikke bevilget beløb til de af det ærede medlem nævnte datterselskaber.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2354/94

af Christine Oddy (PSE)

til Kommissionen

(8. november 1994)

(95/C 81/49)

Om: Grameen-banken i Bangladesh

Har Kommissionen kendskab til Grameen-banken i Bangladesh?

Er Kommissionen yderligere klar over, at blandt bankens resultater kan nævnes indkomstforøgelse med 50 %, nedbringelse af fattigdommen med en femtedel, at 90 % af låntagerne er kvinder, og at tilbagebetalingsprocenten er næsten 90?

Vil Kommissionen nu, hvor banken har åbnet afdelinger i Sri Lanka, Malawi og Filippinerne, yde støtte til Grameen-fonden, så den bliver i stand til at vokse yderligere?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín

(30. november 1994)

Kommissionen er i høj grad opmærksom på Grameen Bank i Bangladesh, dens virksomhed, success og dens betydning for kvinder, der bruger dens faciliteter. Dette er allerede direkte omtalt i et brev til det ærede medlem af 27. oktober 1994.

Kommissionen modtog for nylig et forslag til yderligere udvidelse af bankens aktiviteter i andre udviklingslande og overvejer i første omgang at bistå Grameen Bank i den sydasiatiske kontekst som et betydeligt skridt i syd-syd-samarbejdet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2355/94

af Josu Imaz San Miguel (PPE)

til Kommissionen

(8. november 1994)

(95/C 81/50)

Om: Reform af den fælles markedsordning for vin og kvalitetskriterier

En række medlemslande, herunder Frankrig, Portugal, Tyskland og Luxembourg har i forbindelse med reformen af den fælles markedsordning for vin udtrykkeligt understreget behovet for at genskabe balancen på markedet på grundlag af kvalitetskriterier.

Til trods herfor og til trods for at der er tale om en målsætning, der har bred opbakning, har Kommissionen hidtil ikke fastsat, hvilke vine der på grund af deres kvalitet skal være undtaget fra den i forordningen fastsatte pligt til produktionsbegrænsning. Kommissionen har vanskeligheder med at foretage den omtalte klassificering, fordi der blandt k.v.v.b.d.-vinene øjesynlig også er nogle overskudsvine.

Nogle medlemslande har gjort opmærksom på, at de har problemer med at gennemføre en sontring mellem overskudsvinene og de vine, der er i stand til at trænge ind på markedet, idet det stærke sociale pres kan hindre dem i at foretage en sådan — absolut nødvendig — sontring på grundlag af kvalitetskriterier.

Har Kommissionen overvejet i forordningen om reformen af den fælles markedsordning at indføje en ikke-definitiv liste (der kan udfyldes af medlemsstaterne) over de vine, som på grundlag af deres kvalitet, ry og evne til at trænge ind på markedet ikke skal omfattes af produktionsbegrænsningsforanstaltningerne (rydning af vinmarker, destillering og høst af grønne druer)?

Kan Kommissionen i den forbindelse overveje at anvende det objektive kriterium for klassificering af vinene, at der inden for de seneste år ikke er ydet støtte fra den fælles markedsordning til nedbringelse af overskudsproduktion i de pågældende vines oprindelsesområder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(7. december 1994)

I sin meddelelse fra juli 1993 om vinpolitikens udvikling og fremtid ⁽¹⁾ fremfører Kommissionen, at vinpolitikken hidtil er slået fejl på grund af utilstrækkelig hensyntagen til regionale specificiteter.

Derfor er udkastet til reform af den fælles markedsordning for vin også bygget op omkring nærhedsprincippet.

Det påhviler nemlig den enkelte medlemsstat at træffe afgørelse om, hvilke af de instrumenter, Kommissionen foreslår, den vil gøre brug af med henblik på kvantitativ og kvalitativ tilpasning af dens produktion til den reference-mængde, den har fået tildelt ved Rådets forordning ⁽²⁾.

På den måde vil den enkelte medlemsstat ikke blot kunne bestemme, i hvilke regioner den vil fastsætte et regionalt mål, men også kunne indføre differentieret destillation, således at visse vine fritages, og variere instrumenterne i de regionale programmer efter de kvalitative egenskaber, som den ønsker at fremme, og efter regionale specificiteter.

Det er helt indlysende, at denne kompetence skal ligge hos medlemsstaten. Det er den, der er bedst i stand til at vurdere sine vinproducenters svagheder og potentiale, og samtidig er det den, der er herre over og ansvarlig for den økonomiske politik.

Det, at der skal laves en opgørelse for »alle vine«, betyder efter Kommissionens mening således ikke, at der skal foretages en ren matematisk og forholdsmæssig fordeling. En sådan opgørelse er blevet nødvendig på grund af de forskellige markeders øgede gennemtrængelighed. Desuden er det i en række regioner i praksis umuligt at foretage en tilstrækkelig skarp administrativ adskillelse af kategorierne, hvilket gør et system, der udelukkende gælder for bordvine, umuligt at forvalte.

Kommissionen agter således hverken at opstille en liste over vine, der på forhånd er fritaget for restriktioner, eller at fastsætte kriterier, der er så usmidige, at man risikerer igen at ende i en generalisering. Den vil nøjes med at undersøge de foranstaltninger, som medlemsstaterne eller regionerne påtænker at træffe, med henblik på at undgå, at ordningen løber af sporet eller overtrædes.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 380 endelig udg.

⁽²⁾ Dok. KOM(94) 117 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2365/94

af Giovanni Burtone (PPE)

til Kommissionen

(15. november 1994)

(95/C 81/51)

Om: Interventioner med henblik på de internationale universitetslege på Sicilien

I august 1997 skal de internationale universitetslege afholdes på Sicilien. Denne meget smukke, men også utilstrækkeligt udviklede region (områder under mål nr. 1) i Italien vil derfor være omfattet med opmærksomhed fra en stor del af de sportslige sammenslutninger på verdensplan og fra sportstilhængerne generelt.

Denne begivenhed har væsentlig betydning på det konkurrencemæssige plan, men den kan derudover give anledning til en samlet foranstaltning med henblik på at udstyre de

pågældende områder med permanente sportsstrukturer og -anlæg af sociale betydning. Omkring disse kan der udvikles sportsaktiviteter for amatører med henblik på at øge livskvaliteten for alle aldersgrupper. De nyopførte strukturer vil dog få særlig betydning for de unge, idet sportsområderne muliggør sunde og udviklede aktiviteter, som holder de unge på afstand fra fristelser som narkotika eller kriminalitet. Også universitet selv kunne med fordel tage aktiv del i disse nye områder.

Interventionen skal derfor tilrettelægges ud fra overvejelser, der ikke blot tager hensyn til selve afholdelsen af de internationale universitetslege, men også til tiden herefter, idet der også skal tænkes på en fuldstændig udnyttelse fra de handicappedes side.

Denne række anlæg vil umiddelbart give anledning til arbejdspladser og støtte til et socio-økonomisk samfund i vanskeligheder. Det kan desuden medvirke til at fremme de meget store turistmuligheder i regionen.

På denne baggrund bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. På hvilken måde kan Det Europæiske Fællesskab deltage i gennemførelsen af disse projekter?
2. Er det allerede nu muligt at gennemføre en koordineret intervention fra strukturfondene med oprettelse af et særligt projekt »Sicilien — de internationale universitetslege 1997«, som involverer alle interventionssektorer ud over de forskellige disponible midler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(11. januar 1995)

Kommissionen har hidtil ikke modtaget de detaljerede forslag fra de italienske myndigheder vedrørende de projekter, der skal finansieres under det regionale program for 1994 til 1999 for Sicilien.

Hvis de italienske myndigheder fremsætter forslag om økonomisk støtte til universitetslegene i 1997, vil Kommissionen undersøge, om det er muligt at yde EF-støtte fra strukturfondene.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2373/94

af Christine Oddy (PSE)

til Kommissionen

(22. november 1994)

(95/C 81/52)

Om: Slæbegarnsfiskeri

Hvad er Kommissionens holdning til slæbegarnsfiskeri?

Hvilke skridt agter Kommissionen at tage for at sikre, at fiskeressourcerne på verdensplan ikke udtømmes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(10. januar 1995)

Der blev gjort klart rede for Kommissionens holdning til anvendelse af drivgarn i forslaget til 16. ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3094/86 ⁽¹⁾.

Ifølge forslaget skal fiskeriaktiviteten gradvis begrænses for alle flåder, der anvender drivgarn, således at dette fiskeri bringes til ophør senest den 31. december 1997. Desuden skal der indføres særlige kontrolforanstaltninger for denne type fiskeri.

Dette forslag er en følge af Kommissionens betænkeligheder vedrørende følgerne for bestandene og miljøet og de socioøkonomiske virkninger af dette fiskeri. Der er gjort rede for denne problematik i Kommissionens meddelelse vedrørende anvendelse af store drivgarn inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik ⁽²⁾.

Foruden de bevaringsforanstaltninger, der træffes internt i Fællesskabet, deltager Fællesskabet, repræsenteret af Kommissionen, aktivt i de fleste internationale fiskeriorganisationer, som forvalter ressourcer i de forskellige zoner, og det bidrager til arbejdet i De Forenede Nationers konference om fælles bestande og stærkt vandrende arter samt i arbejdet vedrørende en adfærdskodeks for et ansvarligt fiskeri i FAO.

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 131 endelig udg.

⁽²⁾ Dok. KOM(94) 50 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2382/94

af Salvador Garriga Polledo (PPE)
til Kommissionen
(22. november 1994)
(95/C 81/53)

Om: EMS'ens indvirkning på den fælles landbrugspolitik

Har Kommissionen foretaget nogen form for evaluering af den indvirkning, som opretholdelsen af EMS'ens store udsvingsmargen har på udgifterne under den fælles landbrugspolitik?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(14. december 1994)

Kommissionen har forelagt Rådet og Parlamentet en rapport om den agromonetære ordning for enhedsmarkedet, ledsaget af et forslag til ændring af forordning (EØF) nr. 3813/92 ⁽¹⁾.

Rapporten dækker perioden mellem den 1. januar 1993 og den 30. juni 1994 og giver derfor oplysninger om virkningerne for landbruget af den udvidelse af EMS'ens udsvingsmargen, der blev vedtaget den 2. august 1993.

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 498 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2383/94

af Gerardo Fernández-Albor (PPE)
til Kommissionen
(22. november 1994)
(95/C 81/54)

Om: Officiel udgave af teksten til Europahymnen

Ved de forskellige europæiske arrangementer ønsker deltagerne af afslutte disse med at istemme Europahymnen i overensstemmelse med de fælles bestemmelser herom.

Imidlertid diskuteres det stadig hvilken tekst, der er den officielle på de forskellige officielle sprog i Den Europæiske Unions medlemsstater.

Kan Kommissionen opklare dette spørgsmål samt tilkende-give, om den mener, at den tekst, som Unionen anerkender, bør offentliggøres på de forskellige fællesskabsprog?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(12. december 1994)

Kommissionen vil gerne henvise det ærede medlem til svaret på skriftlig forespørgsel E-1174/92 ⁽¹⁾.

Europahymnen, der blev vedtaget af Europarådets Rådgivende Forsamling i juli 1971 og af dets Ministerudvalg i januar 1972, er præludiet til Ode til Glæden i fjerdesatsen af Beethovens 9. symfoni, arrangeret af Herbert von Karajan efter anmodning fra Europarådet.

Der er således ingen tekst til hymnen.

Hymnen anvendes i forbindelse med officielle arrangementer, hvor Den Europæiske Union er involveret, samt i forbindelse med mange andre arrangementer og begivenheder af europæisk tilsnit.

(¹) EFT nr. C 40 af 15. 2. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2386/94

af Raymonde Dury (PSE)

til Rådet

(17. november 1994)

(95/C 81/55)

Om: ILO-konventionen angående lavalderen for børns arbejde

Vil Rådet redegøre for årsagerne til, at Storbritannien, Danmark og Portugal endnu ikke har undertegnet ILO-konventionen angående lavalderen for børns arbejde (konvention nr. 138), som trådte i kraft i 1976? Hvor længe vil Rådet vente med at få harmoniseret politikken vedrørende ratificering og undertegnelse af de forskellige ILO-konventioner?

Svar

(10. februar 1995)

Det tilkommer ikke Rådet at udtale sig om spørgsmål vedrørende ratifikation af ILO-konventionerne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2397/94

af Ole Krarup (END)

til Rådet

(21. februar 1994)

(95/C 81/56)

Om: Kollektive overenskomster

I Danmark og de øvrige nordiske lande er der tradition for, at kollektive overenskomster på arbejdsmarkedet er det afgørende retsgrundlag. Kommissær Pádraig Flynn har tidligere bekræftet, at arbejdsmarkedsdirektiver vil kunne gennemføres ved kollektiv overenskomst frem for national

lovgivning. Betyder dette, at den danske stat er forpligtet til at gennemføre implementering gennem lovgivning, dersom de implementerende overenskomster ikke har gyldighed på hele arbejdsmarkedet?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2399/94

af Lis Jensen (EDN)

til Rådet

(21. november 1994)

(95/C 81/57)

Om: Kollektive overenskomster

I Danmark og de øvrige nordiske lande er der tradition for, at kollektive overenskomster på arbejdsmarkedet er det afgørende retsgrundlag. Kommissær Pádraig Flynn har tidligere bekræftet, at arbejdsmarkedsdirektiver vil kunne gennemføres ved kollektiv overenskomst frem for national lovgivning. Betyder dette, at de nationale overenskomster vil have sædvanlig gyldighed, d.v.s. at de kan opsiges i overensstemmelse med almindelig overenskomstsret, og at de gyldigt kan fravige vedkommende direktiv?

Samlet svar

på skriftlig forespørgsel E-2397/94 og E-2399/94

(10. februar 1995)

Med hensyn til muligheden for at gennemføre direktivet på det sociale område ved kollektive overenskomster minder Rådet de ærede parlamentsmedlemmer om, at følgende bestemmelse normalt figurerer blandt de afsluttende bestemmelser i direktiver:

»Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den . . . eller sikrer senest på denne dato, at arbejdsmarkedets parter indfører de nødvendige bestemmelser ved overenskomster, idet medlemsstaterne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for til enhver tid at kunne garantere de resultater, som dette direktiv foreskriver« (¹).

Endvidere gøres de ærede parlamentsmedlemmer på baggrund af de konkrete spørgsmål, de har rejst, opmærksom på, at det ikke tilkommer Rådet at udtale sig om spørgsmål vedrørende medlemsstaternes gennemførelse af de direktiver, Rådet har vedtaget. Det er Kommissionen, der har ansvaret for at sikre, at medlemsstaterne gennemfører de direktiver, der er rettet til dem, korrekt.

(¹) Se f.eks. artikel 18 i direktiv 93/104/EØF (EFT nr. L 307/93, s. 18) og artikel 17 i direktiv 94/33/EF (EFT nr. L 216/94, s. 12).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2406/94

af Alex Smith (PSE)

til Kommissionen

(23. november 1994)

(95/C 81/58)

Om: Friholdelse af nukleart materiale for sikkerhedskontrol

Hvor mange gange modtog direktoratet for Euratom's sikkerhedskontrol meddelelse fra den britiske regering, jf. punkt 5 og 8 i KOM(94) 282, om at Det Forenede Kongerige havde besluttet at friholde nukleart materiale for den sikkerhedskontrol, der er fastlagt i trepartsaftalen af 1978 mellem Det Forenede Kongerige, Euratom og IAEA om sikkerhedskontrol, og at dette skete af hensyn til den »nationale sikkerhed« og dermed i overensstemmelse med aftalens artikel 14, og har Kommissionen rettet henvendelse til regeringen i Det Forenede Kongerige i forbindelse med disse meddelelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Marcelino Oreja

(16. januar 1995)

Kommissionen må med beklagelse meddele det ærede medlem, at den ikke har lov til at give de ønskede oplysninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2412/94

af Alex Smith (PSE)

til Kommissionen

(23. november 1994)

(95/C 81/59)

Om: Plutoniumforurenede affald (PCW)

Hvor stor en del af den plutonium, der er opført i tabel II.2 i beretningen om Euratom's sikkerhedskontrol (KOM(94) 282), indgår i plutoniumforurenede affald? Hvilke yderligere foranstaltninger træffer Euratom for at kontrollere indholdet af plutonium i PCW? Har Kommissionen foretaget en beregning over antallet af sprængladninger, der kan fremstilles af de 292 000 kg plutonium, der er omfattet af sikkerhedskontrollen i 1992?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Marcelino Oreja

(16. januar 1995)

Materiale fra oparbejdning, der er blevet bortskaffet på en sådan måde, at det ikke er egnet til yderligere nuklear anvendelse og således kategoriseres som affald (sikkerhedskontroludtryk: »målt materialetab«), fjernes fra materialegnskabet og indgår følgelig ikke i tallet for plutoniumlageret (292 tons for 1992). Summen af alle målte materialetab for 1992 var 42 kg plutonium.

I overensstemmelse med Parlamentets resolution fra 1988 (ref. B2-910/88) fortsætter gennemførelsen for sikkerhedskontrol af plutoniumkontamineret materiale.

Kommissionen har ikke foretaget en direkte vurdering af antallet af sprængladninger, der måtte kunne fremstilles fra 292 000 kg plutonium. Kommissionen henleder imidlertid det ærede medlems opmærksomhed på den internationale målestok for betydelig mængde (»significant quantity« — SQ). Ved slutningen af 1992 var der i henhold til oplysningerne i tabel II.2 det, der svarer til 36 000 SQ omfattet af sikkerhedskontrollen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2413/94

af Alex Smith (PSE)

til Kommissionen

(23. november 1994)

(95/C 81/60)

Om: Differencer i regnskaber over nukleart materiale

I hvor mange tilfælde indgår anlæg i Det Forenede Kongerige i de elleve differencetyper vedrørende regnskaber over nukleart materiale i tabel II.4 i KOM(94) 282? I hvilke anlæg blev disse differencer konstateret? Hvilke konkrete skridt er der taget for at få udlignet disse differencer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Marcelino Oreja

(16. januar 1995)

Dataene i den tabel, som det ærede medlem henviser til, er resultatet af en intern undersøgelse med sigte på at kaste lys over optagelsesmekanismerne af ikke-kvantificerbar art og deres værdi for sikkerhedskontrollen.

De konstaterede eller omtalte afvigelser er efter verifikation blevet rettet undtagen for de tilfælde, hvor der blev fastslået

uregelmæssigheder og indført sanktioner. Der henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-2408/94 ⁽¹⁾ fra det ærede medlem.

(¹) EFT nr. C 75 af 27. 3. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2414/94

af Alex Smith (PSE)

til Kommissionen

(23. november 1994)

(95/C 81/61)

Om: Begrænsning af inspektionsindsatsen udtrykt i manddage

Hvorfor er antallet af manddage til inspektion af oparbejdningsanlæg faldet fra 2 275 i 1990 til 2 130 i 1992, jf. oplysningerne i tabel II.7 i KOM(94) 282? Hvor mange af de 221 manddage til inspektion af store og endnu ikke operationelle anlæg til bearbejdning af plutonium er afsat til Thorp i Sellafield?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Marcelino Oreja

(16. januar 1995)

Begrænsningen af inspektionsindsatsen udtrykt i manddage fra 1990 og 1992, som det ærede medlem henviser til, skyldtes den endelige nedlukning af et oparbejdningsanlæg i Fællesskabet.

Blandt de 221 manddages inspektionsindsats, der figurerer i tabel II.7 i dokument KOM(94) 282 endelig udg., var 137 manddage afsat til inspektion i forbindelse med indkøringsarbejdet i Thorp.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2415/94

af Alex Smith (PSE)

til Kommissionen

(23. november 1994)

(95/C 81/62)

Om: Beholdninger af forarmet uran

Hvor store mængder af den forarmede uran, der er opført i tabel II.2 i KOM(94) 282, blev opbevaret i henholdsvis

- a) Chapelcross i Skotland
- b) Dounreay i Skotland og
- c) Sellafield i England?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja

(16. januar 1995)

Kommissionen må med beklagelse meddele det ærede medlem, at den ikke har lov til at afsløre nærmere enkeltheder vedrørende lagrene af radioaktive materialer i anlæg, som er omfattet af sikkerhedskontrollen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2416/94

af Alex Smith (PSE)

til Kommissionen

(23. november 1994)

(95/C 81/63)

Om: Overskydende specielle fissile materialer

Hvor store mængder overskydende specielle fissile materialer, som ikke anvendes i Det Forenede Kongerige eller i EU-medlemsstater, der aftager fra de nukleare oparbejdningsanlæg i

a) Sellafield eller

b) Dounreay

er i overensstemmelse med bestemmelserne i Euratom-traktatens artikel 80 blevet deponeret i depoter, der kontrolleres af Kommissionen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja

(16. januar 1995)

Da samtlige lagre, som rummer specielle fissile materialer til civile formål på de steder, der henvises til i spørgsmålet under a) og b), er omfattet af Euratom's sikkerhedsforanstaltninger, er artikel 80 i Euratom-traktaten ikke blevet taget i anvendelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2418/94

af Anita Pollack (PSE)

til Kommissionen

(23. november 1994)

(95/C 81/64)

Om: Bananer

Er det sandt, at Kommissionen har fastsat en minimumslængde på 14 cm for bananer, der må sælges i EU? Har den aldrig hørt om de små og særlig velsmagende tropiske bananer, som kan være halvt så store, og mener den ikke også, at dette er nøjagtig denne form for bureaukratisk

indblanding og tåbelighed, som får EU's borgere til at vende sig imod EU?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen**

(16. december 1994)

Kommissionen kan oplyse det ærede medlem om, at de kvalitetsnormer, der blev fastsat ved forordning (EF) nr. 2257/94 af 16. september 1994 ⁽¹⁾, kun gælder for bananer af arterne Musa (AAA) spp, undergrupperne Cavendish og Gros Michel, der er beregnet til levering i frisk tilstand til forbrugeren.

Disse kvalitetsnormer gælder ikke for melbananer, bananer til forarbejdning samt figenbananer.

Med hensyn til figenbananer i særdeleshed, som ganske rigtigt er små bananer, er der tale om et produkt med andre egenskaber, som afsættes af helt andre kanaler. Disse figenbananer forsendes til EF med fly og er allerede modne, når de overgår til fri omsætning.

Kommissionen ønsker i øvrigt at understrege, at fastsættelsen af disse normer skete efter mangfoldige kontakter med de berørte erhvervskredse. COPA anmodede også om sådanne normer. Beslutningen er resultatet af almindelig konsensus, også med bananhandelen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 245 af 20. 9. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2436/94

af Stanislaw Tillich (PPE)

til Kommissionen

(10. november 1994)

(95/C 81/65)

Om: Støtte til anvendelse af afgrøder som råstoffer

I Frankfurter Allgemeine Zeitung af 2. november 1994 udtaler en forsker fra »Institut für Weltwirtschaft« i Kiel, at Kommissionen har svigtet i forbindelse med landbrugsreformen i 1992, ligesom der gøres rede for, hvordan der i hele EU ydes en enorm støtte til produktion, hvor der anvendes afgrøder som råstoffer — lige fra hør til biodisel — hvilket på ingen måde kan begrundes med de punktvis miljøfordele, der kan opnås.

Kan Kommissionen forelægge en oversigt over den støtte, som den siden 1992 har ydet til de pågældende råstoffer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen**

(7. december 1994)

I kraft af de reformforslag, Rådet vedtog i juni 1992 (Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 af 30. juni 1992 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder ⁽¹⁾), har man forsøgt at begrænse opbygningen af lagre af kornbaserede fødevarer ved at reducere størrelsen af de garanterede priser, der betales landmanden, og ved at forpligte større landbrugsbedrifter, der ansøger om godtgørelse for indtægtstab, til at tage en del af deres agerjord ud af fødevarer- eller foderproduktionen.

Det indgår i landbrugsreformen, at en landmand stadig kan ansøge om godtgørelse for jord, der tages ud af nævnte produktion, hvis han på den pågældende jord producerer råvarer, der primært anvendes til andet end konsum eller foder.

De råvarer, der er omfattet af ordningen, er bl.a. korn, bestemte oliefrø og proteinafgrøder, sukkerroer, forskellige slags buske samt træer med en omdriftstid på højst ti år.

Blandt de nonfood-slutprodukter, der kan komme i betragtning, kan nævnes biomassebrændstoffer, bestemte medicinalvarer, kemikalier, plast og papir.

Da der ikke ydes nogen støtte i form af eksportrestitutioner og garanterede priser for råvarer, der dyrkes på udtaget jord, eller til produkter, der stammer fra sådanne råvarer, ud over den godtgørelse, der ydes for forpligtelsen til at udtage jorden af produktionen, og da godtgørelsen er den samme for jord, der er taget ud af produktion, som for jord, der anvendes til produktion af nonfood-produkter, har landbrugsreformen ikke medført nogen specifik støtte til fornyelige råvarer.

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2443/94

af Angela Sierra González (GUE)

til Kommissionen

(30. november 1994)

(95/C 81/66)

Om: Definition af udtrykket »socioøkonomiske fordele på mellemlang sigt i betragtning af de midler, der anvendes«

Hvorledes definerer Kommissionen udtrykket »socioøkonomiske fordele på mellemlang sigt i betragtning af de

midler, der anvendes», som er anvendt i artikel 8, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2081/93 ⁽¹⁾ og artikel 14, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2082/93 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993, s. 20.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(20. december 1994)

Hvis udtrykket læses i sin sammenhæng, nemlig evaluering, giver det mulighed for at sikre, at interventionen er begrundet, idet den ydede støtte gøres betinget af, at der føres bevis for, at den giver fordele på mellemlang sigt (foruden de kortsigtede fordele) i et omfang, der kan begrunde de planlagte udgifter.

Rent praktisk har det f.eks. været muligt at sammenligne ressourcerne i forbindelse med EF-støtterammerne for mål 1 med interventionernes forventede positive virkninger for en forøgelse af den pågældende regions bruttonationalprodukt, jobskabelse og bruttodannelse af anlægskapital samt for de forventede strukturændringer i økonomiens hovedsektor.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2447/94

af Robin Teverson (ELDR)

til Kommissionen

(30. november 1994)

(95/C 81/67)

Om: Ligebehandlingsdirektiv 76/207/EØF og det britiske Forsvarsministerium

I 1991 indrømmede det britiske Forsvarsministerium i Det Forenede Kongeriges overret, at dets politik med at afskedige gravide kvinder fra hæren var i modstrid med EF-ligebehandlingsdirektiv 76/207/EØF ⁽¹⁾. Dette skete imidlertid tolv år efter direktivets ikrafttrædelse (august 1978). Kan Kommissionen oplyse:

1. Om den havde kendskab til denne overtrædelse og, i bekræftende fald, forklare, hvorfor den forholdt sig passivt?
2. Om der i denne periode — i betragtning af det britiske Forsvarsministeriums indrømmelse i overretten af at have gjort sig skyldig i ulovlig afskedigelse af gravide kvinder — fandt drøftelser sted mellem Kommissionens

tjenestemænd og medlemsstaterne, navnlig Det Forenede Kongerige, om gennemførelsen af dette direktiv?

⁽¹⁾ EFT nr. L 39 af 14. 2. 1976, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
(3. februar 1995)

Kommissionen havde kendskab til de af Det Forenede Kongerige truffede foranstaltninger til at implementere Rådets direktiv 76/207/EØF i national lovgivning, og Kommissionen gennemgik i denne forbindelse alle relevante tekster grundigt. Kommissionen indledte derefter overtrædelsesprocedurerne over for Det Forenede Kongerige, da man ikke havde indført de fornødne bestemmelser til opfyldelse af Rådets direktiv; dette gælder især bestemmelser vedrørende de kollektive overenskomster og visse undtagelser fra direktivets bestemmelser, som ansås for at være for generelle (jf. sag 165/82 Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland).

Det var imidlertid ikke Kommissionens opfattelse, at sektion 85 i »Sex Discrimination Act 1975«, som undtager tjeneste i søværnet, hæren eller luftvåbenet fra lovens anvendelsesområde, er inkompatibel med bestemmelserne i Rådets direktiv 76/207/EØF.

I perioden 1978 til 1991 havde Kommissionen kontakt med de nationale myndigheder i forbindelse med implementeringen af Rådets direktiv 76/207/EØF. Dette resulterede i at Kommissionen i medfør af artikel 169 indbragte en række lande for Domstolen, idet Kommissionen mente, at de pågældende medlemsstater havde tilsidesat deres forpligtelser i medfør af traktaten ved ikke at indføre de fornødne bestemmelser: sag 163/82 Kommissionen mod Italien, sag 248/86 Kommissionen mod Tyskland, sag 318/86 Kommissionen mod Frankrig og sag 312/86 Kommissionen mod Frankrig.

Kommissionen gik imidlertid ikke videre med spørgsmålet om behandlingen af gravide kvinder i den britiske hær. Dette spørgsmål falder nu inden for rammerne af artikel 10 i Rådets direktiv 92/85/EØF ⁽¹⁾ om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer. Denne artikel indeholder et forbud mod afskedigelse af de af direktivet omfattede arbejdstagere i perioden fra graviditetens indtræden til udløbet af barselsorloven, undtagen i særlige tilfælde, som ikke har forbindelse med deres tilstand.

⁽¹⁾ EFT nr. L 348 af 28. 11. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2448/94

af Anthony Wilson (PSE)
til Kommissionen
(30. november 1994)
(95/C 81/68)

Om: BST-moratorium

Har Kommissionen kendskab til nedenstående udtalelse fremsat i juni 1994 af parlamentsmedlem og statssekretær med ansvar for virksomhedsanliggender Neil Hamilton:

»I henhold til Uruguay-runde-aftalerne skal enhver handelsrestriktion indført af sundhedsmæssige hensyn begrundes videnskabeligt under henvisning til menneskers, dyrs eller planter sundhed. I betragtning af den positive rapport fra EU-udvalget om veterinærlægemidler og af Kommissionens accept af, at anvendelsen af BST ikke er forbundet med sundhedsfarer for mennesket, er der ikke nogen videnskabelig basis for at forbyde import af mælk eller mejeriprodukter fra BST-behandlede køer. Under disse omstændigheder ville indsigelser i den nye WTO mod eventuelle importforbud sandsynligvis blive taget til følge.« (brev til parlamentsmedlem Elliot Morley af 22. juni 1994).

Er Kommissionen enig i denne udtalelse, og i hvilket omfang vil dette, i bekræftende fald, få indflydelse på Kommissionens støtte af en forlængelse af det nugældende BST-moratorium, eftersom BST nu er blevet frigivet til brug i USA?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(9. januar 1995)

Hvad angår bovin somatotropin (BST) ⁽¹⁾, foreslår Kommissionen et moratorium for dets anvendelse inden for Fællesskabet. Forslaget omfatter ikke forbud mod import af mælk og mejeriprodukter fra tredjelande, hvor BST er tilladt, og sådanne produkter kan stadig føres ind i Fællesskabet. Kommissionen finder det derfor ikke nødvendigt at ændre sit nuværende forslag.

⁽¹⁾ EFT nr. C 3 af 5. 1. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2451/94

af Mihail Papayannakis (GUE)
til Kommissionen
(30. november 1994)
(95/C 81/69)

Om: Program for sanering af Olympic Airways

Kommissionen var enig i den græske regerings plan for sanering af Olympic Airways, som bl.a. rummer bestemmelse om nedskæringer af selskabets personale med 1 500 personer. Hensigten med denne foranstaltning er ud over at søge at reducere selskabets udgifter også at øge produktiviteten. Men ifølge de oplysninger, jeg har fået indtil nu, består disse 1 500 personer af 500 stewarder og stewardesser og 400 teknikere, dvs. 900 personer fra personalekategorier, som der snarere er mangel på, og som i hvert tilfælde tilhører den rent produktive del af selskabet. Derimod er der fastsat en nedskæring med 600 personer fra alle de øvrige personalekategorier, som udgør 6 000 personer af de i alt 10 000, som i dag er ansat i selskabet. Det skal bemærkes, at forholdet mellem flypersonel og groundpersonnel er 1 til 5,3 mens det for alle de øvrige luftfartsselskaber er 1 til 3 eller 3,5.

Kommissionen bedes oplyse:

1. Har den kendskab til disse forhold?
2. Finder den rent faktisk, at selskabets produktivitet, hvad den i øvrigt selv har anmodet om, vil blive forbedret af den yderst disproportionerede nedskæring af dets hovedsageligt produktive personale?
3. Har den i modsat fald til hensigt at anmode den græske regering om en alvorlig analyse af selskabets personaleproblemer og et mere velproportioneret og mere udviklingsorienteret indgreb i forbindelse med nedskæring af de forskellige personalekategorier i Olympic Airways?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja
(17. januar 1995)

Ved beslutning af 7. oktober 1994 godkendte Kommissionen støtten fra den græske regering til Olympic Airways på grund af en omstruktureringsplan, der på kort tid skulle sikre selskabets levedygtighed i et europæisk konkurrencebetonet miljø. Denne omstrukturering indebærer en betydelig nedskæring af virksomhedens omkostninger, bl.a. personaleudgifter takket være især en personalenedskæring, og en forøgelse af produktiviteten.

Det er ikke Kommissionens opgave at blande sig i luftfartsselskabets forvaltning ved f.eks. at udtale sig om, hvilket

antal ansatte eller type stillinger, der skal bortskæres. Kommissionen vil som anført i beslutningen nøje følge omstruktureringsplanen og virksomhedens finansielle resultater. Uafhængige konsulenter vil siden vurdere, om planen er blevet korrekt gennemført, og om de i beslutningen anførte foranstaltninger ligeledes er foretaget. Grækenland skal desuden hvert år forelægge Kommissionen en rapport om denne gennemførelse. Kapitalforøgelserne planlagt til 1995, 1996 og 1997 er desuden betinget af, at planens målsætninger nås i de foregående regnskabsår.

betydning under forhandlingerne om stabilitetspagten, som stadig er under drøftelse.

Kommissionen er endvidere i færd med at støtte to større projekter med henblik på at styrke sigøjnersamfundenes stilling i flere lande i Central- og Østeuropa i forbindelse med PHARE's demokratiprogram.

Den Tjekkiske Republik har menneskerettighedsforpligtelser i international sammenhæng, især i Europarådet og i CSCE samt i Europaafreden. Den tjekkiske regering er blevet mindet om disse forpligtelser i forskellige fora.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2452/94

af Johanna Maij-Weggen (PPE)

til Kommissionen

(30. november 1994)

(95/C 81/70)

Om: Menneskerettigheder i Den Tjekkiske Republik

1. Har Kommissionen kendskab til, at ca. 100 000 roma i Den Tjekkiske Republik trues med statsløshed som følge af den tjekkiske lov om statsborgerskab, og at disse i Den Tjekkiske Republik bosiddende roma heller ikke kan få slovakisk statsborgerskab?

2. Ved Kommissionen, at statsløshed blandt roma i de nye republikker i Central- og Østeuropa derved er stærkt stigende, og at dette er i strid med de internationale konventioner om retten til statsborgerskab?

3. I bekræftende fald, har dette indvirkning på Kommissionens politik over for Den Tjekkiske Republik? I benægtende fald, er Kommissionen rede til i sin Østeuropapolitik over for Den Tjekkiske Republik at betinge sig, at loven om statsborgerskab ændres således, at de roma, der endnu opholder sig i Den Tjekkiske Republik, kan få statsborgerskab i dette land?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek

(16. januar 1995)

Kommissionen er opmærksom på den vanskelige situation for sigøjnerne, som er en udsat og sårbar gruppe, ikke blot i Den Tjekkiske Republik, men i hele Central- og Østeuropa. Kommissionen deltog aktivt i det seminar, der blev afholdt i Warszawa sidste september inden for rammerne af konferencen om sikkerhed og samarbejde i Europa, vedrørende emner i forbindelse med disse sigøjnere, for at vise vej mod mulige løsninger. Spørgsmålet om minoriteter er også af stor

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2462/94

af Amedeo Amadeo (NI)

til Kommissionen

(30. november 1994)

(95/C 81/71)

Om: Støj og fly

Bestemmelserne vedrørende begrænsning af støj fra fly, især i beboede områder, varierer meget fra medlemsstat til medlemsstat, og nogle har ganske passende valgt at forbyde anvendelsen af støjende fly.

Mener Kommissionen ikke, at den bl.a. i betragtning af de store sundhedsmæssige problemer, som høje støjtærskler kan forårsage, bør gribe ind for at samordne de gældende bestemmelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja

(17. januar 1995)

Kommissionen er sandelig klar over behovet for at sikre, at folk, der bor i nærheden af lufthavne, beskyttes tilstrækkeligt mod stadig mere støj på grund af vækst i lufttransporten.

Kommissionen er ligeledes klar over, at reglerne er vidt forskellige fra land til land, og endog fra lufthavn til lufthavn.

I sin hvidbog om den fremtidige udvikling af den fælles transportpolitik (¹) anførte Kommissionen, at dens indsats med hensyn til støjgener, der berører befolkningen omkring lufthavne, vil være koncentreret om fastlæggelse af en standardmetode til beregning af støjniveauer og standardstøjindekser, indførelse af støjovervågning, arealanvendelsesregler og støjzoneopdeling omkring lufthavne.

Det er indlysende, at flystøjs virkninger for menneskets sundhed i stort omfang afhænger af den enkelte lufthavns egenskaber, såsom dens beliggenhed, befolkningstætheden og den omgivende topografi.

Alle initiativer skal tage disse egenskaber i betragtning, og der skal tages behørigt hensyn til nærhedsprincippet.

(¹) Dok. KOM(92) 494 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2468/94
af Ria Oomen-Ruijten og W. G. van Velzen (PPE)
til Kommissionen
(30. november 1994)
(95/C 81/72)

Om: Reaktorkappen i atomkraftværket i Tjernobyl

1. Har Kommissionen kendskab til en undersøgelse, der blev forelagt i KRO-tv i udsendelsen Brændpunkt den 30. oktober 1994, hvori det oplystes, at reaktorkappen af beton omkring atomkraftværket i Tjernobyl ikke længere fungerer tilfredsstillende?

2. Er det rigtigt, at de russiske myndigheder har ladet foretage en undersøgelse af den dårlige konstruktion af denne reaktorkappe, hvori det blev fastslået, at nye foranstaltninger var absolut påkrævede?

3. Kan det oplyses, hvornår Det Internationale Atomenergiagenturs sidste inspektion i Tjernobyl fandt sted, hvilke resultater det nåede frem til, og om den nedlagte enhed er blevet undersøgt specielt?

4. Er der blevet optaget kontakt til Kommissionen, dvs. fremsat anmodninger om hurtig teknisk og finansiel bistand, der vil være nødvendig for at undgå nye risici med Tjernobyl-4-reaktoren?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(21. december 1994)

1. Kommissionen har ikke kunnet finde frem til den undersøgelse, det ærede medlem henviser til. Kommissionen har imidlertid kendskab til de forskellige (presse) rapporter, der er blevet offentliggjort, og hvori det hævdes, at den nuværende indkapsling (kappe) på Tjernobyls reaktor 4 muligvis ikke fungerer tilfredsstillende.

2. Kommissionen er klar over, at det er nødvendigt at vurdere kappens nuværende tilstand og de eventuelle reparationer, der skal foretages. TACIS-programmet omfatter derfor et specifikt projekt, der består af en feasibility-

undersøgelse om en økologisk sikker indkapsling af den ødelagte reaktor. Denne undersøgelse startede i september 1994, og vil være afsluttet i løbet af ti måneder. De ukrainske myndigheder vil derefter overveje, hvilke konkrete foranstaltninger der skal træffes.

3. IAEA's sidste besøg på Tjernobyl fandt sted i marts 1994. Den identificerede de svage punkter i Tjernobyl-reaktor 1 til 3. For så vidt angår den skadede reaktor, gav IAEA udtryk for bekymring med hensyn til den radioaktive stråling fra reaktor 4 inden for og uden for anlægsområdet, og understregede, at det er absolut nødvendigt, at kappen er tæt.

4. Med hensyn til anmodninger om bistand i forbindelse med Tjernobyl-reaktor 1 til 4, er situationen følgende:

— Kommissionens synspunkt med hensyn til den ødelagte reaktor er, at man bør undersøge mulighederne for yderligere international bistand, når feasibility-undersøgelsen under TACIS-programmet (jf. punkt 2 ovenfor) foreligger,

— med hensyn til reaktor 1 til 3 indeholder G7-handlingsplanen for Ukraine, som blev vedtaget under Det Europæiske Råd på Korfu og på G7-topmødet i Napoli, et samlet forslag til mindskelse af farerne i forbindelse med disse tre reaktorer, dvs. lukning af reaktor 1 på kort sigt og reaktor 3 på mellemlang sigt, medens reaktor 2 forbliver lukket. Gennemførelse af handlingsplanen er i øjeblikket ved at blive drøftet med de ukrainske myndigheder inden for rammerne af G7.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2472/94
af José Apolinário (PSE)
til Kommissionen
(21. november 1994)
(95/C 81/73)

Om: Økonomisk støtte til Portugal som et led i fællesskabsstøtterammen for 1994 til 1999

Kan Kommissionen give nøjagtige oplysninger om, hvor store beløb der allerede er blevet overført til den portugisiske stat som et led i den nye fællesskabsstøtteramme for 1994 til 1999 med angivelse af de operationelle programmer og de datoer, hvor pengene effektivt blev stillet til rådighed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(19. december 1994)

De beløb, der er blevet overført til Portugal som led i fællesskabsstøtterammen for 1994 til 1999, udgjorde pr. 15. november 1994:

Operationelt program	EFRU		EUGFL		ESF	
	Dato ⁽¹⁾	Beløb ecu	Dato ⁽¹⁾	Beløb ecu	Dato ⁽¹⁾	Beløb ecu
Bases do conhecimento e Inovação	24. 5. 94 26. 10. 94	79 302 500 47 581 500			29. 3. 94	53 270 500
Formação Profissional e Emprego	2. 6. 94	5 968 500			29. 3. 94	89 010 000
Infraest. Apoio e Desenvolvimento	21. 3. 94	161 805 000				
Modernização do Tecido Económico	5. 4. 94	151 433 500	30. 5. 94	112 294 500	29. 3. 94	28 915 000
Ambiente e Revitalização Urbana	21. 3. 94	27 550 500				
Saúde de Integração Social	24. 5. 94 15. 11. 94	34 891 500 20 934 900			29. 3. 94	23 059 000
Promoção do Potential de desenvolvimento Regional	5. 4. 94	16 760 000	30. 5. 94	3 040 000	29. 3. 94	6 800 000
Prinest	22. 9. 94	3 826 500				
Norte	21. 3. 94	24 050 000				
Centro	21. 3. 94	13 832 000				
Lisboa e Vale do Tejo	21. 3. 94	15 279 000				
Alentejo	21. 3. 94	10 461 500				
Algarve	21. 3. 94 15. 11. 94	1 800 000 1 080 000				
Açores	5. 4. 94	25 663 000	27. 5. 94	7 300 000	29. 3. 94	4 599 500
Madeira	5. 4. 94	23 544 500	30. 5. 94	6 396 000	29. 3. 94	2 558 000

⁽¹⁾ Dato for Kommissionens bogføring.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2480/94
af Amedeo Amadeo og Cristiana Muscardini (NI)
til Kommissionen
(30. november 1994)
(95/C 81/74)

Om: Foranstaltninger mod faren for oversvømmelser

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at afværge, at de katastrofale oversvømmelser, der i den seneste tid har ramt regionerne Piemonte, Ligurien og Lombardiet i Italien samt Provence og Côte d'Azur i Frankrig, gentager sig? Overvejer den at udarbejde en hydrogeologisk undersøgelse omfattende hele Fællesskabets territorium for at fastslå, hvilke områder der er særlig udsat?

Agter man at fastsætte præcise kvoter for skovrydning, der modsvarer af tilsvarende genbeplantning med skov, og at udarbejde en plan for genbeplantning med skov i alle de egne, der, når de er omdannet til skov, vil kunne bidrage til at forbedre økosystemet?

Mener Kommissionen ikke, at Miljøagenturet bør varetage en særlig kontrolfunktion i forbindelse med de forskellige aspekter af fysisk planlægning i medlemsstaterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(16. januar 1995)

Kommissionen deler de bekymringer, det ærede medlem giver udtryk for. Den ønsker imidlertid at minde om, at det oprindelige budget på 2,5 mio. ecu, som var afsat til civilbeskyttelse for 1995, af Rådet er blevet nedskåret til 1,5 mio. ecu, og at Parlamentet ikke har fundet det opportunt at forhøje det igen. Forebyggelse er et af de nye aktivitetsområder, som nævnes i Rådets resolution af 31. oktober 1994 om styrkelse af EF-samarbejdet inden for civilbeskyttelse ⁽¹⁾. For så vidt angår oversvømmelser har Kommissionen iværksat en analyse af de katastrofale oversvømmelser sidste vinter i Nordeuropa: dette initiativ vil kunne udstrækkes til medlemsstaterne i Sydeuropa. På den anden side er der ved at blive udarbejdet en workshop for gensidig oplysning om forebyggelse af katastrofer. Man vil her sammenligne de erfaringer, teknikker og metoder, som anvendes i de forskellige medlemsstater. Denne workshop

vil kunne føre til et projekt, som kan gennemføres i fællesskab af flere medlemsstater med henblik på navnlig at forbedre modeller og systemer for forvarsling, specielt ved en bedre anvendelse af de meteorologiske og geografiske data.

Den dramatiske situation og de forfærdelige ødelæggelser, som forårsages af sådanne katastrofer i de berørte regioner, understreger betydningen af en tilstrækkelig og varig forvaltning af naturområder. Kommissionen deler ligeledes det ærede medlems opfattelse for så vidt angår navnlig de potentielle risici, der er forbundet med skovrydning, især i sårbare zoner. Men forvaltningen af skove i almindelighed og begrænsningen af skovrydningen i særdeleshed henhører udelukkende under de nationale og regionale myndigheders kompetence. For så vidt angår genbeplantning med skov vil der kunne opnås et EF-bidrag hertil inden for rammerne af de regionale udviklingsprogrammer og i forbindelse med tilplantning af skov på landbrugsområder i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 2080/92 om indførelse af en Fællesskabsordning med støtte til skovbrugsforanstaltninger i landbruget ⁽²⁾. Det tilkommer de nationale og regionale myndigheder i givet fald at opstille prioriteringsrækkefølgen på grundlag af de behov, der er kommet til udtryk inden for rammerne af de bevillinger, der er tildelt disse programmer.

Kommissionen har ingen kompetence for så vidt angår fysisk planlægning i medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT nr. C 313 af 10. 11. 1994.

⁽²⁾ EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2487/94

af Jean-Pierre Raffarin (RDE)

til Kommissionen

(30. november 1994)

(95/C 81/75)

Om: Fællesskabsinitiativ til fysisk planlægning

På den XXII. generalforsamling i Konferencen af Perifere Kystregioner i EU (CPMR), der blev afholdt i Cagliari (Sardinien), blev der vedtaget en slutresolution med enstemmighed.

»I resolutionen udtrykker CPMR-regionerne bl.a. ønske om, at afgørelsen fra det uformelle rådsmøde i Liège om et fællesskabsinitiativ til fysisk planlægning gennemføres hurtigt.«

Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at imødekomme CPMR-regionernes ønsker?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(13. januar 1995)

På de uformelle ministermøder træffes der ingen beslutninger. Det er i forbindelse med EF-initiativet INTERREG II og foranstaltningerne i henhold til artikel 10 i forordning (EØF) nr. 4254/88 som ændret ved forordning (EØF) nr. 2083/93 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) ⁽¹⁾, at Kommissionen har taget hensyn til de retningslinjer vedrørende fysisk planlægning, der blev udstukket af formandskabet under det uformelle møde i Liège.

⁽¹⁾ EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2488/94

af Jean-Pierre Raffarin (PPE)

til Kommissionen

(30. november 1994)

(95/C 81/76)

Om: Handikap i forbindelse med fysiske planlægninger

På den XXII. generalforsamling i Konferencen af Perifere Kystregioner i EU (CPMR), der blev afholdt i Cagliari (Sardinien), blev der vedtaget en slutresolution med enstemmighed.

»I resolutionen anmoder CPMR-regionerne, bl.a. om, at Den Europæiske Union i den fremtidige europæiske politik for fysisk planlægning tager højde for det vedvarende handikap, det er at leve i ømråder og randområder.

Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at imødekomme CPMR-regionernes ønsker?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(16. januar 1995)

Skønt et områdes status som ø ikke i sig selv giver adgang til støtte fra strukturfondene, er de fleste af EF's ømråder berettigede til støtte i henhold til mål nr. 1, fordi deres BNP pr. indbygger er mindre end EF-gennemsnittet.

De specifikke og varige ulemper, der er knyttet til områderne er omtalt i Kommissionens dokumenter vedrørende fysisk planlægning, navnlig meddelelsen fra 1991 »Europa år 2000 — Fremtidsudsigterne for udviklingen af Fællesskabets område«⁽¹⁾.

For randområderne (De Oversøiske Departementer, De Kanariske Øer, Azorerne og Madeira) er der tale om varige ulemper som følge af deres beliggenhed fjernt fra det europæiske kontinent, disse regioners økarakter, deres begrænsede størrelse og de vanskelige geografiske vilkår (klima og relief). EF's anerkendelse af betydningen af disse ulemper kommer til udtryk i programmerne PESEIDOM, POSEICAN og POSEIMA, som udgør referencerammerne for gennemførelsen af EF's politik i disse områder (udligning af de socioøkonomiske forskelle og bedre integrering i det indre marked).

EF betragter fysisk planlægning som et højt prioriteret mål, hvilket udmøntes i strukturfondsforanstaltningerne til fordel for disse regioner, som alle er støtteberettigede i henhold til mål nr. 1. Desuden har EF iværksat et specifikt initiativprogram, REGIS, som netop er blevet forlænget for perioden for 1994 til 1999. Således anvendes en betydelig del af EF's strukturfondsstøtte til fysisk planlægning, det være sig i form af infrastruktur (veje, lufthavne og havne) foranstaltninger, der skal bryde isolationen, udvikling af menneskelige ressourcer, miljøbeskyttelse eller støtte til lokale energikilder.

I den nye programmeringsperiode (1994—1999) har EF øget strukturfondsstøtten til regionerne i EF's yderste periferi ved at fordoble sin indsats i forhold til den foregående periode (1989—1993). Heri er også indregnet støtte fra Samhørighedsfonden til de randområder, der er berettiget til støtte fra denne fond.

⁽¹⁾ Dok. KOM(91) 452 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2489/94

af Jean-Pierre Raffarin (PPE)

til Kommissionen

(30. november 1994)

(95/C 81/77)

Om: Beskyttelse og udvikling af kystområder

På den XXII. generalforsamling i Konferencen af Perifere Kystregioner i EU (CPMR), der blev afholdt i Cagliari (Sardinien), blev der vedtaget en slutresolution med enstemighed.

»I resolutionen udtrykker CPMR-regionerne bl.a. ønske om, at der hurtigt udarbejdes en integreret fællesskabspolitik, der både sigter på beskyttelse og udvikling af kystområder i overensstemmelse med det europæiske kystcharter, der blev vedtaget af CPMR i 1981.«

Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at imødekomme CPMR-regionernes ønsker?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(16. januar 1995)

Blandt hovedmålene i meddelelsen »Europa 2000 +: Samarbejde om fysisk planlægning i Europa«, som Kommissionen vedtog i juli 1994, er etablering af et levedygtigt område med det formål at opnå en varig udvikling i hele Fællesskabet.

Kommissionen mener, at den konkrete udmøntning af dette mål først og fremmest må ske ved hjælp af den politik for fysisk planlægning, der defineres af medlemsstaterne og iværksættes af de territoriale, regionale og lokale instanser, med henblik på at sikre ligevægt mellem økonomisk udvikling og beskyttelse af naturarven.

Det er dog dens opfattelse, at der må fastlægges strategier og træffes beslutning om foranstaltninger, der gælder for hele Fællesskabets område. Dette skal ske ved fælles overenskomst og ikke påtvinges, og beslutningen skal træffes på europæisk plan med særlig hensyntagen til de mest følsomme områder, herunder kystområderne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2492/94

af Raymonde Dury (PSE)

til Kommissionen

(30. november 1994)

(95/C 81/78)

Om: Udvælgelsesprøve i Europa-Kommissionen og ansættelse — igen

I tilknytning til min skriftlige forespørgsel E-1669/94⁽¹⁾ beder jeg Dem oplyse: Hvad skal det sige?

⁽¹⁾ EFT nr. C 30 af 6. 2. 1995, s. 2.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(19. december 1994)

Ingen, der har bestået en af Kommissionen afholdt almindelig udvælgelsesprøve med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve, har nogen garanti for at blive ansat ved Kommissionen.

Vedkommende er kun opført på en liste over egnede ansøgere, og i henhold til artikel 5 i bilag III til vedtægten »skal antallet af de på denne liste opførte ansøgere så vidt muligt være mindst dobbelt så stort som antallet af de stillinger, der skal besættes«.

Enhver tjenestemand, der fastansættes, bliver det på grundlag af lister over egnede ansøgere, der har bestået en

udvælgelsesprøve, og de giver alle lige stor sikkerhed for, at de beståede ansøgere er velkvalificerede.

De pågældende foreslår ansat af generaldirektaterne på grundlag af overensstemmelsen mellem den bestående ansøgers profil (uddannelse, erfaring, den bestående udvælgelsesprøves art osv.) og de kvalifikationer, der kræves til den stilling, som skal besættes.

Kommissionen finder det helt normalt, at GD XXI foreslår ansættelse af ansøgere, der har bestået udvælgelsesprøven i tildspørgsmål, i stillinger, hvortil disse kvalifikationer er påkrævet, og andre bestående ansøgere til stillinger, hvortil der kræves andre færdigheder.

Parlamentet på sit plenarmøde den 29. september 1994 udtryk for sin tilfredshed med godkendelsen af denne helhedsplan for humanitær bistand, der udgør 9 994 500 ecu.

Det nævnte forbindelseskantor har hverken mandat eller midler til at tage sig af problemer som dem, det ærede medlem anfører.

Det påhviler Den Europæiske Union eventuelt at skride ind over for de cubanske myndigheder til fordel for Corp Yeras.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2509/94

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen

(30. november 1994)

(95/C 81/79)

Om: Situationen for den cubanske fagforeningsmand Corp Yeras

Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-2123/94 ⁽¹⁾ om de overfald, som den cubanske fagforeningsleder Lázaro Corp Yeras har været udsat for, er langt fra tilstrækkeligt.

I betragtning af at ECHO blandt andet har til opgave at vurdere den humanitære indsats i tredjelande, bør det kunne vurdere denne sag ved simpelthen at tage kontakt med omtalte fagforeningsmand, som kunne bekræfte eller afkræfte de oplysninger, der angår ham, og eventuelt få at vide, om man kan yde ham nogen form for humanitær bistand.

Har Kommissionen mulighed for at forbedre sit tidligere svar?

⁽¹⁾ EFT nr. C 30 af 6. 2. 1995, s. 59.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Hans Van den Broek

(6. januar 1995)

De oplysninger, som Kommissionen råder over angående situationen i Cuba, bl.a. for så vidt angår overholdelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, har ikke nogen forbindelse med det faktum, at Kommissionen har et forbindelseskantor i Cuba, hvis aktiviteter er koncentreret om humanitær bistand.

Dette forbindelseskantor har til opgave at iværksætte, overvåge og koordinere den helhedsplan for humanitær bistand til fordel for den cubanske befolkning, som blev vedtaget af Kommissionen i juli 1994, og som vil blive gennemført af ca. tolv europæiske NGO. I øvrigt gav

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2512/94

af Miguel Arias Cañete (PPE)

til Kommissionen

(30. november 1994)

(95/C 81/80)

Om: Fællesskabsinitiativet PESCA

Kommissionen har i 1994 iværksat fællesskabsinitiativet PESCA.

Kan Kommissionen oplyse, hvordan de projekter, der i indværende regnskabsår er blevet finansieret over dette initiativ, fordeles sig mellem medlemsstaterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Yannis Paleokrassas

(21. december 1994)

Fordelingen mellem medlemsstaterne af det samlede beløb for fællesskabsinitiativet PESCA for perioden 1994 til 1999 er følgende:

(mio. ecu i 1994-priser)

Land	Endelig bevilling
Belgien	2,0
Danmark	16,4
Tyskland	23,0
Grækenland	27,1
Spanien	41,5
Frankrig	27,9
Irland	6,7
Italien	33,7
Nederlandene	10,7
Portugal	25,6
Det Forenede Kongerige	36,9
I alt	257,9

Der er med denne fordeling taget hensyn til de forøgelser, der er foretaget af visse PESCA-tildelinger (beslutninger truffet i partnerskab mellem de pågældende medlemsstater og Kommissionen), efter at Kommissionen besluttede at forøge den samlede tildeling til EF-initiativerne for flere medlemsstaters vedkommende.

I regnskabsåret 1994 blev 36 mio. ecu som forpligtelsesbevillinger opført på budgettet for PESCA. Fordelingen af bevillingerne mellem de forskellige programmer vil afhænge af resultatet af den gennemgang af de nævnte programmer, Kommissionen for øjeblikket er i færd med at foretage.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2520/94

af Antonio Tajani (FE)

til Rådet

(16. november 1994)

(95/C 81/81)

Om: Tilpasning af de italienske regler til de europæiske regler vedrørende højere læreanstalter inden for gymnastik

Rådet bedes besvare følgende spørgsmål:

1. Finder Rådet det ikke uretfærdigt og krænkende over for italienske statsborgere, at de ved afslutningen af studierne ved de højere læreanstalter inden for gymnastik får et eksamensbevis og ikke består en embedseksamen, således som det er tilfældet i Den Europæiske Unions øvrige lande?
2. Finder Rådet det ikke nødvendigt at anmode regeringen og det italienske Parlament om at fremskynde iværksættelsen af en grundlæggende reform, hvorved de italienske regler tilpasses gældende europæiske regler, og at der rent faktisk gøres en ende på en situation, der stiller italienske gymnastiklærere ringere? Såfremt der ikke gennemføres en sådan reform, vil disse lærere aldrig nogensinde kunne finde arbejde uden for Italiens grænser.

Svar

(10. februar 1995)

Lærereksamensbeviser anerkendes på EF-plan enten inden for rammerne af første generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser (Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed) ⁽¹⁾, såfremt den pågældende uddannelse er videregående og af mindst tre års varighed, eller inden for rammerne

af anden generelle ordning (Rådets direktiv 92/51/EØF af 18. juni 1992 om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplerende af direktiv 89/48/EØF) ⁽²⁾, hvis disse betingelser ikke er opfyldt.

Anerkendelsen sker på grundlag af en sammenligning mellem ansøgerens eksamensbevis og det, der kræves i værtslandet, idet der her vil blive tale om visse tilpasningsmekanismer, hvis der er væsentlige forskelle mellem ansøgerens uddannelse og den, der tilbydes i værtslandet. Ved direktiv 92/51/EØF indføres der i øvrigt en række overgangsmuligheder med henblik på de tilfælde, hvor det eksamensbevis, der kræves i en medlemsstat for udøvelsen af et erhverv, opnås efter en videregående uddannelse, men uden videregående uddannelse i en anden medlemsstat.

Det fremgår af ovenstående, at de to generelle ordninger ikke udgør »europæiske regler« for de erhverv, der falder inden for deres anvendelsesområde, men udelukkende er anerkendelsesordninger, hvorved der tages hensyn til eventuelle forskelle i de pågældende uddannelsers indhold/niveau.

Hvis den italienske gymnastiklæreruddannelse ikke opfylder kriterierne i første generelle ordning, er det derfor muligt, at en indehaver af det pågældende eksamensbevis skal bevise, at han har erhvervs erfaring, eller skal underkaste sig en af de tilpasningsmekanismer, der er indeholdt i de to direktiver (prøvetid eller egnethedsprøve), såfremt han ønsker at udøve sit erhverv i en anden medlemsstat, hvor den pågældende uddannelse hører til de videregående uddannelser.

På den baggrund hører spørgsmålet om, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt at tilpasse de italienske regler, således at den italienske gymnastiklæreruddannelse kan anerkendes stort set automatisk i andre medlemsstater, udelukkende under de italienske myndigheders kompetence.

⁽¹⁾ EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989, s. 16.

⁽²⁾ EFT nr. L 209 af 24. 7. 1992, s. 25.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2522/94

af Manuel Medina Ortega (PSE)

til Kommissionen

(30. november 1994)

(95/C 81/82)

Om: Oversigt for THERMIE-programmet

Ingen af regionerne i Fællesskabets yderste periferi (Azorerne, De Kanariske Øer, Madeira og de franske oversøiske departementer) er nævnt i oversigten for THERMIE--

programmet for 1995 offentliggjort af Kommissionens Generaldirektorat for Energi.

Kan Kommissionen i betragtning af, at der som led i THERMIE-programmet er afsat betydelige ressourcer til disse regioner, og at der forventes en yderligere indsats på dette område, hurtigst muligt rette denne fejl og undladdelse?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2664/94

af José Apolinário (PSE)

til Kommissionen

(14. december 1994)

(95/C 81/83)

Om: THERMIE-programets tidsplan og kort

På kortet i tidsplanen for THERMIE-programmet, der er offentliggjort af Kommissionens Generaldirektorat for Energi, er nogle af EU's meget afsidesliggende regioner (Azorerne, De Kanariske øer, Madeira og De Franske Oversøiske Departementer) ikke medtaget.

Kan Kommissionen oplyse, hvorfor disse regioner er udeladt og foretage de nødvendige rettelser?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja
på skriftlig forespørgsel E-2522/94 og E-2664/94
(17. januar 1995)

Kommissionen medtog ikke Fællesskabets yderligst beliggende regioner (Açorerne, De Kanariske Øer, Madeira samt De Franske Oversøiske Departementer (OD) i oversigten over THERMIE-programmet for 1995, fordi det ikke var hensigten med dette kort at præsentere Fællesskabet som helhed. Det fremmer det geografiske kontinent Europa med umiddelbart tilstødende områder.

Dog vil Kommissionen gøre sig stor umage for at sikre, at også disse områder medtages på de fremtidige kort, der udfærdiges under Fællesskabets THERMIE-program.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2523/94

af Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR)

til Kommissionen

(30. november 1994)

(95/C 81/84)

Om: EF-foranstaltninger til forbedring af kvaliteten på råhuder og skind til gavn for kvægavls- og garverisektoren

Der bør tages skridt til:

- at forebygge de alvorlige sygdomme dermatomycose og ektoparasitose, som rammer kvæg og er en trussel mod såvel kvæggets som kvægavlernes helbred
- at forbedre hygiejnen og dyrenes velfærd generelt samt under transport
- at øge rentabiliteten inden for forarbejdningen af huder og skind, som er biprodukter fra slagterisektoren, og endelig til
- at mindske de negative følger af råvarernes manglende kvalitet for den europæiske garverisektor.

Hvilke foranstaltninger agter Generaldirektoratet for Landbrug på denne baggrund at træffe for at forbedre kvaliteten på råhuder og skind, der er råvarerne til læderproduktion, både hvad angår indførelse af bestemmelser herfor og støtte til forsknings- og demonstrationsprojekter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(13. januar 1995)

Kommissionen er meget optaget af problemer i forbindelse med angreb af sygdomme og skadegørere, men mener, at det i hvert enkelt tilfælde påhviler producenterne at behandle dyrene.

Der foreligger allerede EF-lovgivning for dyrevelfærd og sundhedsforhold, også under transport.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2533/94

af Christian Jacob (RDE)

til Kommissionen

(30. november 1994)

(95/C 81/85)

Om: Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for landbrugsprodukter til konsum — europæisk konkurrencepolitik

Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92⁽¹⁾ indeholder bestemmelser om beskyttelse af geografiske betegnelser og

oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler.

Rådet har fastsat disse bestemmelser ud fra den betragtning, at produktion, tilvirkning og distribution af landbrugsprodukter og levnedsmidler indtager en vigtig plads i Fællesskabets økonomi, og at fremme af salget af produkter med visse særlige karakteristika kan få væsentlig betydning for udviklingen i landdistrikterne, i og med at landbrugernes indkomst forøges, og landbefolkningen kan forblive i disse områder.

Det bemærkes imidlertid i EF-traktatens artikel 85 (konkurrencereglerne), stk. 3, at bestemmelserne i stk. 1 i samme artikel (forbud mod aftaler mellem virksomheder, samordnet praksis) kan erklæres uanvendelige på enhver praksis, som bidrager til at fremme den økonomiske udvikling.

Kan Kommissionen på baggrund af disse to forhold give en begrundelse for, at de i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 omhandlede produkter underlægges artikel 85, stk. 1, når de rent faktisk bidrager til at fremme den økonomiske udvikling?

(¹) EFT nr. L 208 af 24. 7. 1992, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(21. december 1994)

Som det fremgår af betragtningerne i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler, tager denne forordning bl.a. sigte på at fremme økonomiske fremskridt, og den udgør en ramme, der skal sikre lige konkurrencevilkår for de producenter, der har ret til de omhandlede betegnelser.

Der er med henblik på beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret, jf. EF-traktatens artikel 36, blevet indført en beskyttelse, som hovedsagelig består i, at eksklusiv anvendelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser forbeholdes de producenter, der har ret hertil.

Denne eneret er forbeholdt producenter, der er etableret på lokaliteter, der er omfattet af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse. Som Domstolen anførte i sin dom af 20. oktober 1993 — Phil Collins, vil udøvelsen af denne rettighed kunne påvirke samhandelen med varer og tjenesteydelser og konkurrenceforholdene i Fællesskabet. Disse problemer må løses under overholdelse af traktatens regler. I det omfang, artikel 85, stk. 1, overtrædes som følge af aftaler mellem de berørte producenter, er det en forudsætning for, at forbuddet ikke finder anvendelse, at der enten træffes en beslutning eller udstedes en forordning på

grundlag af artikel 85, stk. 3, som det anføres i det ærede medlems spørgsmål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2558/94

af Michl Ebner (PPE)

til Rådet

(23. november 1994)

(95/C 81/86)

Om: Chikaner i rejsetrafikken inden for Europa

Onsdag den 9. november 1994 kort efter kl. 23.00 blev dr. Michl Ebner tilbageholdt en time ved grænseovergangen Brenner/Autobahn af underofficer Locorte fra finanspolitiet uden angivelse af begrundet mistanke; selv om han tilkendegav sig som parlamentsmedlem, blev alle hans parlamentsdokumenter og personlige papirer (i modstrid med bestemmelserne i artikel 19 og 20 i den italienske statslov nr. 43/1973 og det hertil hørende tjenstlige reglement nr. 80 af 28. marts 1973) kontrolleret side for side, og han blev anmodet om at tømme sine jakke- og bukselommer.

Dette giver anledning til følgende spørgsmål:

Er denne chikanøse og intimiderende kontrol af rejsende en enkeltstående foreteelse, eller er der tale om en permanent foranstaltning, der gennemføres af denne eller andre ansatte i finanspolitiet ved grænseovergangen Brenner/Autobahn?

Er denne fremgangsmåde, som — efter forlydende — ikke var et enkeltstående tilfælde, godkendt af de foresatte, og i bekræftende fald: siden hvornår?

Hvorfor afbrød underofficer Locorte den påbegyndte kropsvisitation af EP-medlemmet Michl Ebner, da denne vægrede sig ved at tømme sine jakke- og bukselommer som en gemen tyveknægt og bad om at tale med den overordnede? Hvis der havde foreligget mistanke, skulle underofficeren have gjort sin »pligt« og gennemført kropsvisitationen. Når han ikke gjorde det, begik han en embedsforsømmelse. Ellers er hans handlemåde udtryk for renlivet og ondsksfuld chikane.

Er denne behandling ved Brenner især forbeholdt det tyske mindretal i Sydtyrol — som et udtryk for den nye højredrejning, der er sket i Italien, og som betyder, at man forsøger at marginalisere alle former for mindretal og begrænse deres rettigheder?

Af alle disse grunde anmoder undertegnede Rådets formand om at tage de nødvendige skridt over for den italienske regering med henblik på at få affæren grundigt undersøgt, rejse disciplinærsag mod den eller de ansvarlige og skabe forudsætninger for, at hverken folkevalgte parlamentsmedlemmer eller almindelige borgere udsættes for en sådan behandling i det forenede Europa.

Svar

(10. februar 1995)

Som det ærede parlamentsmedlem vil vide, er han berettiget til beskyttelse i henhold til de bestemmelser i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der omhandler medlemmerne af Europa-Parlamentet (kapitel III). Hvis han ikke mener, at disse bestemmelser har været overholdt i forbindelse med den episode, som han beskriver, må han selv eller den institution, som han er medlem af, tage sagen op over for de kompetente nationale myndigheder, som er ansvarlige for deres toldpersonales optræden.

Hverken Rådet eller dets formandskab kan derfor gribe ind i sagen, da det ikke ligger inden for deres kompetence at gøre det.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2561/94

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen

(5. december 1994)

(95/C 81/87)

Om: Den Europæiske Union og støtte til virksomheder fra EU, der udsættes for afpresning af den russiske mafia

Tilsyneladende tvinges ikke så få virksomheder fra EU, som har etableret sig på det russiske marked, til at betale til den lokale mafia for at beskytte sine ansatte og sine anlæg og for at sikre afsætningen af deres varer.

Det forlyder f.eks., at de »tjenesteydelser«, mafiaen tilbyder, for de spanske eksportører indebærer en »ekstratold« på over 150 % af den gennemsnitlige pris på varer fremstillet i Spanien.

Desuden er optagelse i registre over udenlandske virksomheder — uden hvilken eksportøren i EU skal betale 35 % af virksomhedens værdi — også et område, der domineres af mafiaen.

Kan Kommissionen, eftersom disse mafiametoder på det russiske marked rammer virksomheder fra EU i almindelighed, oplyse sin holdning hertil og hvad den har foreslået de russiske myndigheder for at hindre, at virksomhederne udsættes for sådanne afpresningsmetoder i landet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(11. januar 1995)

Kommissionen deler det ærede medlems bekymring. På bilaterale møder med repræsentanter for Den Russiske

Føderation, også på højeste plan, har Kommissionen mange gange gjort opmærksom på, at bekæmpelse af kriminelle aktiviteter i Rusland er en væsentlig forudsætning for at forbedre klimaet for fremmede investeringer i Rusland og for at fremme handelsforbindelserne mellem Fællesskabet og Rusland. De russiske myndigheder er helt på det rene med de problemer kriminaliteten skaber for udviklingen af den russiske økonomi.

Aftalen om partnerskab og samarbejde, som Kommissionen undertegnede med Rusland den 24. juni 1994, og som, når den er ratificeret, vil udgøre den retlige ramme for forbindelsen mellem Fællesskabet og Rusland, indeholder bestemmelser om hindring af illegal virksomhed, som er relevante for denne bekymring. Artikel 81 i partnerskabs- og samarbejdsaftalen behandler spørgsmålet om hvidvaskning af penge. I artikel 82 foreslås det, at aftalens parter samarbejder om at øge effektiviteten af politikker og foranstaltninger til at bekæmpe ulovlig narkotika-produktion, — levering og — handel og i artikel 84 bekræftes Fællesskabets og Ruslands forpligtelse til samarbejde for at forhindre illegale aktiviteter i almindelighed. Det forhold, at der for første gang indsættes sådanne artikler i en bilateral aftale, som Fællesskabet indgår med et tredjeland, viser, hvor stor betydning spørgsmålet tillægges og at alle parter i partnerskabsaftalen, herunder også Rusland, er klare over de skadelige virkninger, kriminelle handlinger kan få på vort indbyrdes forhold.

Kommissionen ønsker også at henlede det ærede medlems opmærksomhed på Fællesskabets program for faglig bistand, Tacis. Projekter inden for uddannelse, nye legale og regulerende rammer, nye og ændrede institutioner og ikke-statslige organisationer går netop ud på at støtte de russiske myndigheder i deres bestræbelser for at udforme og gennemføre en lovgivning, som effektivt vil bekæmpe illegale aktiviteter i Rusland.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2568/94

af Christine Oddy (PSE)

til Kommissionen

(5. december 1994)

(95/C 81/88)

Om: Indespærring af børn i den guatemalanske stats revalideringscentre

Har Kommissionen kendskab til forlydender om, at der i den guatemalanske stats revalideringscentre holdes børn indespærret?

Hvad agter Kommissionen at gøre for at give udtryk for sin bekymring over denne inhumane praksis?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(6. januar 1995)

Kommissionen er klar over, at der foretages en forlænget tilbageholdelse af unge, der afventer dom, i visse lukkede statslige institutioner i Guatemala, som ikke støttes af Kommissionen, og som den derfor ikke har mulighed for at kontrollere.

Denne situation er bl.a. en følge af, at den nationale kodeks for beskyttelse af mindreårige i sin nuværende version overhovedet ikke nævner dette problem.

Det er derfor nødvendigt at indføre en mere hensigtsmæssig lovgivning. I praksis hænger den forlængede indespærring af mindreårige ofte sammen med bureaukratisk langsomhed, som forhindrer en hurtig gennemgang af deres situation (mangel på personale eller manglende kvalifikationer hos personalet, overbelastning af domstolene ...).

Et af formålene med programmet til fordel for gadebørn i Guatemala City, der blev godkendt af Kommissionen i juni 1994, er at indlede en sådan institutionel reform.

Programmet tager især sigte på:

- a) at relatere lovene og procedurerne om bistand og beskyttelse af udsatte mindreårige til principperne i FN's konvention om børns rettigheder (som er ratificeret af Guatemala), ved at søge alternativer til varetægtsfængsling, såsom anbringelse i familiepleje og forskellige andre forebyggende foranstaltninger (indlogering, social vejledning, moralsk støtte, skole- og erhversuddannelse)
- b) at fremme uddannelsesforanstaltninger for dommere i sager vedrørende mindreårige, institutionspersonale, der bistår de mindreårige, politi osv. med henblik på overholdelse af menneskerettigheder
- c) at oplyse de unge angående deres rettigheder, lovene om beskyttelse af mindreårige, seksuelle spørgsmål, medmenneskelige kontaktforhold ...
- d) at forenkle og begrænse de procedurer, der går forud for fængsling ved at forenkle oplysnings- og beslutningsfaserne, og ved at fremskaffe identifikationsdokumenter og andre nødvendige oplysninger hurtigst muligt for at undgå, at de mindreårige bliver udsat for unødvendige lidelser.

Samtidig med denne institutionelle reform vil der under programmet blive gennemført to andre foranstaltninger med henblik på dels at adskille de unge tiltalte fra dem, der er blevet dømt for en forbrydelse, de rent faktisk har begået, dels gøre en indsats for i så høj grad som muligt at begrænse sagsforberedelsen og tilbageholdelsen af tiltalte personer, der afventer en dom.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2575/94
af Christine Oddy (PSE)
til Kommissionen
(5. december 1994)
(95/C 81/89)

Om: Præsident Kumaratunga og fredsprocessen i Sri Lanka

Hvad agter Rådet — nu da fru Kumaratunga er blevet valgt til præsident i Sri Lanka — at gøre for at bistå præsident Kumaratunga med at få indført fred i den nordlige del af Sri Lanka?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek
(9. januar 1995)

Kommissionen følger opmærksomt udviklingen i den politiske situation i Sri Lanka. Den hilser med tilfredshed de foranstaltninger, der er truffet af den nye regering i Sri Lanka for at igangsætte fredsprocessen i landet.

På trods af de voldshandlinger, der blev begået bl.a. i forbindelse med valgkampagnen til præsidentvalget, bekræfter valgresultaterne, at Sri Lankas befolkning ønsker at tilskynde republikkens nye præsident til at fortsætte fredsprocessen.

Den Europæiske Union har i sinde at støtte den positive holdning, som myndighederne i Sri Lanka har indtaget, ved den 29. november 1994 at vedtage en erklæring, der fordømmer de terroristiske handlinger og støtter en fortsættelse af fredsprocessen:

»EU glæder sig over resultatet af præsidentvalget, som anses for at være korrekt og frit afholdt. EU er overbevist om, at resultatet heraf vil motivere den nyligt etablerede regering i Sri Lanka til at fortsætte sine konstruktive bestræbelser på at iværksætte tillidskabende foranstaltninger for på fredelig måde at løse problemet med hensyn til den nordlige og østlige del af Sri Lanka.

EU fordømmer terroristiske handlinger såsom mordet på Gamini Dissanayake. Vold løser ikke politiske problemer.

I denne henseende tilskynder EU i høj grad LTTE til at tage positive skridt for at imødekomme de bestræbelser, som regeringne i Sri Lanka har udvist for at genoprette freden i landet og at dæmpe voldsbølger.

EU følger fortsat nøje begivenhederne i Sri Lanka.

De tiltrædende lande Østrig og Finland tilslutter sig denne erklæring.«

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2576/94
af Christine Oddy, Glenys Kinnock, David Morris
og Tony Cunningham (PSE)
til Kommissionen
(5. december 1994)
(95/C 81/90)

Om: Bistand til rwandiske flygtninge

Vil Kommissionen yde finansiel bistand til nødhjælssindsatsen til fordel for rwandiske flygtninge i nabolande, hjemstavnsfordrevne personer inden for Rwandas egne grænser og tilbagevendende flygtninge?

Vil Kommissionen endvidere opfordre FN til at sende menneskerettighedsmonitorer ud til hver eneste kommune i Rwanda og til at sørge for ledsagelse af tilbagevendende flygtninge?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin
(16. januar 1995)

Siden den 6. april 1994, hvor krisen i Rwanda begyndte, har ECHO bevilget 182 mio. ecu til humanitære organisationers programmer for flygtede, hjemsendte og fordrevne rwandiske og burundiske befolkningsgrupper (Zaire, Tanzania, Uganda, Burundi og Rwanda). Tallet når op på næsten 250 mio. ecu, hvis man går tilbage til den 21. oktober 1993, hvor den burundiske krise begyndte.

Medens alle afgørelser om humanitær bistand indtil den 6. april 1994 blev truffet for klart definerede kategorier af befolkningen (flygtninge, hjemsendte, fordrevne) i specifikke lande, har størrelsen og hurtigheden af folkebevægelserne både inden for og imellem landene fået Kommissionen til at tage en mere fleksibel, regional fremgangsmåde i anvendelse efter den nye krises udbrud i Rwanda. Fra nævnte dato blev alle afgørelser truffet til fordel for den rwandiske eller burundiske befolkning som sådan, uanset i hvilket land interventionen skulle ske.

Den nuværende situation karakteriseres af, at der i Rwandas og Burundis nabolande befinder sig over 2 millioner flygtninge, at der er 450 000 hjemsendte i Burundi (som kommer fra Tanzania og Zaire), 450 000 hjemsendte i Rwanda (som kommer fra Zaire og Burundi), 560 000 fordrevne i Burundi og 1,8 millioner fordrevne i Rwanda. Humanitærhjælpeprogrammerne, som ECHO har finansieret i området siden den 6. april 1994, er ved at udløbe. Kommissionen besluttede i december 1994 at gennemføre en ny samlet humanitær bistandsplan på 50 mio. ecu for

seks måneder, som skal dække den rwandiske og burundiske befolknings mest påtrængende behov uden for og inden for deres lande og tilskynde disse befolkningsgrupper til at vende tilbage til deres land.

Planen består af tre dele:

- Videreførelse af støtten til De Forenede Nationers agenturer, med henblik på dækning af humanitære behov på regionalt plan. Siden april har ECHO således tildelt Højkommissariatet for Flygtninge (UNHCR) en betydelig finansiering til foranstaltninger for flygtninge og hjemsendte. Disse midler støtter både UNHCR's og de ikke-statslige organisationers (NGO) foranstaltninger. Denne fremgangsmåde, som blev positivt evalueret af partnerne i november, vil blive fortsat.
- Støtte til Den Internationale Røde Korskomité og en række NGO'er til programmer for humanitær bistand til fordrevne inden for Rwanda, såvel til deres umiddelbare behov (livsfornödenheder og medicin/hygijne) som til behov i forbindelse med deres genbosættelse.
- Denne støtte sigter især imod en fortsættelse af den humanitære bistand til de fordrevne befolkningsgrupper; genoptagelse af sundhedsstrukturernes aktivitet; indretning af modtagelsescentre for bortkomne og forældreløse børn og varetagelse af deres behov; støtte til genbosættelse af familier.
- Direkte støtte til NGO's foranstaltninger til fordel for fordrevne i Burundi; det overvåges, om deres behov imødekommes på en retfærdig måde i forhold til UNHCR's dækning af de flygtedes og hjemsendtes behov.

Med denne afgørelse når den bistand, der siden den 6. april 1994 er tildelt den rwandiske og burundiske befolkning i området, op på over 180 mio. ecu.

Kommissionen arbejder i øjeblikket med at udsende menneskerettighedsobservatører efter anmodning fra de rwandiske myndigheder, jf. Rådets fælles holdning af 4. oktober og Rådets resolution af 25. november 1994.

Observatørerne, hvoraf tre allerede er ankommet for at forberede den større gruppe, der følger efter, skal bistå udsendingene fra De Forenede Nationers Højkommissariat for Menneskerettigheder. Den gruppe udsendinge, Fællesskabet finansierer, omfatter ca. 50 observatører i fem måneder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2583/94

af Richard Balfe (PSE)
til Rådet

(25. november 1994)

(95/C 81/91)

Om: Vin og spiritus

Idet der henvises til svaret på skriftlig forespørgsel E-1855/94 ⁽¹⁾, bedes Rådet bekræfte, at resultaterne af den første undersøgelse af, hvordan direktivet fungerer, der skal finde sted inden den 1. januar 1995, vil blive offentliggjort?

⁽¹⁾ EFT nr. C 24 af 30. 1. 1995, s. 40.

Svar

(10. februar 1995)

Rådet har endnu ikke fået forelagt den rapport, som det ærede parlamentsmedlem omtaler. Rådet må først behandle rapporten, inden det kan udtale sig om, hvorvidt resultaterne af behandlingen vil blive offentliggjort og i bekræftende fald på hvilken måde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2586/94

af Isidoro Sánchez García (ARE)
til Kommissionen

(5. december 1994)

(95/C 81/92)

Om: Forbindelser med Mercosur og landene i Middelhavsområdet

Vil Kommissionen på baggrund af Spaniens historiske, geografiske og kulturelle bånd til landene i Mercosur og i Middelhavsområdet besvare følgende:

1. Hvilken rolle er Spanien tiltænkt i Kommissionen nye vision vedrørende forbindelserne landene imellem? Og mener Kommissionen i bekræftende fald, at Spanien i højere grad vil kunne danne forbindelsesled i samarbejdet med de to ovennævnte landegrupper?
2. En række af Middelhavslandene og Spanien har sammenfaldende økonomiske interesser. Hvorledes vil disse

blive berørt af den nye situation? Og hvilke foranstaltninger påtænker Kommissionen af iværksætte for at kompensere for eventuelle tab som følge heraf?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín

(16. januar 1995)

Kommissionen har foreslået, at forbindelserne med Mercosur styrkes i to faser. Første fase omfatter en mellemregional rammeaftale om handelsmæssigt og økonomisk samarbejde. Anden fase omfatter gradvis og gensidig liberalisering af samhandelen samt konsolidering af den politiske dialog.

Inden for disse rammer står Fællesskabet og Mercosur-landene over for en ny, fælles udfordring, hvor hver enkelt lands medvirken vil være afgørende.

Visse medlemsstater, som har kultur og sprog tilfælles med Mercosur, vil på baggrund af denne europæiske strategi i højere grad kunne bidrage til at fremme og styrke de bånd, der eksisterer mellem de to regioner.

Dette kan måske fremme og anspore til en aktiv deltagelse fra alle medlemsstaters side, idet de omfattende handelsmæssige og økonomiske forbindelser, som disse har med Mercosur-landene, viser, at der er behov for en fælles forpligtelse.

For så vidt angår Middelhavsområdet, vil Spanien formodentlig være et af de lande, som har mest direkte interesse i den nye Middelhavspolitik. Euro-Middelhavskonferencen på ministerniveau, som vil være den formelle indledning på de nye forbindelser, skal afholdes i Barcelona i november 1995.

Spanien vil økonomisk set være et af de lande, der får størst fordel af en styrkelse af Euro-Middelhavsforbindelserne, specielt hvad angår Maghreb-landene. Spaniens samhandel og investeringsforbindelser med Maghreb kan ikke undgå at blive forøget betydeligt.

Kommissionen minder i den forbindelse om opførelsen af en ny gasledning fra Algeriet via Marokko til Spanien og Portugal, den elektriske sammenkobling mellem Spanien og Marokko samt det voksende omfang af spanske private investeringer i Marokko.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2594/94

af Werner Langen (PPE)

til Rådet

(31. januar 1995)

(95/C 81/93)

Om: Planer om indførelse af en minimums-vinafgift på EU-plan

Det forlyder, at den ansvarlige kommissær har udarbejdet planer om indførelse af en minimumsvinafgift i EU. Til trods for at der er behov for en harmonisering af forbrugsafgifterne, går dette stik imod Rådets bestræbelser på at skabe orden på vinmarkedet. Den planlagte EU-vinafgift ville hæmme vinsalget og dermed gå på tværs af målsætningerne om at øge vinsalget.

Rådet bedes derfor oplyse:

1. Hvorledes det går med drøftelserne om indførelse af en minimumsvinafgift i EU?
2. Hvor høj denne minimumsafgift skal være?
3. Om man samtidig vil sænke de højere vinafgiftssatser, der opkræves i visse EU-medlemsstater?
4. Hvorledes det bedømmer modsætningerne mellem den planlagte vinmarkedsform og indførelsen af en vinafgift?
5. Hvor langt man i Rådet er nået med drøftelserne om en EU-minimumsvinafgift?

Svar

(10. februar 1995)

Rådet har endnu ikke fået forelagt det forslag, som det ærede parlamentsmedlem omtaler.

Nogle producenter har udnyttet reformen til spekulation, idet de forpagter og dyrker så mange parceller som muligt udelukkende for at få hektarstøtte og derefter undlader at høste afgrøderne, fordi prisen er for lav. Dette gælder især dyrkning af solsikker i visse egne i Frankrig.

Denne fremgangsmåde er en åbenlys fordrejning af formålet med EF-bestemmelserne og er i realiteten det samme som svig med offentlige midler.

Hvilke informationer ligger Kommissionen inde med om dette problem, og hvilke foranstaltninger påtænker den at træffe eller foreslå for at standse denne form for misbrug?

Vil Kommissionen foreslå ordningen ændret, f.eks. ved at der sættes loft over størrelsen af det dyrkningsareal, som der kan ydes hektarstøtte til?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(13. januar 1995)

Kommissionen råder ikke over oplysninger om det ærede medlems specifikke anklage.

Kommissionen er imidlertid opmærksom på den risiko for budgettet, »støttedyrkning« udgør. Derfor blev gennemførelsesbestemmelserne til støtteordningen for producenter af markafgrøder, navnlig oliefrø, udarbejdet med vægt på at forebygge tilsåning af områder med det ene formål at modtage godtgørelse. Følgelig ydes der kun støtte til arealer med oliefrøafgrøder i produktionsområder eller dele af produktionsområder, der er erklæret for klimatisk og dyrkningsmæssigt egnede, og som er blevet tilsået i overensstemmelse med lokalt anerkendte standarder. Endvidere skal afgrøden vedligeholdes, indtil blomstringens begyndelse under normale vækstbetingelser og mindst indtil 30. juni. Disse krav giver medlemsstaterne mulighed for at træffe nødvendige skridt til at forebygge den af det ærede medlem beskrevne praksis.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2597/94

af Noël Mamère (ARE)

til Kommissionen

(5. december 1994)

(95/C 81/94)

Om: Den fælles landbrugspolitik — misbrug af hektarstøtten i spekulationsøjemed

Som led i reformen af den fælles landbrugspolitik er der sideløbende med lavere producentpriser indført en hektarstøtteordning uden loft.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2598/94

af Bernard Stasi, Georges de Brémond d'Ars og
Jean-Pierre Bébér (PPE)

til Rådet

(13. december 1994)

(95/C 81/95)

Om: Reform af den fælles markedsordning for vin

Kommissionen har forelagt Rådet forslag til en reform af den fælles markedsordning for vin.

For at sætte en stopper for EF's strukturelle overskudsproduktion af vin skal det for fremtiden udelukkende være Kommissionen, der fastsætter betingelserne for fremstilling og dyrkning af vin i Fællesskabet. En sådan reform vil, hvis den vedtages, betyde, at de franske brancheorganisationer fratages deres vigtigste beføjelser bl.a. retten til at regulere markedet.

1. Er Rådet fuldstændig klar over de katastrofale følger, det vil få for økonomien i de regioner hvor der produceres kvalitetsvin eller spiritus (Champagne, Bourgogne, Bordeaux, Cognac etc.), hvis man sætter spørgsmålstejn ved de bestemmelser, som de franske brancheorganisationer har fastsat for markedet for AOC-vine?
2. CIVC (Le Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne) har i mere end et halvt århundrede iagttaget og kontrolleret markedet under de bedst tænkelige betingelser og til branchens og myndighederne fulde tilfredshed. Finder Rådet, der lægger så stor vægt på nærhedsprincippet i Maastricht-traktaten, det ikke paradoksalt, at man i denne situation ønsker at overdrage Kommissionen disse beføjelser?
3. Hvad vil Rådet gøre for at sikre, at nærhedsprincippet overholdes i den nye fælles markedsordning for vin?

Svar

(10. februar 1995)

Rådets instanser behandler i øjeblikket det forslag, som det ærede parlamentsmedlem nævner.

Generelt kan det siges, at Kommissionens forslag på dette punkt tager sigte på at styrke brancheorganisationernes positive rolle ved at fastlægge den juridiske ramme for disse organisationers oprettelse, anerkendelse og virksomhed, således at de kan bidrage til, at der i højere grad tages hensyn til markedsrealiteterne på regionalt og tværregionalt plan, samt til at produktionens tilrettelæggelse og produkternes fremstilling og afsætning forbedres.

Der er altså ikke tale om at anfægte brancheorganisationernes rolle, men tværtimod om at skabe faste rammer og dermed bedre muligheder for deres virksomhed.

1. I den forbindelse og for så vidt angår første spørgsmål henledes det ærede parlamentsmedlems opmærksomhed på artikel 39 i Kommissionens forslag, hvorefter medlemsstaterne anerkender brancheorganisationer, som for en eller flere regioner i Fællesskabet varetager aktiviteter vedrørende bl.a. en bedre koordinering af markedsføringen af vinprodukter, forøgelse af produktværdien, beskyttelse af kontrollerede betegnelser og geografiske benævnelser samt fastlæggelse af produktionsregler, fremstillingsnormer og tekniske standarder

for produkternes markedsføring, der er strengere end de bestemmelser, der er fastsat i EF-retsforskrifterne og de nationale forskrifter.

Desuden hedder det i artikel 41, at en brancheorganisationers aftaler og samordnede praksis under visse betingelser kan udvides til også at gælde erhvervsdrivende, som ikke er medlem af brancheorganisationen.

2. Med hensyn til andet og tredje spørgsmål skal det — som også fremhævet i selve forslaget — bemærkes, at Kommissionen med hensyn til brancheorganisationer faktisk har fulgt en fremgangsmåde, der fuldt ud respekterer subsidiaritetsprincippet, og som styrker medlemsstaternes rolle både hvad angår dels anerkendelse af brancheorganisationerne, således som det allerede er sagt, og dels mulighederne for en udvidet anvendelse af aftaler og samordnet praksis.

Endelig ønsker Rådet at understrege, at det ifølge Kommissionens forslag er medlemsstaterne selv, der bl.a. ved hjælp af regionalprogrammer med henblik på justering af vindyrkningen skal vurdere, hvordan de i overensstemmelse med den målsætning, de skal opfylde, bedst kan bidrage til en kvantitativ sanering af vinsektoren.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2604/94

af Eryl McNally (PSE)

til Kommissionen

(8. december 1994)

(95/C 81/96)

Om: Øvre aldersgrænser

Hvorledes begrundes Kommissionen fastsættelsen af øvre aldersgrænser i sine stillingsannoncer?

Hvornår vil aldersgrænser blive afskaffet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Erkki Liikanen

(10. februar 1995)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-1966/94 af Christine Oddy ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 55 af 6. 3. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2622/94**af James Moorhouse (PPE)****til Kommissionen***(8. december 1994)**(95/C 81/97)*

Om: Pa Nam's integrerede landudviklingsprojekt i Tibet

Har Kommissionen analyseret årsagerne til, at projekt 3557 i Tibet under FN's Verdensfødevareprogram slog fejl, og kan den i bekræftende fald oplyse, hvilke foranstaltninger der vil blive truffet for at hindre, at Pa Nam-projektet lider samme skæbne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af sir Leon Brittan***(13. januar 1995)*

Ifølge de oplysninger Kommissionen har modtaget fra Verdensfødevareprogrammet (WFP) selv og fra Red Barnet (UK) er den forventede gennemførelse af det WFP-projekt, forespørgslen henviser til, kun blevet forsinket i forhold til den fastsatte dato for tilendebringelse i august 1994.

For at sikre, at Pa Nam-projektet er bæredygtigt, lægges der stærk vægt på uddannelse på arbejdsstedet af de lokale tibetanske medarbejder. Denne varetages af lang- og kortfristede eksperter fra Fællesskabet (166 ekspert måneder) i form af praktisk og teoretisk uddannelse i Fællesskabet og i SØ-Asien. Der er allerede indledt et særfinansieret sprogkursus for de lokale medarbejdere, for at forbedre kommunikationen fra begyndelsen af projektet.

Fra et teknisk synspunkt lægges der i Pa Nam-projektet også større vægt på udvikling af landbruget (nivellering og anlæg af tertiære og kvaternære kanaler osv.), vandforvaltning, landbrugsmæssige støtteydelse og sociale infrastrukturer, end WFP-projektet.

Projektet skulle derfor have gode muligheder for at blive bæredygtigt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2624/94**af Johanna Maij-Weggen (PPE)****til Kommissionen***(8. december 1994)**(95/C 81/98)*

Om: Fredsprocessen i El Salvador

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet i anledning af Europa-Parlamentets beslutning af 17. november

1994 (debat om uopsættelige spørgsmål) om El Salvador?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek***(9. januar 1995)*

Kommissionen har støttet det nationale kontor for sikring af menneskerettighederne (»Office of the National Counsel for the defence of Human Rights«) lige siden dets oprettelse. I 1992 modtog denne institution en fællesskabsstøtte, der skulle bidrage til dens oprettelse, til uddannelse af personalet samt til udarbejdelse af et fangeregister. Det beløb, der blev afsat til disse tre projekter, udgjorde 420 000 ecu. Det følgende år støttede Kommissionen fortsat kontoret med et beløb på 195 000 ecu til udbygning af institutionen, uddannelse af personalet og udbredelse af oplysninger om menneskerettighederne blandt civilbefolkningen.

I 1994 modtog denne institution en finansiel støtte på 325 000 ecu til et decentraliseringsprojekt, så den kunne blive repræsenteret i hele landet, inden FN's observatører i El Salvador ⁽¹⁾ forlod landet. Desuden ydedes der en støtte på 350 000 ecu til et projekt, der er ved at blive gennemført i øjeblikket af institutionen og FN's observatører i fællesskab, og som tager sigte på at forbedre retssystemet.

De vigtigste aspekter af Fællesskabets samarbejde med El Salvador er støtte til fordeling af jorder og reintegration af tilbagevendte soldater. Indtil dato er der blevet iværksat omfattende projekter for 25 mio. ecu.

Den støtte, der er blevet ydet El Salvador siden underskrivelsen af Chapultepec-aftalerne med henblik på at konsolidere fredsprocessen, viser Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles positive holdning hertil. Kommissionen har altid fulgt Parlamentets henstillinger i dets beslutninger om konsolidering af freden, demokratiet og overholdelsen af menneskerettighederne i landet.

Siden Parlamentets vedtagelse den 17. november 1994 af beslutningen om El Salvador har Kommissionen fået meddelelse om frigivelsen af Joaquin Villalobos. Kommissionen henleder ligeledes det ærede medlems opmærksomhed på FN's Sikkerhedsråds vedtagelse den 23. november 1994 af resolution 961 (1994), hvorved FN-observatørernes mandat blev forlænget til den 30. april 1995.

⁽¹⁾ »Observadores de las Naciones unidas en El Salvador.«

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2638/94

af Anna Terrón i Cusí (PSE)

til Rådet

(1. december 1994)

(95/C 81/99)

Om: Børn af EU-arbejdstagere, der skal betale 500 hfl. for at få fast opholdstilladelse i Nederlandene

Børn af unionsborgere bliver i et land i Unionen, der ikke er det land, de stammer fra, afkrævet et gebyr på 500 hfl. for at få udskiftet den midlertidige opholdstilladelse (»Vergunning tot Verblijf, voor onbepaalde duur«) med en permanent (»Vergunning tot Vestiging«). Sker dette ikke, løber de risikoen for at miste deres midlertidige opholdstilladelse og endda at blive udvist af landet.

Er dette foreneligt med artikel 8 A og 48 i traktaten om Den Europæiske Union, hvor der tales om retten til frit at bevæge sig og at tage ophold på medlemsstaternes område?

Svar

(10. februar 1995)

Rådet henleder det ærede parlamentsmedlems opmærksomhed på, at fællesskabsretten giver medlemsstaterne mulighed for at afkræve EU-borgere og deres familiemedlemmer et beløb for udstedelse af opholdsbeviser, som dog ikke må overstige det gebyr, der betales af indenlandske statsborgere for udstedelse af identitetskort ⁽¹⁾.

Rådet kan ikke udtale sig om de konkrete forhold, som det ærede parlamentsmedlem henviser til.

⁽¹⁾ Jf. artikel 9 i direktiv 68/360/EØF af 15. oktober 1968 om afskaffelse af restriktioner om rejse og ophold inden for Fællesskabet for medlemsstaternes arbejdstagere og deres familiemedlemmer (EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968); artikel 2 i direktiv 90/364/EØF af 28. juni 1990 om opholdsret (EFT nr. L 180 af 13. 7. 1990, s. 26); artikel 2 i direktiv 90/365/EØF af 28. juni 1990 om opholdsret for lønmodtagere og selvstændige, der er ophørt med erhvervsaktivitet (EFT nr. L 180 af 13. 7. 1990, s. 28); og artikel 2 i direktiv 93/96/EØF af 29. oktober 1993 om opholdsret for studerende (EFT nr. L 317 af 18. 12. 1993, s. 59).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2640/94

af Mary Banotti (PPE)

til Kommissionen

(8. december 1994)

(95/C 81/100)

Om: Direktivet om fjernsyn uden grænser

Kan Kommissionen oplyse om den seneste udvikling med hensyn til direktivet om fjernsyn uden grænser?

Indgår de nye investeringskvoter for europæiske programmer i den nye tekst?

Hvordan forholder det sig med de nye »taxameter«-tjenester på video- og tv-området? Hvordan vil de blive behandlet i forbindelse med ændringen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Marcelino Oreja

(16. februar 1995)

Kommissionen er i øjeblikket ved at foretage en grundig undersøgelse af det af det ærede medlem nævnte problem og skal snarest muligt meddele hende udfaldet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2644/94

af Mihail Papayannakis (GUE)

til Kommissionen

(8. december 1994)

(95/C 81/101)

Om: Græsk Radio og Fjernsyn (ERT)

Statsforetagendet ERT har fundet en noget uortodoks måde at dække sit ophobede underskud på: at lade sine kreditorer betale. Det har ensidigt meddelt, at det vil betale sine leverandører og producenter m.fl. efter reglerne fra 1. juli 1994 og frem, men hvad angår de øvrige forpligtelser, anmoder det sine kreditorer om at acceptere betydelige reduktioner i de aftalte honorarer, så vel som andre lettelser (til fordel for ERT).

Og det, selv om de pågældende for at opfylde deres kontrakter med ERT allerede har haft betydelige udgifter — f.eks. til skat (moms osv.) — eller har måttet tage lån, som de skal betale af på — selvfølgelig uden nogen form for

reduktion. De befinder sig således i dag i en ringere situation på markedet end tidligere — og under andre vilkår: løst samarbejde med ERT med omgående udbetaling af deres honorarer — også i forhold til deres kolleger, som ikke har indgået et kontraktligt samarbejde med ERT. Der er i virkeligheden tale om konkurrenceforvridning, eftersom denne ringere situation ikke er skabt af markedsmekanismer, men er af vilkårlig administrativ art.

Da intet af dette stemmer overens med ERT's nødvendige og ønskværdige offentlige karakter over for en hastigt voksende privat radio- og tv-sektor, bedes Kommissionen oplyse:

1. Hvad den agter at gøre for at genetablere et harmonisk marked for radio- og fjernsynssektoren i Grækenland?
2. På hvilken måde den vil tilbyde sine tjenester for ERT med henblik på en mere rationel effektiv og i økonomisk henseende mere almindelig saneringsplan for denne betydningsfulde offentlige virksomhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Joao de Deus Pinheiro

(16. januar 1995)

1. Kommissionen har ingen kompetence med hensyn til det græske radio- og tv-markeds funktion. Det hører under de græske myndigheder, nemlig presse- og informationsministeriet, og under det græske radio- og tv-råd. Det er den græske lovgivning der gælder på dette område.

2. Kommissionen har ingen beføjelser til at tilbyde at hjælpe en radiospredningsvirksomhed med sanering af finanserne. Det tilkommer de græske myndigheder at træffe de nødvendige foranstaltninger til at tilpasse ledelsen af en offentlig virksomhed, samtidig med at fællesskabsretten overholdes.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2646/94

af Konstantinos Hatzidakis (PPE)

til Kommissionen

(8. december 1994)

(95/C 81/102)

Om: Betalingsbevillinger til Grækenland fra den første fællesskabsstøtteramme

Hvilke betalingsbevillinger er blevet givet Grækenland fra den første fællesskabsstøtteramme i 1994, hvilke beløb har landet modtaget fra den 1. januar 1994 til i dag, og endelig hvilke projekter er forsinkede?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af af Bruce Millan

(16. januar 1995)

Grækenland har mellem den 1. januar og den 15. december 1994 modtaget 565 mio. ecu til den første EF-støtteramme. De resterende beløb, som principielt er restbeløb af de årlige trancher, udbetales i 1995 i overensstemmelse med bestemmelserne om strukturfondene.

Den finansielle gennemførelse af denne første EF-støtteramme sker i et tilfredstillende tempo: mod slutningen af 1994 var ca. 90 % af de planlagte bevillinger udbetalt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2656/94

af Stephen Hughes (PSE)

til Kommissionen

(14. december 1994)

(95/C 81/103)

Om: Bilafgift

Jeg har modtaget flere breve fra vælgere, der er flyttet fra Det Forenede Kongerige til Grækenland og har taget deres familiebil med. De har ved ankomsten til Grækenland fået at vide, at deres visum kun gav mulighed for at beholde bilen i Grækenland i seks måneder. Herefter kunne de gennem det lokale toldkontor opnå en forlængelse på først seks og siden tre måneder.

Disse bestemmelser synes ganske uretfærdige, og jeg vil derfor gerne vide, hvornår Kommissionen agter at afskaffe sådanne hindringer for borgernes frie bevægelighed internt i EU's medlemsstater.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti

(7. februar 1995)

I henhold til fællesskabsbestemmelserne kan en person, som er fast bosiddende i en medlemsstat i seks måneder — fortløbende eller ikke — inden for en tolv-måneders periode, bruge sin bil i en anden medlemsstat uden at betale de afgifter, denne medlemsstat pålægger.

Da mange medlemsstater imidlertid siden 1. januar 1993 har indført nye afgifter — typisk registreringsafgifter —, har Kommissionen i sinde at fremsætte et forslag i 1995, som skal ajourføre fællesskabsbestemmelserne i de tilfælde, hvor folk skifter opholdssted, så de sikres fritagelse for sådanne afgifter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2671/94af **Cristiana Muscardini (NI)**til **Kommissionen**

(14. december 1994)

(95/C 81/104)

Om: Menneskerettighederne i Algeriet

Efter proklameringsen af undtagelsestilstand har de islamiske væbnede grupper og regeringens sikkerhedsstyrker snigmyrdet tusindvis af algierske borgere. Den Væbnede Islamiske Gruppe og Den Væbnede Islamiske Bevægelse bærer ligeledes ansvaret for drab på udenlandske borgere.

Mener Kommissionen ikke på baggrund af denne tragiske situation, at

1. Menneskerettighederne i Algeriet burde gives absolut højeste prioritet i kontakterne med de algierske myndigheder og med repræsentanter for Fronten til Islamisk Frelse?
2. Den bør lægge tilstrækkeligt pres på de algierske myndigheder og den islamske oppositions politiske ledere, således at enhver fremtidig samarbejdsaftale og genindførelse af orden og stabilitet omfatter uafvigelig overholdelse af menneskerettighederne?
3. Overholdelse af menneskerettighederne i forbindelse med en eventuel udvidelse af samarbejdsaftalerne mellem Den Europæiske Union og Algeriet bør indgå som et centralt element i forhandlingen?
4. Amnesty Internationals krav og henstillinger til den algierske regering og lederne af Fronten til Islamisk Frelse bør støttes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Hans Van den Broek**

(17. januar 1995)

Den tiltagende vold i dette land er genstand for Fællesskabets store bekymring, idet det også berøres af mordene på statsborgere fra dets medlemsstater.

Fællesskabet har gentagne gange opfordret til en uforbeholden og åben national politisk dialog med alle dem, som i Algeriet giver afkald på terrorisme og støtter demokratiet.

På Det Europæiske Råds møder på Korfu og i Essen, henholdsvis i juni og december 1994, fordømte dette på ny alle terrorhandlinger og krænkelser af menneskerettighederne, uanset om de gælder mod algierere eller udenlandske statsborgere. Det opfordrede til en national dialog

mellem de kræfter, som afviser vold og udtrykte et ønske om en forbedring af den interne situation i Algeriet, således at forbindelserne med dette land kan udvikles inden for rammerne af et partnerskab tværs over Middelhavet, der baseres på respekten for demokrati og menneskerettighederne.

Hvis omstændighederne muliggør en forhandling om en ny aftale mellem Fællesskabet og Algeriet, vil respekten for demokrati og menneskerettigheder udgøre et væsentligt element heri.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2674/94af **Anna Terrón i Cusí (PSE)**til **Kommissionen**

(5. december 1994)

(95/C 81/105)

Om: Betaling af 500 hfl. for en permanent opholdstilladelse i Nederlandene

Børn af unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere, afkræves ved deres 18. år 500 hfl. for ændring af deres midlertidige opholdstilladelse (»Vergunning tot Verblijf, voor onbepaalde duur«) til en permanent opholdstilladelse (»Vergunning tot Vestiging«). Hvis de ikke får foretaget denne ændring, løber de en risiko for at miste deres midlertidige opholdstilladelse og for at blive udvist af landet.

Er dette i overensstemmelse med artikel 8 A og 8 B i traktaten om Den Europæiske Union, hvori retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område fastsættes.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Pádraig Flynn**

(1. februar 1995)

Kommissionen er orienteret om de nye nederlandske regler om betaling for udstedelse af opholdstilladelse.

Kommissionen har anmodet de nederlandske myndigheder om nærmere oplysninger om disse regler, således at det kan fastslås, om reglerne er i overensstemmelse med fællesskabsretten. Kommissionen undersøger, om sagen bør behandles inden for rammerne af EF-traktatens artikel 169.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2690/94

af Glenys Kinnock (PSE)

til Kommissionen

(16. december 1994)

(95/C 81/106)

Om: Verdenshandelsorganisationen (WTO)

Hvilke foranstaltninger er efter Kommissionens opfattelse nødvendige for at sikre, at ikke-statslige organisationer får behørig adgang til WTO's og dets associerede organers procedurer, og at disse procedurer gøres mere gennemskuelige?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af sir Leon Brittan

(11. januar 1995)

Spørgsmålet om de ikke-statslige organisationers (NGO) deltagelse i WTO's arbejde og gennemskueligheden heraf har været drøftet forud for det forberedende arbejde til oprettelse af WTO.

WTO's artikel V fastsætter, at Det Almindelige Råd kan fastlægge passende ordninger for konsultation af og samarbejde med ikke-statslige organisationer, der beskæftiger sig med anliggender, der har tilknytning til WTO's hverv.

Man undersøger for tiden et system med regelmæssige møder, hvor ansvarlige fra WTO orienterer NGO om arbejdet i WTO's forskellige organer. Et sådant arrangement, hvis nærmere regler endnu ikke er fastlagt, kunne være en god kommunikations- og informationskanal om WTO's aktiviteter.

Forespørgslens andet aspekt vedrører offentlighedens adgang til WTO's dokumenter. Retningslinjer, som sigter mod ubegrænset adgang til disse dokumenter, herunder også panelrapporter, er til drøftelse i øjeblikket. Det skulle bidrage til at imødekomme kravet om øget gennemsigtighed i WTO's arbejde.

WTO's Almindelige Råd fastsætter passende arrangementer for konsultation af og samarbejde med NGO og fremgangsmåder for ubegrænset adgang til WTO's dokumenter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2700/94

af Johanna Maij-Weggen (PPE)

til Kommissionen

(16. december 1994)

(95/C 81/107)

Om: Pensionsrettigheder i Nederlandene

Er det Kommissionens opfattelse, at den nederlandske regering må tilpasse sit lovforslag nr. 20890 og ændringslov nr. 22695 på baggrund af EU-Domstolens afgørelse den 28. september 1994 i en sag, som den nederlandske statsborger Vroege havde indbragt om forskelsbehandling med hensyn til løn og pensionsrettigheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Pádraig Flynn

(3. februar 1995)

Det er Kommissionens hensigt at påminde de nederlandske myndigheder samt myndighederne i andre medlemsstater om de forpligtelser, der påhviler dem i medfør af EF-traktatens artikel 119, som den er fortolket i Domstolens dom af 17. maj 1990 i Barber-sagen samt i en række fortolkende domme afsagt derefter, især dommene af 28. september 1994, som det ærede parlamentsmedlem henviser til.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2721/94

af Anita Pollack (PSE)

til Kommissionen

(16. december 1994)

(95/C 81/108)

Om: Munkesæler i Middelhavet

Hvilken afgørelse har Kommissionen truffet om eventuel støtte til et fælles initiativ til opdræt i fangenskab af munkesæler i Middelhavet ved Antibes, og hvilke reaktioner har Kommissionen fået, og fra hvem, og er disse

1. for eller
 2. imod
- dette forslag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Ritt Bjerregaard

(7. februar 1995)

Under hensyntagen til de foreliggende oplysninger om Middelhavets munkesæl-bestands nuværende status kan

Kommissionen ikke gå ind for initiativet til opdræt af denne art i fangenskab.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2742/94

af Honor Funk (PPE)

til Kommissionen

(9. december 1994)

(95/C 81/109)

Om: Baden-Württemberg og Bayern som hjemsted for erhvervsaktivitet

Bayern og Baden-Württemberg er vigtige handelspartnere for Italien. Denne handel skal nu fortrinsvis afvikles via jernbanetransport til Italien. Østrig har hidtil ikke tilbudt nogen jernbanetransport, der pris- og kvalitetsmæssigt kan måle sig med vejgodstransporten.

1. Er Kommissionen klar over, at de nævnte delstater lader en stor del af deres handel foregå med Italien for på den måde at sikre arbejdspladser?
2. Hvad gør Kommissionen for at udforme transitaftalerne således, at Østrig og Schweiz udvider deres transitforpligtelser?
3. Er Kommissionen desuden klar over, at der for østrigske og schweiziske lastvogne ikke gælder nogen form for restriktioner ved transit gennem Tyskland?
4. Mener Kommissionen ikke også, at vejene gennem Schweiz burde kunne bruges på samme betingelser, som Schweiz finder selvfolgelige i hele Europa?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Marcelino Oreja

(16. januar 1995)

1. Kommissionen er klar over, at handel med Italien er vigtig for økonomierne i de tyske delstater Baden-Württemberg og Bayern.
2. a) Transitaftalen mellem Fællesskabet og Østrig, som trådte i kraft den 1. januar 1993, erstattes ved Østrigs tiltrædelse af protokol nr. 9 (om veje, jernbaner og kombineret transport) til tiltrædelsesakten for Østrig, Finland og Sverige. Denne protokol garanterer bibeholdelse af vejtrafikken som i transitaftalen på grundlag af Fællesskabets regelsæt samt tilgængelige alternativer inden for jernbanetransport og kombineret transport.

- b) Transitaftalen mellem Fællesskabet og Schweiz trådte i kraft den 22. januar 1993. Fællesskabet har forsøgt at opnå en fleksibel anvendelse af aftalen fra schweizisk side, særlig hvad angår overløbstrafik, som undtagelsesvis kan tillade transit med køretøjer på 40 tons.

3. a) Østrigske lastvognes transit gennem Tyskland behandles også i protokol nr. 9 til tiltrædelsesakten; der vil ske en fuldstændig liberalisering pr. 1. januar 1997.
- b) Transit af schweiziske lastvogne gennem Tyskland begrænses også af en bilateral kvote. Transit af schweiziske lastvogne gennem medlemsstaterne drøftes under bilaterale forhandlinger mellem Fællesskabets og Schweiz, når Rådet har vedtaget et forhandlingsmandat herfor.

4. Schweiz er ikke medlem af EU, og EU har derfor ikke direkte mulighed for at påvirke betingelserne for trafikstrømme på schweizisk territorium. Under forhandlingerne af transitaftalen, accepterede Fællesskabet, med visse undtagelser, at den i Fællesskabet gældende 40 tons-grænse ikke var gældende for transittrafik gennem Schweiz. Fremtidige bilaterale forhandlinger med Schweiz om landevejstransport må dog etablere en ny balance, som er til fordel for begge parter, med hensyn til markedsadgang og transit i denne sektor.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2743/94

af Markus Ferber (PPE)

til Kommissionen

(9. december 1994)

(95/C 81/110)

Om: Alpetransportpolitik for Østrig-Schweiz og Italien

1. Er Kommissionen enig i, at store omveje for alpetransittransporten resulterer i dels høje omkostninger, dels kraftige miljøgener?
2. Mener Kommissionen, at man med Splügen-varianten ville kunne opnå den største positive miljøvirkning?
3. Det må frygtes, at omfartsruterne kun betyder, at miljøgenerne flyttes, nemlig fra alpepassene til alpeforlandet. Hvad agter Kommissionen at gøre for at ændre disse aldeles utilfredsstillende forhold?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja
(16. januar 1995)

1. Kommissionen anser det for et væsentligt element i den fælles transportpolitik at undgå økologisk skadende og økonomisk bekostelig omdirigering af trafikken, navnlig i Alperne. Rejser bør principielt ske ad den korteste rute.

2. Schweiz har inden for landets infrastrukturplanlægningskompetencer påtaget sig at udvikle den nye alpine jernbanekorridor ved at bygge to tunneler under Gotthard og Lötschberg. Dette blev efterfølgende formaliseret ved at inkorporere et schweizisk foretagende med henblik herpå i »Transitaftalen« mellem Fællesskabet og Schweiz.

3. Rådet bad den 1. marts 1994 Kommissionen om at foreslå vedtagelse af en fælles ramme til løsning af miljøproblemer forårsaget af tunge transportkøretøjer. Denne ramme skal omfatte foranstaltninger vedrørende vejafgifter jernbaneinfrastrukturer, kombinerede transportfaciliteter og tekniske standarder for køretøjer. En sådan ramme skulle hjælpe med til at undgå omdirigering af vejtrafik i Alperne og i nærliggende områder. Fællesskabet har ligeledes gjort det klart, at det vil insistere på en ikke diskriminerende, markedsorienteret gennemførelse af det schweiziske Alpe-initiativ.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2745/94

af Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE)

til Kommissionen

(12. december 1994)

(95/C 81/111)

Om: Det europæiske ældrepass

Kan Kommissionen oplyse, om medlemsstaterne har opfyldt den henstilling, den fremsatte i 1989, om »det europæiske ældrepass«?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
(1. februar 1995)

Kommissionens henstilling om indførelse af et europæisk ældrekort for personer, der er fyldt 60 år, blev vedtaget den 10. maj 1989. Endnu har ingen af medlemsstaterne implementeret denne henstilling.

Isamarbejde med en række europæiske ældreorganisationer har Kommissionen udarbejdet et pilotprojekt, der har til formål at afprøve kortet i praksis i en række medlemsstater.

Det er Kommissionens håb, at projektet vil resultere i udvikling af en model til indførelse af et sådant kort.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2762/94

af Miguel Arias Cañete (PPE)

til Kommissionen

(21. december 1994)

(95/C 81/112)

Om: Betalinger til Spanien fra strukturfondene i 1993

I 1992 fik Spanien ifølge Revisionsrettens årsberetning tildelt 3 378 mio. ecu i betalinger fra strukturfondene.

Af Revisionsrettens årsberetning for 1993 fremgår det, at betalingerne i dette regnskabsår for den samme periode beløb sig til 2 971 mio. ecu.

Vil Kommissionen på baggrund af ovennævnte oplyse, hvilke forhold der har bevirket reduktionen i betalingerne til Spanien i regnskabsåret 1993, når der i fællesskabsstøttemrammen var planlagt en forhøjelse af bevillinger for dette år?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulff-Mathies

(9. februar 1995)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på mundtlig forespørgsel nr. H-774/94 fremsat af Carmen Fraga Estévez i spørgetiden under Parlamentets møde i januar 1995 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets i forhandlinger (januar 1995).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2774/94

af James Moorhouse (PPE)

til Kommissionen

(9. januar 1995)

(95/C 81/113)

Om: Pa Nam projektet for integreret udvikling af land-distrikter

Hvad er det skønnede budget for Pa Nam-projektet for integreret udvikling af landdistrikter (i Tibet), som Kommissionen skal gennemføre?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(7. februar 1995)

Det samlede budget for projektet er på 21 821 mio. ecu, hvoraf Fællesskabet yder 7,6 mio. ecu og de kinesiske og tibetanske myndigheder de resterende 14 221 mio. ecu.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2775/94
af James Moorhouse (PPE)
til Kommissionen
(9. januar 1995)
(95/C 81/114)

Om: Pa Nam-projektet for integreret udvikling af land-distrikter

Har Kommissionen modtaget nogen henvendelse fra de tibetanske eller kinesiske myndigheder vedrørende udviklingsbistand til andre projekter i Tibet end Pa Nam-projektet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(7. februar 1995)

Som Kommissionen meddelte det ærede medlem skriftligt i juli 1994, modtog den i begyndelsen af 1994 et projektforslag fra de tibetanske myndigheder om skovbevarelse og -forvaltning i Nyingchi området i Østtibet. Projektet har været underkastet en forundersøgelse af to eksperter fra Fællesskabet. Der er endnu ikke truffet nogen afgørelse om, hvorvidt man skal arbejde videre med dette projekt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2799/94
af Gerardo Fernández-Albor (PPE)
til Kommissionen
(11. januar 1995)
(95/C 81/115)

Om: Den Europæiske Unions samarbejde med beboerforeninger om fremme af socialt boligbyggeri

En af de vigtigste aktiviteter, som beboerforeningerne i de forskellige lande i Den Europæiske Union beskæftiger sig med, er fremme af socialt boligbyggeri med henblik på at

skaffe deres medlemmer en forbedret boligstandard samt skaffe større social opmærksomhed om grupper, der ved at slutte sig sammen søger at forbedre livskvaliteten for deres medlemmer.

Det er derfor nødvendigt at overveje, om ikke samarbejdet mellem Den Europæiske Union og beboerforeningerne bør styrkes mest muligt, for at fællesskabspolitikens målsætning i forbindelse med fremme af socialt boligbyggeri udbredes mest muligt i kraft af det samarbejde, der kan opnås herom med beboerforeningerne.

Kommissionen bedes derfor oplyse, hvilket samarbejde der er blevet etableret med beboerforeningerne med henblik på fremme af socialt boligbyggeri, samt hvad der er grundlaget for Fællesskabets politik om fremme af socialt boligbyggeri, og hvilke krav der efter Kommissionens mening bør opfyldes i forbindelse med opførelsen af denne form for boliger inden for rammerne af Fællesskabets politik på dette område.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
(3. februar 1995)

Selvom boligspørgsmål ikke hører under EU's kompetenceområde, og der således ikke eksisterer en europæisk boligpolitik, fremhæves boligsituationen som et meget væsentligt led i bekæmpelsen af social udstødelse og som en væsentlig kilde til jobskabelse i Kommissionens hvidbog om europæisk social- og arbejdsmarkedspolitik — en vej frem for unionen ⁽¹⁾.

Forbedring af boligsituationen og integration af de hjemløse var vigtige elementer i en stor del af de aktioner, som Kommissionen støttede i forbindelse med »Fattigdom 3«-programmet, der sluttede den 30. juni 1994. I det nye forslag om et program til bekæmpelse af social udstødelse, som endnu ikke er vedtaget af Rådet, figurerer boligsituationen som et af de spørgsmål, der skal tages højde for.

Kommissionen støtter udveksling af informationer mellem EU-landenes boligministre såvel finansielt som operationelt. Dette omfatter støtte til et årligt uformelt ministermøde, og det sidste møde blev afholdt den 6. til 8. juli 1994. På et møde i oktober 1993 understregede boligministrene, at der er en nær sammenhæng mellem boligvilkår og social udstødelse, og Kommissionen blev i denne forbindelse anmodet om at holde ministrene løbende underrettet om udviklingen på dette område.

Kommissionens støtte til ikke-statslige organisationer, der deltager i bekæmpelsen af social udstødelse og arbejder med hjemløse, kanaliseres primært gennem en række europæiske foreninger og lignende, som for eksempel EAPN (European anti-poverty network) og FEANTSA (European Federation of National Associations Working with the Homeless).

Endelig yder Kommissionen økonomisk støtte til opførelse af socialt boligbyggeri i de af EKSF-traktaten omfattede kul- og stålsektorer.

(¹) Dok. KOM(94) 333 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2829/94

af Robin Teverson (ELDR)

til Kommissionen

(11. januar 1995)

(95/C 81/116)

Om: GATT/WTO og beskyttelse af dyr

Kommissæren med ansvar for udenrigshandel har for nylig bekendtgjort ændringer af det nye handelspolitiske instrument, som er bestemt til handelsforsvar, og som utvivlsomt vil blive taget i brug fremover i forbindelse med indsigelser eller uoverensstemmelser under eventuelle GATT/WTO-sager. På hvilken måde har EU til hensigt at afveje handelshensyn i forhold til andre politiske foranstaltninger, især beskyttelsen af dyrs velfærd, idet der på dette område rent faktisk findes en europæisk lovgivning, som vil kunne vise sig at være i modstrid med EU's handelsmæssige interesser? Har Kommissionen overvejet de mulige konsekvenser af WTO/GATT-bestemmelser for EU-lovgivningen om beskyttelse af miljø og dyr?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(7. februar 1995)

Kommissionen er opmærksom på den følsomme kontaktflade mellem handel og hensynet til andre politikker, såsom miljøbeskyttelse, og det er verdens handelssamfund også. Der ofres megen opmærksomhed på, hvordan man kan få handel og miljø til »gensidigt at støtte hinanden«, sådan som Rio-konferencen krævede. Det bedste bevis herpå er oprettelsen af WTO's handels og miljøkomité (CTE). CTE's kommissorium er at klarlægge forbindelsen mellem handelsforanstaltninger og miljøforanstaltninger for at fremme en bæredygtig udvikling, og det bemyndiger CTE til at fremsætte passende henstillinger om, hvorvidt der er behov for ændringer i bestemmelserne for det nye multilaterale handelssystem, som er i overensstemmelse med systemets åbne, rimelige og ikkediskriminatoriske natur.

Fællesskabet spiller en meget aktiv og positiv rolle i CTE, lige som de gjorde i den tidligere gruppe vedrørende miljøforanstaltninger og international handel (EMIT-gruppen)

Dyrebeskyttelse, herunder dyrenes velfærd og beskyttelsen af den vilde fauna og de udryddelsestruede arter, er

spørgsmål, som CTE eller andre organer under WTO kan tage op.

For eksempel kan dette spørgsmål tages op af CTE i henhold til punkt 1 i dens arbejdsprogram. Punkt 1 omhandler forbindelsen mellem bestemmelserne i det multilaterale handelssystem og handelsforanstaltninger, der forfølger miljøformål, herunder sådanne, som følger af multilaterale miljøaftaler.

Men det skal bemærkes, at i henhold til CTE's kommissorium og kompetenceområde, kan miljøforanstaltninger, også med henblik på dyrebeskyttelse, kun drøftes i dette forum, for så vidt de har virkninger for handelen.

Der er endnu ikke fremsat nogen anmodninger om, at WTO skal undersøge Fællesskabets lovgivning, hverken inden for miljøområdet eller på andre områder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2877/94

af Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)

til Kommissionen

(16. januar 1995)

(95/C 81/117)

Om: PHARE- og TACIS-bevillinger til energisektoren

1. Af hvilket omfang og til hvilke projekter er der af Den Europæiske Union blevet bevilget midler over PHARE og TACIS til sektoren for vedvarende energikilder, energieffektivitet og energibesparelse?

2. Af hvilket omfang og til hvilke projekter og undersøgelser er der af Den Europæiske Union bevilget midler over PHARE og TACIS til atomenergiesektoren?

3. Beror tildelingen af disse midler på kriterier om en miljøvenlig og bæredygtig økonomisk udvikling, sådan som det er fastlagt i EU's 5. handlingsprogram på miljøområdet og i Maastricht-traktatens artikel 2?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek

(8. februar 1995)

Da svaret er meget omfattende, fremsendes det direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-32/95

af Wayne David (PSE)

til Kommissionen

(13. januar 1995)

(95/C 81/118)

Om: Gadebørn i Guatemala

Vil Kommissionen, i betragtning af at den tidligere har støttet Casa Alianza, orientere Europa-Parlamentet om, hvad den agter at gøre i forbindelse med, at syv børn siden juli sidste år er blevet brutalt myrdet i Guatemala?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Manuel Marín

(3. februar 1995)

Kommissionen deler det ærede medlems betænkeligheder med hensyn til den tilværelse, som gadebørnene i Guatemala frister. Den er klar over, at overgrebene mod de mindreårige fortsætter.

Det flerårige program til fordel for gadebørnene i Guatemala City, som blev godkendt i juni 1994 af medlemsstaternes udvalg og snart skal underskrives i Guatemala, og via hvilket der bl.a. vil blive ydet støtte til den ikke-statslige organisation (NGO) Casa Alianza, sigter mod at finde løsninger på dette problem:

- på kort sigt ved systematisk udbygning af uddannelsen af de offentlige administrationers personale i nær kontakt med de unge, der er marginaliseret. Dette berører navnlig personalet i »secretaria de bienestar social« og ordensmagten i almindelighed. Denne aktion har allerede været gennemført punktvist i de forløbne år med mærkbar succes og vil blive videreført som led i det aktuelle programs »uddannelses«-komponent. Dertil

skal føjes en vigtig oplysningsaktion over for offentligheden, som indgår i en »underretnings- og informations«-komponent;

- på mellemlang og lang sigt må det absolut — i den udstrækning ofrene overvejende er unge »lovovertrædere« eller anses for at være det — undgås, at mindreårige uden nogen tilknytning til deres familier bevæger sig ud i kriminalitet. Denne opgave overdrages bl.a. til en række forskellige herberger, der skal administreres af NGO'erne inden for programmets rammer.

Det må desuden erkendes, at »gadebørnenes« situation er resultatet af en kompleks økonomisk, social og politisk situation. Rent konkret demonstrerer Kommissionen via retningslinjerne og målene for de programmer, den finansierer i Guatemala, at den i høj grad ønsker, at der bliver skabt, opretholdt og respekteret en situation, hvor retten er i højsædet, og tilstræber at udjævne det stadig skarpere modsætningsforhold mellem et særdeles velstillet mindretal, der sidder på al magten, og et fattigt flertal, der er uvidende og kulturelt delt og kæmper en daglig kamp for at overleve.

Kommissionen er sig fuldt ud bevidst, at en nedsættelse eller en midlertidig suspension af den internationale bistand øjeblikkelig ville have dramatiske konsekvenser for de ringest stillede befolkningsgrupper, som størstedelen af dens samarbejde retter sig mod. Dette vil naturligvis ikke forhindre Kommissionen i over for de guatemalanske myndigheder at tage afstand fra krænkelserne af menneskerettighederne, heriblandt overgrebene mod mindreårige.

Fællesskabet bestræber sig for sin del på at yde et specifikt bidrag i de internationale instanser til løsning af det alvorlige problem, som gadebørnene udgør. Det er således på dets initiativ, at De Forenede Nationers Generalforsamling siden 1992 hvert år har vedtaget en resolution om »gadebørnenes tragiske skæbne«. Det gentog dette initiativ i Menneskerettighedskommissionen både i 1993 og 1994 og vil gøre det samme i år.